

การนำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา
สำหรับชายขายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร

นาย นที ภาวงษ์ศักดิ์

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท สาขาจิตวิทยา
สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

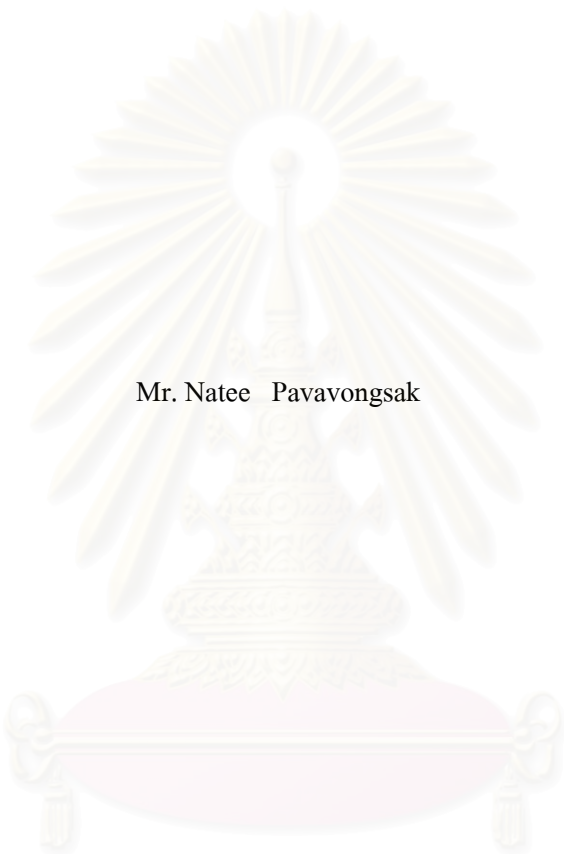
ปีการศึกษา 2547

ISBN 974-53-1608-3

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A PROPOSED NON-FORMAL EDUCATION PROGRAM REGARDING THE PREVENTTION
AND SUPPRESSION OF PROSTITUTION ACT., B.E. 2539 AND SEX EDUCATION
FOR MALE PROSTITUTES IN BANGKOK METROPOLIS

Mr. Natee Pavavongsak

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Non-Formal Education

Department of Educational Policy, Management, and Leadership

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2004

ISBN 974-53-1608-3

หัวข้อวิทยานิพนธ์   การนำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียนเกี่ยวกับ
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539
และเพศศึกษา สำหรับชายขายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร
โดย   นายนที ภววงษ์ศักดิ์
สาขาวิชา   การศึกษานอกระบบโรงเรียน
อาจารย์ที่ปรึกษา   ศาสตราจารย์ อุ๋นตา นพคุณ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบริกรมพิทักษ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ศาสตราจารย์ อุ๋นตา นพคุณ)

..... กรรมการ
(ดร. ชัยยศ อิมสุวรรณ)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4583709627 : MAJOR NON-FORMAL EDUCATION

KEY WORD: NON-FORMAL EDUCATION PROGRAM / THE PREVENTTION AND SUPPRESSION OF PROSTITUTION ACT., B.E. 2539 / SEX EDUCATION / MALE PROSTITUTES / BANGKOK METROPOLIS

NATEE PAVAVONGSAK : A PROPOSED NON-FORMAL EDUCATION PROGRAM REGARDING THE PREVENTTION AND SUPPRESSION OF PROSTITUTION ACT., B.E. 2539 AND SEX EDUCATION FOR MALE PROSTITUTES IN BANGKOK METROPOLIS. THESIS ADVISOR : PROF.OONTA NOPAKUN 206 pp. ISBN 974-53-1608-3.

This thesis aims to 1) Study the attitude of Thai male prostitutes both not belonging and belonging to the brothels in Bangkok Metropolis about the Prevention and Suppression of Prostitution Act., B.E. 2539 and Sex Education. 2) Compare the education and attitude between male prostitutes both not belonging and belonging to the brothels about the Prevention and Suppression of Prostitute Act., B.E. 2539 and Sex Education. 3) Compare the education and attitude of Thai male prostitutes in Bangkok Metropolis categorized by age, place of birth, Education, marital status, occupation and information receiving about the Prevention and Suppression of Prostitute Act., B.E. 2539 and Sex Education. 4) Set up and develop the Non-Formal Education Program regarding about the Prevention and Suppression of Prostitute Act., B.E. 2539 and Sex Education for male prostitutes in Bangkok. 5) Compare the Result of the Non-Formal Education Program regarding about the Prevention and Suppression of Prostitute Act., B.E. 2539 and Sex Education developed for both not belonging and belonging to the brothels in Bangkok. The total amount of male prostitute samples both not belonging and belonging to the brothels in Bangkok is 130 persons. The amount of male prostitutes participating the Non-Formal Education Program regarding about The Prevention and Suppression of Prostitute Act., B.E. 2539 and Sex Education is 22 persons. The Knowledge Tests and Attitude Questionnaires and the Non-Formal Education Program are used as the instruments to research and analyze to find the Percentage, Mean, Standard Deviation, T-test and One-way Analysis of Variance.

The results are the followings:

1. Most male prostitutes both not belonging and belonging to the brothels have low degree of knowledge about the Prevention and Suppression of Prostitution Act., B.E. 2539; and moderate degree of attitude.
2. Most male prostitutes both not belonging and belonging to the brothels have moderate degree of knowledge about Sex Education Background; and high degree of attitude.
3. There is not difference of significance value of .05 of the knowledge and attitude about the Prevention and Suppression of Prostitution Act., B.E. 2539 and Sex Education of male prostitutes belonging and not belonging to the brothels, but it shows the difference of significance value of .05 in attitude of Sex Education
4. There is not difference of significance value of .05 of the factors influencing the knowledge and attitude about the Prevention and Suppression of Prostitution Act., B.E. 2539 and Sex Education
5. Comparison of scores before and after participating the Non-Formal Education Program demonstrates a significance value of 0.5. After participating the Non-Formal Education Program, it is found that male prostitutes have higher degree of knowledge .
6. The assessment of the program administration demonstrates a high degree of satisfaction with respects of activities as well as contents and timing.

Department..Educational Policy, Management,
and Leadership.

Student's signature.....

Field of study...Non-Formal Education...

Advisor's signature .....

Academic year 2004

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากศาสตราจารย์อุ้นตา นพคุณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ท่านได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยแก้ไข ตรวจสอบการทำ วิทยานิพนธ์ทุกขั้นตอน และเปิดโอกาสให้เป็นผู้ช่วยงานวิจัยของท่านทำให้ตัวผู้วิจัยได้ ประสบการณ์ และการเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์กับการทำวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบคุณคุณพ่อสายัณห์ ภววงษ์ศักดิ์ และคุณแม่สุนิย์ บุญสถาพร บุพการีของ ผู้วิจัย คุณย่าเฮียะ แซ่ลิ้ม ผู้เลี้ยงดู ให้ความรัก และเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยตลอดมา คุณอาจระพร ภววงษ์ศักดิ์ และคุณป้าโรจน์ สุขุมเสาวลักษณ์ ผู้ซึ่งให้การสนับสนุนด้านการศึกษา ให้คำปรึกษาแก่ผู้วิจัยตลอดมา น้องมู๋ที่ช่วยทำเครื่องมือ และขอขอบคุณสมาชิกครอบครัว “ภววงษ์ศักดิ์” ทุกคนที่เป็นกำลังใจให้กันตลอดมา

ขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาแก่ผู้วิจัย ตั้งแต่ระดับ เตรียมอนุบาล จนถึงระดับมหบัณฑิต ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาทุกท่าน

ขอบคุณ เก่ง ที่ช่วยให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้เสมอ อาท นนท์ ต้า ที่ คอยให้คำปรึกษา และเป็นกำลังใจให้เสมอ วินตัน วรุฒน์ หมี อ้า พี่จอม เพื่อนๆ พี่จอม ที่ช่วยกันลงพื้นที่เก็บข้อมูลทำให้ได้ข้อมูลสำหรับทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และขอบคุณเพื่อนๆ ชาววัดสุทธิฯ และชววนอกระบบทุกคนที่เป็นกำลังใจให้

ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย ที่ให้ทุนส่วนหนึ่งเพื่อสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายวิทยานิพนธ์ฉบับนี้คงจะไม่สามารถสำเร็จได้หากไม่ได้รับความร่วมมือ และกรุณาจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่าตรวจสอบเรื่องมืองานวิจัย โรงพยาบาลบางรักที่อำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล เจ้าของสถานบริการ ผู้ตอบ แบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ และผู้ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนทุกท่าน ขอขอบพระคุณทุกท่านอย่างสูงมา ณ ที่นี้ด้วย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
สมมติฐานในการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	6
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	8
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
ชายชายบริการทางเพศ.....	11
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539..	16
เพศศึกษา.....	19
การศึกษานอกระบบโรงเรียน.....	23
ทฤษฎีการเรียนรู้ผู้ใหญ่.....	28
ความหมายของการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน.....	32
การสอนที่ใช้ใน โปรแกรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียนเกี่ยวกับ	
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539	
และเพศศึกษา.....	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
กรอบความคิดในการวิจัย.....	39

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย..... 40
	ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 40
	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 41
	การสร้างเครื่องมือในการวิจัย..... 43
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 51
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 51
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 54
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 127
	สรุปผลการวิจัย..... 134
	อภิปรายผลการวิจัย..... 140
	ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้..... 145
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป..... 145
	รายการอ้างอิง..... 146
	ภาคผนวก..... 152
	ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบแบบทดสอบความรู้ แบบสำรวจเจตคติ และโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน..... 153
	ภาคผนวก ข จดหมายขอความร่วมมือในการตรวจ โปรแกรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียน และเก็บข้อมูลวิจัย..... 155
	ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 160
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์..... 206

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ความแตกต่างระหว่างการศึกษาในระบบโรงเรียน กับการศึกษานอกระบบโรงเรียน....	26
2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่และเด็กตาม ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ของ Knowles (อ้างถึงใน อุ่นตา นพคุณ, 2527).....	30
3 แสดงจำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	41
4 แสดงจำนวนประชากรชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามบริเวณที่ขายบริการ.....	42
5 แสดงจำนวนประชากรชายขายบริการทางเพศในสถานบริการที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามประเภทของสถานบริการและบริเวณที่มีสถานบริการ และชายขายบริการที่เข้ารับการตรวจ และรักษาที่โรงพยาบาลบางรัก.....	43
6 จำนวนและร้อยละ ของข้อมูลพื้นฐานของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบ ทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	56
7 จำนวนและร้อยละ ของพฤติกรรมทางเพศของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบ ทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	59
8 การรับข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	63
9 ประเภทของการรับข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	64
10 ประเภทของการรับข้อมูลเกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบ ทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	65
11 ระดับความรู้ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	66
12 ระดับความรู้ เกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	67

ตารางที่	หน้า
13 ผลการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง สารสำคัญของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	68
14 ผลการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ลักษณะการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	70
15 ผลการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง บทลงโทษการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	73
16 ผลการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเพศศึกษาของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	76
17 ผลการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	77
18 ผลการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	78
19 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง สารสำคัญของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	79
20 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ลักษณะการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	81
21 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง บทลงโทษการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	83

ตารางที่	หน้า
22 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ เพศศึกษาของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะ การชายบริการ.....	86
23 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์ ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการชายบริการ.....	88
24 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะ การชายบริการ.....	90
25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติของการทำแบบสำรวจเจตคตรายข้อ เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และ การค้าประเวณี ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการชายบริการ.....	92
26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติของการทำแบบสำรวจเจตคตรายข้อ เรื่อง ลักษณะการกระทำความผิด บทลงโทษการกระทำความผิด และการแก้ปัญหาของ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายชายบริการ ทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการชายบริการ.....	94
27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติของการทำแบบสำรวจเจตคตรายข้อ เรื่องเพศศึกษา และสุขอนามัยทางเพศ ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบ แบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการชายบริการ.....	96
28 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคตรายข้อ ของการทำแบบสำรวจ เจตคติ เรื่อง การปฏิบัติ และการป้องกันตนจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และ โรคเอดส์ของชายชายบริการทางเพศ ที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการชายบริการ.....	98
29 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติ ของแบบสำรวจเจตคติ เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายชายบริการทางเพศ ที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการชายบริการ.....	100

ตารางที่	หน้า
30 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบสำรวจเจตคติรายข้อ เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกัน และ ปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และการค้าประเวณี ของชายขายบริการ ทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	101
31 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบสำรวจเจตคติรายข้อ เรื่อง ลักษณะการกระทำความผิด บทลงโทษการกระทำความผิด และการแก้ปัญหาของพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบ แบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	102
32 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบสำรวจเจตคติรายข้อ เรื่อง เพศศึกษา และสุขอนามัย ทางเพศของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตาม ลักษณะการขายบริการ.....	104
33 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบสำรวจเจตคติรายข้อ เรื่อง การปฏิบัติ และการป้องกัน ตนจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ ของชายขายบริการทางเพศที่ ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	105
34 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539 จำแนกตามอายุ ภูมิฐานะ วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ การรับข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้.....	106
35 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา จำแนกตามอายุ ภูมิฐานะ วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ การรับข้อมูลเกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้.....	107
36 ผลการเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539 จำแนกตามอายุ ภูมิฐานะ วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ การรับข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ.....	108
37 ผลการเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา จำแนกตามอายุ ภูมิฐานะ วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ การรับข้อมูลเกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ.....	109

ตารางที่	หน้า
38 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศ ก่อนและหลัง ร่วมโปรแกรม การศึกษานอกระบบโรงเรียน.....	120
39 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ เกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศ ก่อนและหลัง ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน.....	122
40 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศ ก่อนและหลังร่วมโปรแกรม การศึกษานอกระบบโรงเรียน จำแนกตามลักษณะการขายบริการ.....	123
41 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ เกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศ ก่อนและหลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน จำแนกตามลักษณะ การขายบริการ.....	124
42 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของการประเมินผล การจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านความพึงพอใจในกิจกรรม ของชายขายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน.....	125
43 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของการประเมินผล การจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรม และเวลา ของชายขายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียน.....	126

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

โสเภณี เปรียบเสมือน “การเกิดอาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหาย” ผู้ที่เป็นโสเภณีจะเป็นทั้งผู้กระทำผิดและผู้ที่ได้รับ ความเสียหายเอง การกระทำผิด ได้แก่ การประพฤติดนผิดจารีต ศีลธรรมอันดีของสังคม เป็นต้น ความเสียหายที่ได้รับ คือ คุณค่าศักดิ์ศรีของตนเองลดลง สุขภาพเสื่อมโทรม ขาดอนาคตที่ดี เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อสังคม ดังนั้นปัญหาโสเภณีจึงเป็นปัญหาสำคัญเรื่องหนึ่ง ที่สังคมควรใส่ใจและเร่งแก้ไข

ปัญหาโสเภณี การค้าประเวณี หรือการขายบริการทางเพศเกิดจากความต้องการทางเพศของ คนกลุ่มหนึ่งในสังคม ทำให้เกิดคนอีกกลุ่มขึ้นมาตอบสนองความต้องการด้วยการให้บริการทางเพศใน รูปแบบต่างๆ เพื่อแลกเปลี่ยนกับเงิน หรือผลตอบแทนอื่นๆ ซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย จากการสำรวจของกลุ่มโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค (2546) พบว่าประเทศไทย มีสถานบริการทางเพศ 12,229 แห่ง มีผู้ขายบริการทางเพศ ทั้งชายหญิงจำนวน 66,475 คน ปัญหาโสเภณีในปัจจุบันจึงมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาโสเภณีชาย หรือชายขายบริการทางเพศ จากรายงานการสำรวจผู้ให้บริการทางเพศ ของกระทรวงสาธารณสุขในปี พ.ศ. 2540 พบว่าประเทศไทยมีชายขายบริการทางเพศจำนวน 2,190 คน แต่ในปัจจุบันจากการสำรวจของกลุ่มโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค (2546) พบว่ามีชายขายบริการทางเพศจำนวน 3,480 คน ในช่วงระยะเวลา 6 ปีมีชายขายบริการทางเพศเพิ่มขึ้น 1,290 คน หรือเพิ่มขึ้น 58.90% นอกจากนี้จากการสำรวจ ยังพบว่ายังมีชายขายบริการทางเพศอีกจำนวนมากที่ยังไม่ได้รับการสำรวจ และคาดการณ์ว่า จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นอีกทุกปี

สาเหตุของการเข้าสู่อาชีพชายขายบริการทางเพศ (โสภณ แก้วล้อมทรัพย์, 2544) พบว่า ส่วนใหญ่เข้าสู่อาชีพด้วยความสมัครใจ และการแนะนำของเพื่อน สามารถจำแนกเป็นปัจจัยได้ดังนี้ (1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ความต้องการเงิน และการเป็นวัยรุ่นที่มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง ประกอบกับค่านิยมความทันสมัย วัตถุนิยม ความรักอิสระของงาน ชอบทำงานกลางคืน เป็นผู้ที่ตระหนักในศักดิ์ศรีของความเป็นคนน้อย รวมไปถึงการเป็นคนขาดเป้าหมายในชีวิต (2) ปัจจัยด้านครอบครัวของ

ชายขายบริการทางเพศ ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีปัญหา และ (3) ปัจจัยด้านสังคมของชายขายบริการทางเพศ ส่วนใหญ่ประสบปัญหาจากการพัฒนาเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่ให้ความสำคัญของเงินเป็นหลัก เช่นเดียวกับ พงษ์ศักดิ์ จิตวิวัฒน์ (2542) ที่เสนอว่า ฐานะทางเศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ในครอบครัว มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่อาชีพชายขายบริการทางเพศ

ลักษณะการให้บริการทางเพศของชายขายบริการทางเพศจากการศึกษาของผู้วิจัยจากเอกสาร และการสนทนากับกลุ่มชายขายบริการทางเพศอย่างไม่เป็นทางการ พบว่ามีการให้บริการ การร่วมเพศ ทั้งทางปาก มือ ทางช่องหน้าขา หรือหลังขา และทางทวารหนัก ถ้าหากชายขายบริการทางเพศ หรือ ผู้ใช้บริการมีโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือขาดความรู้เรื่องสุขวิทยาทางเพศที่ถูกต้องอาจส่งผลให้เกิดอาการข้างเคียงต่างๆ เช่น โรคครีตีสติวทวาร ทวารหนักอักเสบจากการสอดใส่สิ่งแปลกปลอม เกิดทอนซิลอักเสบจากการติดเชื้อหนองใน การติดเชื้อกามโรคที่มือและผิวหนัง การติดเชื้อริมฝีปากที่ปาก อวัยวะเพศ และทวารหนัก การติดเชื้อหนองใน การติดเชื้อรา หรือเชื้อแบคทีเรียในช่องทวารหนัก เกิดการอักเสบเรื้อรังในลำไส้ใหญ่และช่องท้อง มะเร็งทวารหนัก ไวรัสตับบีที่ก่อให้เกิดมะเร็งตับ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่างๆ ตลอดจนปัญหาโรคเอดส์ เป็นต้น

นอกจากปัญหาเรื่องสุขภาพ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ ชายขายบริการทางเพศ อาจเป็นต้นเหตุของปัญหาอาชญากรรมอื่นๆ เช่น ปัญหายาเสพติด การติดการพนัน การชิงทรัพย์ รวมไปถึงการฆ่าชิงทรัพย์ เป็นต้น และจากการที่ชายหันไปประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ ทำให้ประเทศขาดแคลนทรัพยากรบุคคลที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศอีกด้วย

จากปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากอาชีพการขายบริการทางเพศ ทำให้ประเทศไทยมีการกำหนดมาตรการ และออกกฎหมายหลายฉบับขึ้นเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหาโสเภณี และโสเภณีเด็ก รวมไปถึงพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ที่กำหนดขึ้นเพื่อยกเลิกพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 เพื่อให้มีเนื้อหาความครอบคลุม และเหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบันมากที่สุด เป้าหมายหลักของกฎหมายฉบับนี้ คือ ลดโทษผู้ค้าประเวณีลง แต่เพิ่มโทษกับผู้เที่ยวโสเภณีเด็ก รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีให้สูงขึ้น

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ฉบับนี้ยังไม่เป็นที่แพร่หลาย สังเกตได้จากเอกสาร หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องยังมีอยู่น้อย ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่าชายขายบริการทางเพศมีระดับความรู้ และระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ว่ามีระดับความรู้ และระดับเจตคติเป็นเช่นไร เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้เกี่ยวข้องกับโดยตรงกับชายขายบริการทางเพศ นำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาโปรแกรม

การศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ แก่ชายชายบริการทางเพศได้อย่างเหมาะสม

นอกจากลักษณะ และพฤติกรรมกระทำความคิดที่กล่าวถึงในกฎหมายฉบับนี้จะมี ความสำคัญสำหรับชายชายบริการทางเพศแล้ว ควรจะมีการศึกษาระดับความรู้ และระดับเจตคติของ ชายชายบริการทางเพศเกี่ยวกับเพศศึกษา เพราะเป็นเรื่องสำคัญอีกเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับชายชาย บริการทางเพศโดยตรง โดยข้อมูลที่ได้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียนเกี่ยวกับเพศศึกษาสำหรับชายชายบริการทางเพศ เพื่อให้ชายชายบริการทางเพศมีความรู้ที่ ถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา เพื่อลดปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเปรียบเทียบ ระดับความรู้ และระดับเจตคติ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา โดยจำแนกตามลักษณะการขายบริการ อายุ ภูมิฐานะ วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และการได้รับข้อมูลข่าวสาร เพื่อศึกษาว่ามีตัวแปรใดบ้างที่ส่งผลกับระดับความรู้ และระดับเจตคติ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา เช่นเดียวกับงานวิจัยของ พิสมัย ใจหาญ (2543) ที่ศึกษา เรื่อง ความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 : ศึกษาเฉพาะ สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านเกร็ดตระกาน โดยศึกษาภูมิหลังของผู้ตอบแบบทดสอบและ แบบสอบถามจำแนกตาม อายุ ภูมิฐานะ วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และการรับข้อมูล ข่าวสาร

การให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และ เพศศึกษา กับชายชายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการและในสถานบริการ ผู้วิจัยนำวิธีการพัฒนา โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนมาใช้ เพราะขั้นตอนในการพัฒนาโปรแกรม จะต้องศึกษาความ ต้องการ และปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขจากกลุ่มผู้เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยตรง ตลอดจนผู้เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนจะมีส่วนร่วมในการกำหนด วัตถุประสงค์ รูปแบบกิจกรรม ระยะเวลา ฯลฯ ตลอดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ซึ่ง สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมโปรแกรมได้เป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ทำให้ได้ โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่ตรงกับความต้องการของผู้เข้าร่วมโปรแกรมมากที่สุด ส่งผล ให้ผู้เข้าร่วมโปรแกรมมีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่จัดขึ้น

สรุปการศึกษาวิจัยครั้งนี้จัดทำขึ้นเพื่อ นำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา สำหรับ ชายชายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาระดับความรู้ และระดับเจตคติของ

ชายขายบริการ ทางเพศเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และ เพศศึกษา จำแนกตามลักษณะการขายบริการทางเพศ โดยศึกษาเฉพาะกลุ่มชายขายบริการทางเพศ นอกสถานบริการบริเวณรอบเกาะรัตนโกสินทร์ชั้นใน และบริเวณหน้าห้างโรบินสันสีลม และศึกษา เฉพาะกลุ่มชายขายบริการทางเพศในสถานบริการ บาร์เบียร์ บาร์เกย์ ผับ บริเวณถนนสีลม และ ถนนสุรวงศ์ คาราโอเกะ คอกเทลเลาจ์ บริเวณถนนประดิพัทธ์ สีแยกสะพานควาย ชาวานา นวดแผนโบราณ บริเวณถนนสาทร และซอยอารีย์ รวมทั้งศึกษาจากชายขายบริการทางเพศ ในสถานบริการที่เข้ารับการตรวจรักษาที่โรงพยาบาลบางรัก ซึ่งเป็นสถานบริการที่มีกลุ่มผู้ใช้บริการ หรือผู้รู้จักเป็นจำนวนมาก รวมทั้งผู้วิจัยสามารถติดต่อขอความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายขาย บริการทางเพศในสถานบริการในการตอบแบบทดสอบความรู้ และแบบสำรวจเจตคติ โดย ไม่ส่งผลกระทบต่ออาชีพของชายขายบริการ และปลอดภัยกับตัวของผู้วิจัยเอง ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยการใช้ แบบทดสอบความรู้ และแบบสำรวจเจตคติ

นำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่สร้างขึ้น จัดให้กับชายขายบริการทางเพศ โดย จำแนกตามลักษณะการขายบริการทางเพศ และนำผลการเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียนระหว่างชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการกับในสถานบริการ มาวิเคราะห์เปรียบเทียบ ผลการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยคาดว่าหลังจากร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษาแล้ว ชายขายบริการ ทางเพศที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ในระดับที่สูงขึ้นกว่าเดิม

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นอีกทางหนึ่งที่ต้องการเสนอแนะ หรือป้องกันปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น โดย ชายขายบริการทางเพศ รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับชายขายบริการทางเพศ หรือ ใช้เป็นแนวทางในการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้กับชายขายบริการทางเพศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ และเจตคติของชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และ ในสถานบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

2. เปรียบเทียบความรู้ และเจตคติระหว่างชายชายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

3. เปรียบเทียบความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายชายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม อายุ ภูมิฐานะ วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และการได้รับข้อมูลข่าวสาร

4. สร้างและพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา สำหรับชายชายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร

5. เปรียบเทียบผลการใช้โปรแกรมการศึกษานอกโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ที่พัฒนาขึ้นระหว่างผู้เรียนที่เป็นชายชายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัย และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

พิสมัย ไชหาญ (2543) ศึกษา เรื่อง ความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 : ศึกษาเฉพาะสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านเกร็ดตระการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาด้านภูมิหลัง จำแนกเป็น อายุ ภูมิฐานะ วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และด้านข่าวสารที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของผู้รับการคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพบ้านเกร็ดตระการ พบว่าการได้รับข้อมูลข่าวสาร มีผลต่อความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

จันจิรา ไทยบัณฑิตย์ (2538) ศึกษา เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความรู้ และทัศนคติ ในเรื่องเพศศึกษาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนมีความรู้เรื่องเพศศึกษาในระดับต่ำ แต่มีทัศนคติในเชิงเห็นด้วยหรือมีทัศนคติที่ดี ต่อเพศศึกษา ดวงพร เตชารัตนกุล (2533) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติที่มีต่อเรื่องเพศศึกษา และความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากน้ำวิทยาคม กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาในระดับปานกลาง มีเจตคติทางบวกต่อเรื่องเพศศึกษาและต้องการจะศึกษาเรื่องเพศศึกษาในระดับมาก

ศิริมา กิตติบัณฑิต (2544) ศึกษา เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ตามแนวคิดของบอยเอลด์ ในสถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชนหญิง บ้านปราณี พบว่า หลังเข้าร่วม โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ผู้เรียนหญิงมีความรู้เพิ่มขึ้น และมีความพึงพอใจในโปรแกรม การศึกษานอกระบบโรงเรียน เรื่อง เพศศึกษาในระดับสูง

ผู้วิจัยตั้งสมมติฐาน ดังนี้

1. ชายชายบริการทางเพศจะมีระดับความรู้ และระดับเจตคติ เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 แตกต่างกันตามลักษณะการชายบริการ (นอกสถานบริการ และในสถานบริการ) อายุ ภูมิลำเนา วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และการได้รับข้อมูลข่าวสาร

2. ชายชายบริการทางเพศมีระดับความรู้ และระดับเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา แตกต่างกันตาม ลักษณะการชายบริการ (นอกสถานบริการ และในสถานบริการ) อายุ ภูมิลำเนา วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และการได้รับข้อมูลข่าวสาร

3. หลังจากการเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ผู้เรียนที่เป็นชายชายบริการทางเพศ มีความรู้เพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนเข้าร่วม โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

4. หลังจากการเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติ ป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ผู้เรียนที่เป็นชายชายบริการทางเพศมี ความพึงพอใจในโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนในระดับสูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ชายชายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และ ในสถานบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,175 คน แบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างชายชายบริการ ทางเพศนอกสถานบริการ จำนวน 35 คน ชายชายบริการทางเพศในสถานบริการ จำนวน 95 คน และ ชายชายบริการทางเพศที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน จำนวน 22 คน

2. ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะ เรื่องความรู้ (Knowledge) และเจตคติ (Attitude) ของ ชายชายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษาเท่านั้น ไม่ศึกษา

พฤติกรรมหรือการปฏิบัติ (Practice) เพราะพฤติกรรมทางเพศบางพฤติกรรมเป็นข้อมูลส่วนตัวที่ไม่อาจเปิดเผย หรือได้รับคำตอบที่คาดเคลื่อนจากความเป็นจริง

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความรู้ และระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ดังนี้

3.1.1 ลักษณะการขายบริการ(นอกสถานบริการ และในสถานบริการ)

3.1.2 อายุ

3.1.3 ภูมิลำเนา

3.1.4 วุฒิการศึกษา

3.1.5 สถานภาพสมรส

3.1.6 อาชีพ

3.1.7 การได้รับข้อมูลข่าวสาร

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับความรู้ และระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ดังนี้

3.2.1 ระดับความรู้ เรื่อง สาระสำคัญของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

3.2.2 ระดับความรู้ เรื่อง ลักษณะการทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

3.2.3 ระดับความรู้ เรื่อง บทลงโทษการทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

3.2.4 ระดับความรู้ เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเพศศึกษา

3.2.5 ระดับความรู้ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

3.2.6 ระดับความรู้ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

3.2.7 ระดับเจตคติ เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และการค้าประเวณี

3.2.8 ระดับเจตคติ เรื่อง ลักษณะการทำความผิด บทลงโทษการทำความผิด และการแก้ปัญหาของพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

3.2.9 ระดับเจตคติ เรื่อง เพศศึกษา และสุขอนามัยทางเพศ

3.2.10 ระดับเจตคติ เรื่อง การปฏิบัติ และการป้องกันตนจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์

ข้อตกลงเบื้องต้น

กลุ่มตัวอย่างทุกคนได้ตอบแบบสอบถาม ด้วยความรู้ ความสามารถ แสดงความรู้สึกนึกคิดของตนเองด้วยความจริงใจ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ชายขายบริการทางเพศ หมายถึง บุคคลเพศชาย ที่ยินยอมหรือสมัครใจ มีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ซื้อบริการ ไม่ว่าจะ เป็นชาย หรือหญิง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำเร็จความใคร่ให้กับผู้ซื้อบริการ เพื่อแลกเปลี่ยนกับเงิน หรือผลตอบแทนอื่นๆ จากผู้ซื้อบริการ

การขายบริการทางเพศ หรือ การค้าประเวณี หมายถึง การยอมรับการกระทำชำเรา หรือการยอมรับการกระทำอื่นใด เพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการลำส่วนเพื่อสินจ้างหรือประโยชน์อื่นใด ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำ และผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกัน หรือคนละเพศ

สถานการค้าประเวณี หรือสถานบริการ หมายถึง สถานที่ที่จัดไว้เพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ทางการค้า และบริการทางเพศสำหรับปรนนิบัติลูกค้า หรือ โดยมีที่สำหรับพักผ่อนหลับนอน หรือมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า หรือสถานที่อื่นที่มีสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยในการจัดให้มีบริการทางเพศทั้งทางตรง และแอบแฝง

ชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ หมายถึง ชายที่เตร็ดเตร่ หรือคอยอยู่ตามถนน ตรอก ซอกซอย หรือสาธารณสถาน ในลักษณะอาการที่เห็นได้ว่าเป็นการเรียกร้องต่อในการค้าประเวณี เช่น เข้าติดต่อ ชักชวน แนะนำตัว ติดตาม หรือรับเร้าบุคคลตามถนน หรือสาธารณสถานเพื่อการค้าประเวณี

ชายขายบริการทางเพศในสถานบริการ หมายถึง ชายที่ขายบริการทางเพศโดยแฝงมาในรูปของ การประกอบอาชีพบางประเภท เช่น พนักงานเสิร์ฟ บาร์เทนเดอร์ กัปตัน พนักงานเปิดปิดประตู พนักงานทำความสะอาด พนักงานนวด พนักงานนึ่งคุ้ย หรือร้องเพลงเป็นเพื่อนแขก และเต็นอะโกโก้

โดยชายกลุ่มนี้จะมีพฤติกรรมที่แสดงว่ากระทำเพื่อค้าประเวณี เช่น การเชิญชวนให้แขกชวนออกไปเที่ยวเป็นเพื่อน เป็นต้น ส่วนมากจะแฝงตัวอยู่ในสถานบริการ ดังนี้ โรงแรม บาร์เบียร์ บาร์เกย์ ดิสโก้เทค ผับ คาราโอเกะ คอกเทลเลาจ์ นวดแผนโบราณ ซาวนา คาเฟ่ ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย ร้านตัดผมชาย ฯลฯ

ผู้เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายขายบริการทางเพศในสถานบริการ หมายถึง แพทย์หรือเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลบางรัก ผู้ที่เคยใช้บริการและมีความสนิทสนมคุ้นเคยกับกลุ่มชายขายบริการ คนเชียร์แขกของสถานบริการ

เจตคติในเรื่องเพศ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อเรื่องเพศ เช่น ความสนใจ ความพึงพอใจ ฯลฯ

เพศศึกษา หมายถึง การให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องสรีระร่างกาย การดูแลรักษาความสะอาดร่างกาย โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ความบกพร่องทางเพศ การเลือกคู่ครอง และการครองเรือน

พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 หมายถึง กฎหมายที่ว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามสาเหตุที่ทำให้ชาย หรือหญิงเข้าสู่อาชีพการค้าประเวณี ควบคุมไปกับการมาตรการบำบัด และส่งเสริมอาชีพให้กับผู้ค้าประเวณี เป้าหมายหลักของกฎหมายฉบับนี้ คือ ต้องการช่วยเหลือเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เอาผิดพ่อแม่ผู้ปกครองที่รู้เห็นเป็นใจ เอาผิดผู้เที่ยว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องการปราบขบวนการค้าประเวณี ซึ่งเป็นธุรกิจจัดหา เป็นพ่อเล้า แม่เล้า แมงดา โดยมองว่าหากกลุ่มคนเหล่านี้ถูกปราบปรามให้หมดไป ผู้ค้าประเวณีจะลดลง

การได้รับข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การรับข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา จากแหล่งข้อมูล ดังนี้ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เอกสารเผยแพร่ต่างๆ การแนะนำจากบุคคลอื่น หรือเพื่อน เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานราชการ และเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานเอกชน

โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ที่จัดขึ้นอย่างมีขั้นตอน ตามแนวคิดของบอยเออส์ 5 ขั้นตอน คือ

1. ศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการ โดยการทดสอบระดับความรู้ และสำรวจระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา
2. กำหนดผลของโปรแกรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับชายขายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

3. การวางแผนกิจกรรม การสอน ผลลัพธ์การเรียนรู้ ที่ให้โอกาสชายขายบริการทางเพศได้มีส่วนร่วมตลอดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
4. ปฏิบัติตามแผน
5. ดำเนินการประเมินเพื่อทราบผลและคุณค่าของโปรแกรม โดยใช้แบบประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบระดับความรู้ และระดับเจตคติของชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา
2. ได้ทราบผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ และระดับเจตคติระหว่างชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา
3. ได้ทราบผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ และระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา จำแนกตาม อายุ ภูมิลำเนา วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และการได้รับข้อมูลข่าวสาร ของชายขายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร
4. ผลการวิจัยนี้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน ที่ต้องการจัดการศึกษาสำหรับประชาชนที่อยู่นอกระบบโรงเรียน ให้ได้รับการศึกษาต่อเนื่อง และได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ
5. ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ และสอดคล้องกับภาระงานของอธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน และผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดหรือผู้แทน ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพตามพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539
6. เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ ศึกษา หรือทำวิจัยต่อไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชายขายบริการทางเพศ หรือต้องการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ให้กับชายขายบริการทางเพศ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง “การนำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษาสำหรับชายขายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร” ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาดูเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแบ่งเป็น 7 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ชายขายบริการทางเพศ
- ตอนที่ 2 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539
- ตอนที่ 3 เพศศึกษา
- ตอนที่ 4 การศึกษานอกระบบโรงเรียน
- ตอนที่ 5 ทฤษฎีการเรียนรู้ผู้ใหญ่ (Andragogy)
- ตอนที่ 6 ความหมายของการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
- ตอนที่ 7 การสอนที่ใช้ในโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา
- ตอนที่ 8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 ชายขายบริการทางเพศ

ความหมายของชายขายบริการทางเพศ

ความหมายของการค้าประเวณี ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมายคำว่า “ประเวณี” ไว้ว่า หมายถึง การเสพสังวาส, การร่วมรส; ประเพณี; ก. ประพฤติผิดเมียผู้อื่น. และให้ความหมายของคำว่า “ค้า” ไว้ว่า หมายถึง ทำการซื้อขาย แลกเปลี่ยน หางของมากขาย และยังได้ให้ความหมายคำว่า “ค้าประเวณี” ไว้ว่า หมายถึง หากินในทางเป็นหญิงโสเภณี

แคมบริดจ์ ดิกชันนารี ออนไลน์ (Cambridge Dictionaries Online) ให้ความหมายของ “โสเภณี” (Prostitute) ว่า หมายถึง บุคคลผู้ซึ่งมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อเงิน

ดิกชันนารีดอทคอม (Dictionary.com) ให้ความหมายของ “โสเภณี” ว่าหมายถึง บุคคลซึ่งยอมรับข้อเสนอในกิจกรรมทางเพศอย่างขาดการพิจารณาเพื่อเงิน

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ให้ความหมายของ "การค้าประเวณี" หมายถึง การยอมรับการกระทำชำเรา หรือ ยอมรับการกระทำอื่นใด หรือการกระทำอื่นใดเพื่อสำเร็จความใคร่ทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการทำส่อน เพื่อสินจ้าง ทั้งนี้ไม่ว่า ผู้ยอมรับการกระทำและผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ

จากความหมายข้างต้น การค้าประเวณี หรือการขายบริการทางเพศ เป็นสิ่งที่กระทำเพื่อการสำเร็จความใคร่ให้กับฝ่ายตรงข้าม โดยมีสินจ้างรางวัลเป็นสิ่งตอบแทนการกระทำนั้น ซึ่งมีองค์ประกอบ อยู่ด้วยกัน 3 ประการคือ (Goldstein, 1979 : อ้างถึงใน กิตติคุณ อางคาสัย, 2540)

1. มีลักษณะเพื่อสินจ้าง (barter) จากการขายบริการทางเพศ
2. มีลักษณะสำส่อน (promiscuity)
3. ไม่มีความผูกพันทางอารมณ์ (emotional indifference)

Rush (1980 : อ้างถึงใน กิตติคุณ อางคาสัย, 2540) ให้นิยามคำสำหรับโสเภณีรักร่วมเพศ (Homosexual Prostitute) ว่า Hustler หรือ Boy แทนคำว่า Prostitute หรือ Whore ที่ใช้กันโดยทั่วไป นอกจากนี้ยังให้ความหมายว่า "เป็นความพึงพอใจ ทางเพศโดยบุคคลเพศชายกับบุคคลอื่นที่มีค่าตอบแทนเป็นเงินทอง มิได้กระทำเป็นครั้งคราว แต่จะกระทำเป็นงานหลัก หรือเป็นงานเสริมที่ดูเหมือนเป็นงานอาชีพ และกระทำอย่างสม่ำเสมอ ในระยะเวลาที่นานเป็นเดือนเป็นปี"

สุพัตรา สุภาพ (2521) ให้ความหมายของ โสเภณีชาย ว่าเป็นบุคคลที่ขายตัวเองเพื่อให้คนอื่นจะเป็นเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้ามก็ได้ ได้สำเร็จความใคร่ทางกาม

โสภณ แก้วล้อมทรัพย์ (2544) ให้ความหมายของเยาวชนชายขายบริการทางเพศ ว่าหมายถึง บุคคลเพศชายอายุต่ำกว่า 25 ปีที่ยินยอมหรือสมัครใจ มีความสัมพันธ์กับชายผู้ซื้อบริการ โดยมีจุดมุ่งหมายสำเร็จความใคร่ ทั้งที่เป็นฝ่ายถูกกระทำ ฝ่ายกระทำ โดยใช้อวัยวะเพศ ปาก มือ ทวารหนัก หรือร่างกายส่วนอื่นๆ หรือยอมรับการกระทำใดๆ อันนำไปสู่การสำเร็จความใคร่ เพื่อแลกเปลี่ยนกับเงิน หรือผลตอบแทนอื่นๆ จากผู้ซื้อบริการ

พงษ์ศักดิ์ ฐิตีวรรณ (2542) ให้ความหมายของโสเภณีเด็กชาย ว่าหมายถึง เด็กผู้ชายอายุไม่เกิน 18 ปีซึ่งประกอบอาชีพการค้าประเวณีให้บริการทางเพศกับผู้ชายซึ่งมาขอใช้บริการทางเพศ

ดังนั้นจึงสรุปความหมายของ "โสเภณีชาย" หรือ "ชายขายบริการทางเพศ" ว่าหมายถึง บุคคลเพศชายที่ยินยอมหรือสมัครใจ มีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ซื้อบริการ ไม่ว่าจะเป็นเพศชาย หรือเพศหญิงหญิง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำเร็จความใคร่ให้กับผู้ซื้อบริการ เพื่อแลกเปลี่ยนกับเงิน หรือผลตอบแทนอื่นๆ จากผู้ซื้อบริการ

ประเภท หรือลักษณะของชายขายบริการทางเพศ

นโยบายและแผนงานสตรีระยะยาว พ.ศ. 2535 – 2554 (คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ, 2537) จำแนกประเภทของโสเภณี ได้ดังนี้

1. รูปแบบโสเภณีที่ขายบริการภายในประเทศ แบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ 2 กลุ่ม คือ

1.1 กลุ่มที่ให้บริการทางเพศโดยตรง ได้แก่

1.1.1 โสเภณีทั่วไป เป็นรูปแบบการขายประเวณีที่มีอยู่ นับแต่ประวัติศาสตร์ เป็นการขายประเวณีที่มีได้แอบแฝง จะขายบริการอยู่ในช่องหรือเตร็ดเตร่หาลูกค้าตามถนน ต่อมา ขายบริการในสถานประกอบการบางชนิด เช่น บาร์อะโกโก้ ร้านอาหารติดไฟสี ร้านอาหารป้อนลูกค้า ร้านตัดผม โรงแรมม่านรูด เป็นต้น

1.1.2 หญิงบริการในโรงน้ำชา เป็นรูปแบบของหญิงบริการที่เอาแบบอย่างมาจากประเทศจีนเป็นการให้บริการที่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติสถานบริการ แต่มีการแฝงตัวของหญิงบริการที่เป็นพนักงานในโรงน้ำชาเพื่อการค้าประเวณี โรงน้ำชามีการขายเครื่องดื่มน้ำชา กาแฟ เมื่อมีลูกค้าเข้ามาจะมีการเสนอขายบริการทางเพศภายในโรงน้ำชา นั้น

1.2 กลุ่มที่ให้บริการทางเพศโดยแอบแฝงตามสถานที่ต่างๆ เช่น โรงแรม ร้านอาหาร คาเฟ่ สถานอาบอบนวด ไนท์คลับ บริการเพื่อนเที่ยว ร้านเสริมสวยที่มีรูปแบบของการบริการ ทางเพศแอบแฝงกับบริการอื่นๆ ได้แก่

1.2.1 หญิงบริการในสถานอาบอบนวด ขายบริการด้วยการอาบน้ำ นวดตัวให้ แต่โดยแท้จริงแล้วเป็นการเสนอขายบริการทางเพศหลังจากอาบน้ำเสร็จแล้ว

1.2.2 นางทางโทรศัพท์ เป็นบริการสำหรับลูกค้าตามเมืองใหญ่ๆ โดยหญิงบริการกลุ่มนี้จะได้ค่าตอบแทนสูง ในบางครั้งธุรกิจประเภทนี้จะดำเนินการในรูปแบบแอบแฝง เช่น การเดินแฟชั่น หรือลงรูปภาพประกอบเรื่องในนิตยสารประเภทชีวิตการต่อสู้ เพื่อนำเสนอผู้ใหญ่ออกลูกค้า

1.2.3 เพื่อนเที่ยว เริ่มแพร่หลายในช่วง พ.ศ. 2526 จัดเป็นธุรกิจที่มีการโฆษณาอย่างเปิดเผย และมีหญิงต่างชาติไว้คอยบริการลูกค้า เพื่อนเที่ยวจะมีรายได้และมีระดับดีกว่า หญิงบริการประเภทอื่น เพราะเป็นหญิงที่มีอายุระหว่าง 15 - 20 ปี รูปร่างหน้าตาดี เรียบร้อย และมีรสนิยมสูงในการบริโภค ลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นพวกหน่วยงานธุรกิจที่ต้องรับรองแขกต่างประเทศ

2. รูปแบบโสเภณีที่ขายบริการนอกประเทศ (โสเภณีข้ามชาติ) มีรูปแบบต่างๆ ดังนี้

2.1 หญิงและเด็กโสเภณีที่ค้าประเวณีโดยตรงในต่างประเทศ ส่วนใหญ่คนเหล่านี้สมัครใจไปค้าประเวณี เพราะหวังจะได้ค่าตอบแทนสูง แหล่งค้าประเวณีที่สำคัญ คือ ญี่ปุ่น ฮองกง มาเลเซีย สิงคโปร์ และเยอรมัน

2.2 เมียสังทางไปรษณีย์ เป็นผลจากการท่องเที่ยวทางเพศ (Sex Tour) เริ่มแพร่หลาย ในปี พ.ศ. 2527 โดยการนำหญิงไทยให้ทดลองอยู่กับชายชาวต่างประเทศก่อนที่จะแต่งงาน หากฝ่ายชายไม่พอใจในตัวหญิงก็สามารถส่งคืนได้ และหญิงนั้นต้องทดลองอยู่กับชายอื่นต่อไป

กลุ่มโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สำนักโรคเอดส์ วัณโรคและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (2546) จำแนกประเภทของกลุ่มชายขายบริการทางเพศตามสถานบริการ ดังนี้ โรงแรม บาร์เบียร์ บาร์เกย์ ดิสโก้เทค คับ คาราโอเกะ ค็อกเทลเลาจน์ นวดแผนโบราณ ชาวนา คาเฟ่ ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย ร้านตัดผมชาย เตรี๊ดเตร่

ผศ.ดร.นิเทศ ดินณะกุล จำแนกประเภทของโสเภณีชายระหว่างการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง "สังคมไทย : มุมมองของนักสังคมวิทยาและนักมานุษยวิทยา" ว่าโสเภณีชายจะแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. ให้บริการเฉพาะผู้ชายด้วยกัน คือ กลุ่มเกย์
2. ประเภทให้บริการได้ทั้งชายและหญิง
3. ให้บริการเฉพาะผู้หญิงอย่างเดียว

เสาวภา พรศิริพงษ์ (2537) กล่าวถึงลักษณะของการขายบริการทางเพศ พบว่ามี 2 รูปแบบ คือ มีทั้งการขายบริการอย่างอิสระด้วยตนเอง และผ่านนายหน้า ซึ่งทั้ง 2 รูปแบบนี้ อาจอยู่ใน 3 ลักษณะ ดังนี้ ลักษณะที่หนึ่ง คือสังกัดอยู่ตามบาร์เกย์ ซึ่งเป็นบาร์ทั้งที่ถูกกฎหมายและไม่ถูกกฎหมาย โดยอยู่ในรูปของเด็กเสิร์ฟ เด็กเต้น หรือนั่งคอยอยู่เฉยๆ ลักษณะที่สอง คือ อยู่ในช่องโสเภณี (Boy-Brothel) โดยการอยู่รวมกันอยู่ในบ้านหลังหนึ่ง ทำตัวปกติเหมือนเด็กทั่วไป แต่จะไม่มีแมงดาคุม และลักษณะที่สาม คือ การเดินเตร็ดเตร่หาลูกค้าตามหัวมุมถนน หรือสวนสาธารณะ กลุ่มนี้เป็นกลุ่มไม่มีสังกัด ไม่มีแมงดาคุม และพบว่ามีมากที่สุด

นลินี มาระวงษา (2545) แบ่งลักษณะของชายขายบริการทางเพศในบริเวณวังสราญรมย์เป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ

1. พวกมือสมัครเล่นที่มาหาเงินเป็นครั้งคราว เฉพาะช่วงที่ขาดเงินชดเชยหน้าไม่ถึงหลัง
2. พวกที่ปลดระวางจากสถานบริการต่างๆ แล้ว จะด้วยเหตุผลของอายุที่มากขึ้น หรือ มีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นไม่มีสถานบริการใดรับเข้าทำงานก็ตาม จึงจำเป็นต้องมาเร่ขายบริการในที่แบบนี้

อาชญา รัตนอุบล (2546) จำแนกวิธีการค้าประเวณี ของโสเภณีหญิง ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. พวกเตร็ดเตร่อยู่ตามถนนหรือตามที่สาธารณะ เช่นบาทวิถี ป้ายรถเมล์ สวนสาธารณะ หน้าโรงแรม เป็นต้น เพื่อชักชวน และเรียกร้องให้ไปร่วมประเวณีกับตนตามโรงแรมที่เตรียมไว้เพื่อการค้าประเวณีโดยเฉพาะ ซึ่งมีทั้งที่เป็นที่เปิดเผยและลับๆ ถ้าเปิดเผยทางโรงแรมจะจัดหญิงโสเภณีไว้ให้ลูกค้าได้เลือกตามความพอใจ ตลอดจนมีสถานที่หรือห้องเพื่อการนี้โดยเฉพาะ

2. ตามบ้าน ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่นักท่องเที่ยว ในบ้านจะมีทั้งแมงดา หรือแม่เล้า รวมทั้งนักเลงอันธพาลไว้คอยควบคุมความสงบเรียบร้อย และคุมผู้หญิงที่ตนไปจุด ล่อลวง หรือข่มขืน หรือบางรายก็เป็นเมียของแมงดาประจำช่อง รวมทั้งเอาไว้คอยบังคับลูกค้าที่มาเที่ยวแล้วไม่ยอมจ่ายค่าบริการตามที่ตกลงไว้

3. การค้าประเวณีของคนบางกลุ่มที่แฝงมาในรูปแบบอื่น เช่น ทำงานตามภัตตาคาร บาร์ ไนต์คลับ นักแสดง ช่างเสริมสวย นักประชาสัมพันธ์ตามโรงแรม ฯลฯ หรืออีกนัยหนึ่งเรียกว่า “นางทางโทรศัพท์” เมียเช่าของทหารต่างชาติ เป็นต้น

จากการจำแนกประเภท และลักษณะการบริการทางเพศข้างต้น พบว่าส่วนมากจะจำแนกประเภท หรือลักษณะโดยใช้วิธีการ และสถานที่ขายบริการทางเพศเป็นเกณฑ์ ผู้วิจัยจึงสรุปประเภทของชายขายบริการเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ โดยใช้สถานที่สำหรับขายบริการทางเพศเป็นเกณฑ์ ได้ดังนี้

1. ชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ หมายถึง ชายที่เตร็ดเตร่ หรือคอยอยู่ตามถนน ตรอกซอกซอย หรือสาธารณสถาน ในลักษณะอาการที่เห็นได้ว่าเป็นการเรียกร้องต่อการค้าประเวณี เช่น เข้าติดต่อ ชักชวน แนะนำตัว ติดตาม หรือรับเร้าบุคคลตามถนน หรือสาธารณสถานเพื่อการค้าประเวณี

2. ชายขายบริการทางเพศในสถานบริการ หมายถึงชายที่ขายบริการทางเพศ โดยแฝงมาในรูปแบบของการประกอบอาชีพบางประเภท เช่น พนักงานเสิร์ฟ บาร์เทนเดอร์ กัปตัน พนักงานเปิดปิดประตู พนักงานทำความสะอาด พนักงานนวด พนักงานนึ่งคุย หรือร้องเพลงเป็นเพื่อนแขก ฯลฯ โดยชายกลุ่มนี้จะมีพฤติกรรมที่แสดงว่ากระทำเพื่อค้าประเวณี เช่น การเชิญชวนให้แขกชวนออกไปเที่ยวเป็นเพื่อน เป็นต้น ส่วนมากจะแฝงตัวอยู่ในสถานบริการ ดังนี้ โรงแรม บาร์เบียร์ บาร์เกย์ ดิสโก้เทค ผับ คาราโอเกะ ค็อกเทลเลาจ์ นวดแผนโบราณ ซาวนา คาเฟ่ ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย ร้านตัดผมชาย เป็นต้น

เมื่อทราบความหมายและลักษณะของชายขายบริการทางเพศแล้ว กฎหมายที่มีความสำคัญ และเกี่ยวข้องโดยตรงกับชายขายบริการทางเพศ ได้แก่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

ตอนที่ 2 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

ตามที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และยกเลิกพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 ทั้งฉบับ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2540 สมพร พรหมพิตร. 2541 : 29 (อ้างถึงใน พิสมัย ใจหาญ, 2543) ได้แบ่งสาระสำคัญของกฎหมายออกเป็นสองส่วน คือ (1) ส่วนที่เป็นกระบวนการยุติธรรม เป็นการใช้กลไกของกฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี โดยเน้นสาเหตุที่ทำให้มีการค้าประเวณีทั้งชายหญิง และเด็ก (2) ส่วนที่เป็นการสังคมสงเคราะห์ซึ่งเป็นตัวเสริมด้วยการก่อตั้งองค์กรคุ้มครองและพัฒนาอาชีพทั้งในส่วนของรัฐและเอกชน โดยมุ่งเน้นถึงการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนเกี่ยวกับสตรีและเด็กเป็นหลักใหญ่ นอกจากนี้ กลไกของกฎหมายไม่เอาโทษกับตัวโสเภณี หรือผู้ค้าประเวณีทั้งนี้อาจถือว่าเป็นปลายเหตุ แต่มุ่งเอาโทษกับผู้สนับสนุนการกระทำเพื่อการค้าประเวณี รวมทั้งการติดต่อชักชวนหรือรับเข้าให้ร่วมประเวณีเพื่อสินจ้าง นายหนึ่งเป็นการเอาโทษกับผู้กระทำเพื่อเตรียมในการค้าประเวณี นอกจากบุคคลธรรมดาแล้วนิติบุคคลก็อาจเป็นผู้กระทำผิดตามกฎหมายนี้ได้ เช่น ผู้โฆษณาชักชวนหรือแนะนำด้วยเอกสารสิ่งพิมพ์ ตาม มาตรา 7 หรือเจ้าของกิจการตาม มาตรา 11

ผู้กระทำความผิดสรุปได้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่งได้แก่ตัวผู้ค้าประเวณี บิดามารดา หรือผู้ปกครองของผู้ค้าประเวณี กลุ่มที่สองได้แก่ผู้ใช้บริการของการค้าประเวณี กลุ่มที่สามได้แก่ ผู้อยู่ในวงการค้าประเวณี

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

เมื่อวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2539 ได้มีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ขึ้น ประกอบด้วยบทบัญญัติในข้อกฎหมาย 45 มาตรา และได้ยกเลิกพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 ทั้งฉบับ สรุปสาระสำคัญดังนี้

1. ให้ยกเลิกบทบัญญัติเรื่องการเตร็ดเตร่หรือคอยอยู่ตามถนนหรือสาธารณะสถานในลักษณะอาการที่เห็นได้ว่าเป็นเรียกร้องต่อการค้าประเวณี
2. ลดโทษผู้กระทำการค้าประเวณีให้น้อยลง เพราะมิใช่อาชญากรที่กระทำความผิดร้ายแรง

3. กำหนดให้มีบทบัญญัติลงโทษบุคคลที่ไปเที่ยวโสเภณีเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี ในสถานการค้าประเวณี โดยเที่ยวโสเภณีเด็กอายุ 15 – 18 ปี จำคุก 1 – 3 ปี และปรับสองหมื่น – หกหมื่นบาท เที่ยวโสเภณีเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี จำคุก 2 – 6 ปี และปรับสี่หมื่น – หนึ่งแสนสองหมื่น บาท

4. เพิ่มโทษจำคุกและปรับให้สูงขึ้นแก่ผู้จัดหา ผู้จัดการ ผู้ควบคุม ผู้ดูแลเจ้าของกิจการสถาน การค้าประเวณี ผู้หวังเหยี่ยว กักขังผู้อื่นให้ทำการค้าประเวณี และหากกระทำต่อเด็กหรือเยาวชนที่มี อายุไม่เกิน 18 ปี ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น ถ้าหากผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความ ตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต

5. กำหนดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในส่วนกลาง และคณะกรรมการ ระดับจังหวัด

6. ให้การคุ้มครองและพัฒนาอาชีพผู้ค้าประเวณีเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของอายุ โดยผู้ที่อายุไม่เกิน 18 ปี ให้รับการสงเคราะห์ทุกราย ส่วนผู้ที่อายุ 18 ปีขึ้นไป ให้เป็นไปตาม ความสมัครใจเข้ารับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

7. มีบทลงโทษจำคุกและปรับแก่บิดา มารดา ผู้ปกครองที่มีส่วนรู้เห็นให้จัดหาผู้อยู่ใน ปกครองไปค้าประเวณี และกรณีถ้าบิดา มารดา ผู้ปกครองของผู้ค้าประเวณีมีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจให้ ค้าประเวณีจะถูกถอนอำนาจปกครอง

8. ให้มีบทลงโทษพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ ในสถานแรกรับ หรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพที่กระทำผิดหรือสนับสนุนให้มีการกระทำการ หน่วงเหนี่ยว กักขัง ทำร้ายร่างกายผู้อื่นเพื่อข่มขืนใจให้ทำการค้าประเวณี โดยลงโทษจำคุกตั้งแต่ 15 – 20 ปี และปรับสามหมื่น – สี่หมื่นบาท

9. กำหนดให้องค์กรเอกชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาค้าประเวณี

10. ให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

กรมการศึกษานอกโรงเรียนกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

กรมการศึกษานอกโรงเรียน เป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับ พระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เพราะกฎหมายฉบับนี้ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพ (ก.ค.อ.) ขึ้น โดยมีอธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นหนึ่งในคณะกรรมการชุดนี้ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ คือ

1. กำหนดนโยบายการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพของ
ผู้ค้าประเวณี

2. ประสานแผนงาน โครงการ ระบบงาน และกำหนดแนวทางปฏิบัติร่วมกันกับส่วนราชการ
และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

3. เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรี เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงการปฏิบัติ
ราชการหรือแผนงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปราม
การค้าประเวณี

4. เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และการจัดตั้งสถานแรกรับหรือ
สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพของทางราชการ

5. เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการดำเนินการคุ้มครอง
และพัฒนาอาชีพ

6. เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการวางระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งเกี่ยวกับ
การดำเนินงานของสถานแรกรับและสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

7. วางระเบียบเกี่ยวกับการรับตัวและดูแลผู้ถูกควบคุมตามมาตรา 32

8. วางระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการส่งตัวบุคคลไปยังสถานแรกรับและพัฒนาอาชีพ
ในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

9. ดำเนินการอื่นในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

นอกจากนี้ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด หรือผู้แทน ยังเป็นหนึ่งใน
คณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด (ก.ค.อ. จังหวัด) ซึ่งมีหน้าที่

1. เป็นศูนย์กลางในการประสานงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในด้านข้อมูล
ทรัพยากร และการปฏิบัติงานในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีของจังหวัด

2. ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีทั้งของ
ภาครัฐบาลและเอกชนในพื้นที่ของจังหวัด

3. พิจารณาเสนอแนะต่อ ก.ค.อ. เพื่อแก้ไขปรับปรุง หรือวางระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่
เกี่ยวข้องในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีของจังหวัด

4. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่ ก.ค.อ. มอบหมาย

กรมการศึกษานอกโรงเรียน มีความสัมพันธ์โดยตรงกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เพราะเป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่ทำหน้าที่ประสานงาน แก้ปัญหา จัดกิจกรรม
หรือให้การศึกษาแก่ผู้ประกอบการอาชีพขายบริการทางเพศ เพื่อลดปัญหาการเป็นโสเภณี และส่งเสริมให้

ผู้ประกอบการอาชีพขายบริการทางเพศมีอาชีพ สามารถสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัวไม่กลับไป
ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศอีก

ตอนที่ 3 เพศศึกษา

ความหมายของเพศศึกษา

เพศศึกษา เป็นอีกส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับอาชีพการขายบริการทางเพศ เพื่อให้ผู้ที่ขาย
บริการทางเพศมีความเข้าใจในเรื่องสุขวิทยาทางเพศอย่างถูกต้อง เพื่อป้องกัน และลดปัญหาโรคติดต่อ
ทางเพศสัมพันธ์ หรือโรคเอดส์

คำว่า “เพศศึกษา” ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Sex Education” ซึ่งมีความหมายกว้างมาก แต่
คนทั่วไปมักจะคิดถึงเพศศึกษาว่าเป็นเพียงการสอนเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น ซึ่งเป็นความเข้าใจ
ที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้น การศึกษาความหมายที่ถูกต้องของเพศศึกษา จะทำให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน
เกี่ยวกับเพศศึกษา และเป็นการเริ่มต้นการจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้อง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของคำว่า “เพศ” ว่าหมายถึง
ลักษณะที่ทำให้รู้ว่าเป็นชายหรือหญิง ส่วนคำว่า “ศึกษา” หมายถึง การเล่าเรียน ฟังฟัง หรืออบรม

กรมพลศึกษา (2530) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษา ว่าหมายถึงการศึกษาเกี่ยวกับหญิงและ
ชาย ตั้งแต่เกิดจนสิ้นชีวิต จะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม อันจะส่งเสริมให้ผู้ที่ศึกษารู้จัก
เพศเดียวกัน เพศตรงข้าม และมีชีวิตอยู่ร่วมกันกับคนอื่นในครอบครัว ในสังคมอย่างมีความสุข
ปราศจากปัญหา

สุชาติ โสภประยูร และวรรณิ โสภประยูร (2541) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาว่า หมายถึง
ความรู้ทั่วไปที่ควรให้เด็กได้ศึกษาเล่าเรียน ภายในขอบเขตที่เหมาะสมของแต่ละวัย โดยการศึกษา
ปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศและพฤติกรรมทางเพศในด้านความรู้ทัศนคติ และการปฏิบัติเพื่อก่อให้เกิด
ความรับผิดชอบ และความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพศ หรืออีกความหมายหนึ่ง คือ กระบวนการที่
ก่อให้เกิดประสบการณ์ อันเป็นผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศทั้งทางด้านความรู้
ทัศนคติ และการปฏิบัติ เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศได้

มยุรี ภูงามทอง (2534) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาว่า เพศศึกษา คือ กระบวนการศึกษาที่
ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจถึงเรื่องราวทางเพศ ในด้านกลไกการทำงาน การเปลี่ยนแปลงความ
ต้องการ และผลสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของเพศทั้งสองเพศในทุกๆ ด้าน เช่น

ทางด้านกายวิภาค สรีรวิทยา สุขภาพจิต เศรษฐกิจ ฯลฯ อันจะทำให้บุคคลได้นำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

พอสรุปได้ว่า “เพศศึกษา” หมายถึง การให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องสรีระร่างกาย การดูแลรักษาความสะอาดร่างกาย โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ความบกพร่องทางเพศ การเลือกคู่ครอง และการครองเรือน

จุดมุ่งหมายของเพศศึกษา

มยุรี ภูงามทอง (2534) ได้ดัดแปลงจุดมุ่งหมายของเพศศึกษา จากแพทย์หญิงจินตกา สายัณห์วิภักดิ์ และสรุปว่า เพศศึกษามีจุดมุ่งหมายกว้างๆ ดังนี้

1. เพื่อให้ความรู้พอเพียงในเรื่องกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และสรีระของเพศทั้งสองเพศ อันมีผลต่อความคิด สติปัญญา อารมณ์ และจิตใจ
2. เพื่อช่วยจัดความกังวลเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนา การปรับตัว และการวางตัวให้เหมาะสมทุกทางในด้านเพศ
3. เพื่อเสริมสร้างให้เกิดทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง และผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศก็ตาม
4. เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าของการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ถูกต้องเพื่อการดำรงชีวิตที่ราบรื่นของแต่ละบุคคล ครอบครัว และสังคม
5. เพื่อให้เกิดความเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้ ในเรื่องความสัมพันธ์ของตนกับเพื่อนมนุษย์ทั้งสองเพศ และช่วยให้มองเห็นและเข้าใจว่า คนนั้นมีหน้าที่ มีความรับผิดชอบต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ไม่ใช่ต่อตนเอง และครอบครัวเท่านั้น
6. เพื่อสร้างความเข้าใจว่า การจะตัดสินใจที่ชอบด้วยเหตุผลนั้น จำเป็นต้องมีหลักทางด้านศีลธรรมร่วมด้วยเสมอ
7. เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างเพียงพอเกี่ยวกับการใช้เพศในทางที่ไม่ถูกต้อง ตลอดจนสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความผิดปกติทางเพศ เพื่อจะได้รู้จักป้องกันตนเอง ไม่ให้ถูกหลอก ถูกเอารัดเอาเปรียบ ถูกข่มเหง หรือได้รับอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ และชื่อเสียง
8. เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบตอสังคม โดยขจัดสิ่งเลวร้ายต่างๆ ให้หมดไป เช่น การเอารัดเอาเปรียบทางด้านเพศ การหาประโยชน์จากผู้อื่นในเรื่องเพศ การใช้เพศและกามารมณ์อย่างไม่รับผิดชอบ และอสุติธรรม กฎหมายเกี่ยวกับเพศที่ล้ำสมัยและอสุติธรรม

9. เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และฝึกหัดการคิดจนกลายเป็นความเคยชินพอที่จะช่วยให้แต่ละคน รู้จักใช้ความเป็นหญิงหรือชายของตนมาพัฒนาตนเอง ครอบครัวยุคใหม่ เพื่อให้เกิดประโยชน์ ความสุข ความเจริญในหน้าที่ต่างๆ เช่น เป็นครู พ่อแม่ ญาติพี่น้อง คู่รัก เป็นต้น

สุชาติ โสภประยูร และวรรณ โสภประยูร (2541) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายการสอนเพศศึกษา ไว้ใน 2 ทศนะ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายการสอนเพศศึกษาในทัศนะของครู ได้แก่

1.1 เพื่อเป็นการสร้างทัศนคติ และแนวความคิดที่ดีงามต่อเรื่องเพศให้แก่เด็กซึ่งจะเป็นรากฐานที่สำคัญในการตัดสินใจได้อย่างฉลาด

1.2 เพื่อเป็นการสร้างเสริมลักษณะนิสัยและความประพฤติทางเพศ รวมทั้งความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อการกระทำต่างๆ เหล่านั้น ทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม

1.3 เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจในเรื่องกระบวนการทางด้านกายวิภาค สรีรวิทยา สภาพของจิตใจ วุฒิภาวะทางอารมณ์ ลักษณะทางสุขวิทยา และบทบาททางสังคมซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศและชีวิตครอบครัว

1.4 เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ และรู้จักใช้คำศัพท์หรือประมวลคำที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ และสามารถจะนำไปใช้สื่อความหมายกับผู้อื่น ในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

1.5 เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจนในผลที่สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตน และการแสดงความประพฤติ หรือพฤติกรรมทางเพศในลักษณะต่างๆ ของบุคคลว่า อาจเกิดผลลัพธ์ต่อบุคคลและสังคมได้ ทั้งในทางที่ดีและไม่ดี

1.6 เพื่อช่วยแก้ไขความเชื่อและความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ รวมทั้งแนวความคิดหรืออิทธิพลอื่นๆ ที่อาจจะนำมาซึ่งความวิตกกังวลใจและปมด้อยต่างๆ ให้ลดน้อยลงหรือหมดสิ้นไป

1.7 เพื่อเสริมสร้างความสมบูรณ์ของจิตใจ และอารมณ์ทางเพศของนักเรียน ให้เจริญงอกงาม และพัฒนาไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม โดยมุ่งที่บุคลิกภาพและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งจะช่วยให้เด็กเป็นสมาชิกที่พึงปรารถนายิ่งขึ้นของครอบครัว และเป็นบิดามารดาที่ดีในอนาคต

2. ความมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษาในทัศนะของบุคคลทั่วไป

2.1 เพื่อลดปัญหาอาชญากรรมทางเพศ เช่น คดีข่มขืน กระทำชำเรา การฉุดคร่า อนาจาร และคดีอื่นเนื่องมาจากความผิดปกติทางเพศอื่นๆ

2.2 เพื่อลดปัญหาโศกณี การค้าประเวณี การปล่อยตัวปล่อยใจให้เป็นสาธารณะ หรือการสำส่อนทางเพศ

2.3 เพื่อลดปัญหาการก่อโรค และโรคอื่นๆ ที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ รวมทั้งความ ผิดปกติทางเพศต่างๆ

2.4 เพื่อลดปัญหาการได้เสียก่อนแต่งงาน การหนีตามกัน การท้องก่อนแต่งงาน การทำแท้ง และปัญหาการหย่าร้าง

2.5 เพื่อลดปัญหาการขัดแย้งกันภายในครอบครัว การหึงหวง การแยกกันอยู่ การ มีชู้ การมีภรรยาน้อย และปัญหาการหย่าร้าง

2.6 เพื่อเป็นการวางรากฐานที่ดีสำหรับชีวิตครอบครัวในอนาคต ตาม ขนบธรรมเนียม และประเพณีอันดีงามของชาติ

2.7 เพื่อสร้างคุณภาพของมนุษย์ให้สมบูรณ์ในทุกๆ ด้าน อันจะช่วยให้มนุษย์มี ความสุขอย่างแท้จริงและมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบเรียบร้อย

เนื้อหาของเพศศึกษา

มยุรี ภูงามทอง (2534) ได้แบ่งลักษณะเนื้อหาของเพศศึกษาเป็นความรู้ได้ 4 ด้าน คือ

1. ความรู้เรื่องเพศด้านชีววิทยา เป็นความรู้เกี่ยวกับกายวิภาค และสรีรวิทยาของร่างกาย มนุษย์เป็นส่วนใหญ่ กล่าวถึง โครงสร้างและหน้าที่ของอวัยวะต่างๆ ในร่างกายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ระบบการสืบพันธุ์ของเพศชายและเพศหญิง ลักษณะทางพันธุกรรมเกี่ยวกับเพศ การเจริญเติบโตของ ร่างกาย ซึ่งเป็นลักษณะของเพศหญิง และเพศชาย การสืบพันธุ์ การปฏิสนธิ การตั้งครรภ์ การคลอดบุตร เป็นต้น

2. ความรู้เรื่องเพศด้านสุขวิทยา เป็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพทางเพศ การระวังรักษา ร่างกายให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ หรือความผิดปกติทางเพศ

3. ความรู้เรื่องเพศด้านจิตวิทยา เป็นความรู้ส่วนที่เกี่ยวกับจิตใจและอารมณ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการด้านจิตใจเกี่ยวกับเรื่องเพศในแต่ละวัย โดยเฉพาะวัยเด็ก และวัยรุ่น แรงผลักดันทางเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ การปฏิบัติตนระหว่างเพศ ความรัก ความต้องการ หรือความรู้สึกทางเพศ ความผิดปกติด้านจิตใจ และอารมณ์ เป็นต้น

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษาด้านสังคมวิทยา เป็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสังคม การปรับตัว ให้เข้ากับสังคมและมาตรฐานความประพฤติหรือกฎเกณฑ์ของสังคม พัฒนาการด้านสังคมเกี่ยวกับ

เรื่องเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การเกี่ยวพาราตี การเลือกคู่ครอง การแต่งงาน ครอบครัว การปฏิบัติตนในการดำรงตนเป็นโสด การวางแผนครอบครัว ประเพณี และวัฒนธรรมต่างๆ เป็นต้น สุชาติ โสุมประยูร และวรรณิ โสุมประยูร (2525) ได้เสนอแนะว่า เนื้อหาเพศศึกษาโดยทั่วไป น่าจะประกอบด้วย

1. ระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์ (Human Reproductive System)
2. ความเป็นมาของชีวิต (The History of Life)
3. ความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศ (Sexual Growth and Development)
4. สุขวิทยาทางเพศ (Sex Hygiene)
5. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ (Sex Relation)
6. การเลือกคู่ครองและการแต่งงาน (Mate Selection and Marriage)
7. ชีวิตครอบครัว (Family Life)
8. ความผิดปกติทางเพศ (Sexual Abnormality)
9. กามโรคและปัญหาที่เกี่ยวข้อง (Venereal Disease and Related Problems)
10. ความเชื่อ และความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ (Sex Misconception)

จากความหมาย จุดมุ่งหมาย และเนื้อหาการสอนเพศศึกษาที่กล่าวในข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของเพศศึกษา ซึ่งเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ต้องจัดให้กับชายชายบริการทางเพศ เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องในการป้องกันตนเองจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ รวมทั้งมีส่วนในการชักจูงให้ชายชายบริการทางเพศเลิกประกอบอาชีพดังกล่าว กลับมาปฏิบัติตนอย่างอยู่ต้องตามจารีตของสังคม

ตอนที่ 4 การศึกษานอกระบบโรงเรียน

การจัดกิจกรรมให้ความรู้ เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ให้กับชายชายบริการทางเพศ ไม่สามารถจัดในรูปแบบของการศึกษาในระบบโรงเรียนได้ เพราะเป็นเรื่องที่จัดให้กับบุคคลเฉพาะกลุ่ม ดังนั้นการศึกษานอกระบบโรงเรียนจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมให้ความรู้ในเรื่องนี้

ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน

อาชัญญา รัตนอุบล (2544) ได้รวบรวมความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของนักวิชาการทั้งในและต่างประเทศไว้อย่างน่าสนใจ โดยความหมายแต่ละความหมายจะขึ้นอยู่กับมุมมองของนักวิชาการแต่ละท่านว่ามองการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนในแง่มุมใด ดังนี้

สุวัฒน์ วัฒนวงษ์ (2529) ได้ให้ความหมายว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียน เป็นกิจกรรมทางการศึกษาใดๆ ที่จัดขึ้นอย่างมีระบบ แต่จัดขึ้นนอกเหนือจากระบบโรงเรียนภาคปกติ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะแยกออกเป็นกิจกรรมหนึ่งต่างหาก หรือเป็นส่วนสำคัญของกิจกรรมหลักก็ตาม โดยมีความมุ่งหมายที่จะให้บริการต่อประชากรให้ได้รับการเรียนรู้ ทั้งเยาวชนและผู้ใหญ่

อุณา นพคุณ (2523) ให้ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน ว่าหมายถึง กิจกรรมหรือโครงการใดๆ ที่สถาบันต่างๆ ในสังคมจัดขึ้น โดยมีเจตนาและวัตถุประสงค์ที่จะให้การเรียนรู้แก่ประชาชนที่สามารถกำหนดเป้าหมายได้ ผู้รับการศึกษาเองก็มีเจตนาหรือวัตถุประสงค์ในการที่จะรับการเรียนรู้ กิจกรรมดังกล่าวจัดให้แก่ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทุกชุมชน และทุกระดับการศึกษาเพื่อให้บุคคลดังกล่าวมีความรู้ ทักษะ และทัศนคติค่านิยมที่ดี กิจกรรมทางการศึกษาที่เรียกว่า เป็นการศึกษา นอกระบบโรงเรียนจะต้องจัดขึ้นในระยะเวลาอันสั้น หลักสูตรยืดหยุ่น ประหยัด และตอบสนองความต้องการความสนใจของผู้เรียนและปัญหาของชุมชน

สุนทร สุนันท์ชัย (อ้างถึงใน อุดม เขวกิวศ์, 2534) ให้ความหมายทางสังคมวิทยาว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียน คือ การถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ความคิดที่ผู้ใหญ่กระทำต่อผู้เยาว์ เพื่อให้ผู้เยาว์มีความสามารถที่จะรับบทบาทของผู้ใหญ่ในอนาคต

โกวิท วรพิพัฒน์ (อ้างถึงใน ศุภร ศรีแสน, 2521) ได้ให้ความหมายว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง ประสบการณ์ และกิจกรรมที่จัดนอกระบบการศึกษาในโรงเรียนภาคปกติ เพื่อส่งเสริมความรู้ความสามารถทั้งในด้านความรู้ทั่วไป และวิชาชีพให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี มีสัมมาอาชีพ และทำหน้าที่พลเมืองให้ดีขึ้น

ปฐม นิคมานนท์ (2522) ให้ความหมายว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง กิจกรรมที่สังคมจงใจจัดขึ้นเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาโดยเฉพาะนอกเหนือจากการเรียนตามปกติในโรงเรียน กิจกรรมดังกล่าวอาจจัดขึ้นเป็นกิจกรรมเฉพาะ หรือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมอื่นใด ทั้งนี้เพื่อมุ่งสนองความต้องการด้านการเรียนรู้ตามแต่ละบุคคลจะสนใจ

ฟิลลิป เอช คูม (Phillip H. Coombs) (อ้างถึงใน กชกร สังขชาติ, 2528) ได้ให้คำนิยามการศึกษานอกระบบโรงเรียน ว่าหมายถึง กิจกรรมการศึกษาที่จัดขึ้นนอกระบบการศึกษาภาคปกติ ไม่ว่าจะกิจกรรมจะจัดขึ้นเป็นกิจกรรมต่างหาก หรือจัดเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของกิจกรรมใหญ่อื่นๆ เป็นกิจกรรมที่มุ่งบริการกลุ่มผู้เรียนที่ได้กำหนดเป็นเป้าหมาย ตัวอย่างเช่น สถานเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียน

(ยกเว้นโรงเรียนอนุบาล) โรงเรียนมุ่งให้โอกาสแก่ผู้ไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาเมื่ออยู่ในวัยที่ควรได้รับการศึกษาหรือต้องการออกจากโรงเรียนก่อนกำหนด โรงเรียนผู้ใหญ่ กิจกรรมลูกเสือ อนุภาชาด ยุวศิกกร กลุ่มสนใจศึกษาคนตรี การฝึกฝนอาชีพ กลุ่มกสิกร เป็นต้น

เดวิด ไคลซ์ และโทมัส คีน (David Kline and Thomas B. Keehm) (อ้างถึงใน ทวีป อภิลิทธิ, 2523) ได้สรุปความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียนว่า การศึกษานอกโรงเรียนเหมือนกับ การศึกษาที่เรียกว่าการศึกษานอกระบบ การศึกษาผู้ใหญ่ การศึกษาตลอดชีวิต การศึกษาแบบเบ็ดเสร็จ เป็นคำที่หมายถึงชนิดของการศึกษาที่พัฒนาขึ้นมา เพื่อเป็นแนวทางเลือกหรือส่งเสริมการศึกษาในระบบโรงเรียน หรือเป็นการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อช่วยปิดช่องว่างของประชากรจำนวนมาก ซึ่งไม่สามารถรับบริการจากระบบการศึกษาในโรงเรียนแล้ว การศึกษานอกโรงเรียนเป็นการศึกษาที่ยืดหยุ่นได้ง่าย

มัลคัม เอส โนลล์ (Malcolm S. Knowles) (อ้างถึงใน จรูญ พานิชยผลินไชย, 2528) ได้อธิบายความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียนว่า เป็นกระบวนการซึ่งทั้งหญิงและชายจะเรียนรู้ต่อไปหลังจากที่สำเร็จการศึกษาภาคปกติ หรือหมายถึงกิจกรรมที่จัดขึ้นสำหรับผู้ใหญ่ทั้งหญิงและชาย ซึ่งจัดขึ้นตามสถาบันต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะทางการศึกษา

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2538) ได้ให้ความหมายการศึกษานอกระบบโรงเรียน ว่าเป็น การศึกษาที่มุ่งจัดให้กลุ่มเป้าหมายได้พัฒนาชีวิตและสังคม โดยมีหลักการจัดการศึกษาเพื่อให้เกิด การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่ยังมีโอกาสพลาดหรือขาดโอกาสทางการศึกษาในระบบโรงเรียน ได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ ฝึกทักษะ ปลูกฝังเจตคติที่จำเป็นในการ ดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ อีกทั้งสามารถปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของวิทยาการ ที่เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วได้อย่างมีความสุขควรแก่อัตภาพ

จากความหมายดังกล่าว อาชญญา รัตนอุบล จึงได้สรุปความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียนว่า เป็นกิจกรรมทางการศึกษา และมวลประสบการณ์ความรู้ใดๆ ก็ตามที่ได้จัดขึ้นโดยบุคคล หน่วยงาน และสถาบันต่างๆ ในสังคม โดยได้จัดขึ้นนอกเหนือไปจากการศึกษาในระบบโรงเรียน ตามปกติ เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติที่พึงประสงค์ของกลุ่มเป้าหมายต่างๆ โดยยึดหลักการที่ว่าเป็นการสนองความต้องการ ความสนใจและแก้ปัญหาให้แก่กลุ่มเป้าหมายนั้น

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของการศึกษานอก ระบบโรงเรียนว่า เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการ ศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและการประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จ การศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความหมายเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความ ต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

ความแตกต่างระหว่างการศึกษาในระบบโรงเรียนกับการศึกษานอกระบบโรงเรียน

ปฐม นิคมานนท์ (2522) ได้นำเสนอความแตกต่างระหว่างการศึกษาในระบบโรงเรียนกับการศึกษานอกระบบโรงเรียน ดังนี้

ตารางที่ 1 ความแตกต่างระหว่างการศึกษาในระบบโรงเรียน กับ การศึกษานอกระบบโรงเรียน

การศึกษาในระบบโรงเรียน	การศึกษานอกระบบโรงเรียน
ก. วัตถุประสงค์	
1. เป็นวัตถุประสงค์ระยะยาวและทั่วไป	1. เป็นวัตถุประสงค์ระยะสั้น
2. มุ่งที่ประกาศนียบัตร	2. ไม่ได้มุ่งที่ประกาศนียบัตรหรือวุฒิ
ข. เกี่ยวกับเวลา	
1. ใช้ระยะเวลานาน	1. ใช้ระยะเวลาสั้น
2. มุ่งอนาคต	2. มุ่งปัจจุบัน
3. เรียนเต็มเวลา	3. เรียนในเวลาว่าง
ค. เนื้อหาที่เรียน	
1. มีลักษณะเป็นส่วนรวม	1. มีลักษณะเป็นส่วนบุคคล
2. มีลักษณะเป็นวิชาการ	2. มีลักษณะเป็นปฏิบัติมากกว่า
3. หลักสูตรเป็นตัวกำหนดคุณสมบัติของผู้เรียน	3. ผู้เรียนจะเป็นผู้กำหนดหลักสูตร
ง. ระบบการเรียนการสอน	
1. มีสถานที่และสถาบัน โดยเฉพาะ	1. ไม่มีสถาบันหรือสถานที่ โดยเฉพาะ
2. แยกตัวออกจากสังคม	2. มีความสัมพันธ์กับชุมชน
3. การเรียนการสอนมีโครงสร้างที่ตายตัว	3. การเรียนการสอนมีโครงสร้างที่ยืดหยุ่นได้
4. ยึดครูเป็นศูนย์กลาง	4. ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
5. เป็นการลงทุนที่แพง	5. เป็นการลงทุนที่ประหยัดกว่า
จ. การควบคุม	
1. ควบคุมจากภายนอก	1. ควบคุมด้วยตนเอง
2. มีการควบคุมตามลำดับชั้น	2. ควบคุมแบบประชาธิปไตย

ปรัชญาการศึกษาอกระบบโรงเรียน

อუნตา นพคุณ (2546) ได้สรุปปรัชญาการศึกษาอกระบบโรงเรียนเป็น 5 สำนัก ตามแนวความคิดของ Elias และ Merriam คือ

1. การศึกษาอกระบบโรงเรียนสำนักเสรีนิยม
2. การศึกษาอกระบบโรงเรียนสำนักพัฒนาการ
3. การศึกษาอกระบบโรงเรียนสำนักพฤติกรรมนิยม
4. การศึกษาอกระบบโรงเรียนสำนักมนุษยนิยม
5. การศึกษาอกระบบโรงเรียนสำนักปฏิรูปนิยม

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของการศึกษาอกระบบโรงเรียนสำนักพัฒนาการ มาใช้ในโปรแกรมการศึกษาอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ครั้งนี้ เพราะสอดคล้องกับหลักพัฒนาโปรแกรมการศึกษาอกระบบโรงเรียน ของบอยเอลล์ ในเรื่องการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางของโปรแกรมการศึกษาอกระบบโรงเรียน ผู้วิจัยขอเสนอประวัติและแนวคิดของการศึกษาอกระบบโรงเรียนสำนักพัฒนาการ อ้างถึงใน อუნตา นพคุณ (2546) ดังนี้

ปรัชญาการศึกษาอกระบบโรงเรียนสำนักพัฒนาการ (Progressive)

กำเนิดของปรัชญาการศึกษาพัฒนาการมาจากปรัชญากรุปเหตุผลนิยม (Rationalist) และกรุปประจักษ์นิยม (Empirical) ในประเทศยุโรป และเผยแพร่เข้าไปในประเทศสหรัฐอเมริกาและได้รับการพัฒนาจากนักการศึกษา โดยเฉพาะจอห์น ดิวอี้ (John Dewey) จนกลายเป็นปรัชญาการศึกษาตามแบบฉบับของอเมริกา (The American Association for Adult Education) ปรัชญาการศึกษาอกระบบโรงเรียนสำนักพัฒนาการมีความเชื่อพื้นฐานที่สำคัญ คือการให้ความสำคัญเรื่องความแตกต่างในตัวผู้เรียน ดังนั้น การศึกษาควรให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Centered) การเรียนรู้และการศึกษาควรตอบสนองความต้องการและปัญหาของผู้เรียน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ดังนั้น ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ควรนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะและความสามารถในการแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตที่จะต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในสังคม การศึกษาไม่ใช่การศึกษาเพื่อพัฒนาตน แต่จะต้องเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนาสังคม

โปรแกรมทางการศึกษาอกระบบโรงเรียนที่นำปรัชญาการศึกษาสำนักพัฒนาการมาใช้จะเป็นโปรแกรมเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต โปรแกรมทางการศึกษาผู้ใหญ่ การศึกษาต่อเนื่อง

อาชีพศึกษา การส่งเสริมและเผยแพร่ทางเกษตร การศึกษาเพื่อพัฒนาประชาธิปไตย เป็นต้น การเรียนการสอนจะใช้วิธีการวิเคราะห์ความต้องการและปัญหาของผู้เรียน การให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมและในขั้นตอนต่างๆ ของโปรแกรม

จากความหมาย ความแตกต่างระหว่างการศึกษาในระบบโรงเรียนกับการศึกษานอกระบบโรงเรียน และปรัชญาการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำนักพัฒนาการ พอสรุปได้ว่าการศึกษานอกระบบโรงเรียน เป็นการจัดกิจกรรมทางการศึกษาที่เกิดขึ้นนอกโรงเรียน ไม่จำกัดเฉพาะผู้เรียนที่อยู่ในวัยเรียนเท่านั้น แต่จัดให้กับบุคคลทั่วไปที่สนใจจะเข้าร่วม โดยใช้ระยะเวลาเรียนสั้น ตรงกับความต้องการและปัญหาของผู้เรียน สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง เป็นการจัดกิจกรรมการศึกษาที่สามารถยืดหยุ่นได้ตามสภาพ ความต้องการของผู้เรียน ที่สำคัญผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่จัดขึ้น ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำมาจัดกิจกรรมการศึกษาให้กับชายชายบริการทางเพศ

ตอนที่ 5 ทฤษฎีการเรียนรู้ผู้ใหญ่ (andragogy)

ทฤษฎีการเรียนรู้ผู้ใหญ่ (andragogy) เพราะชายชายบริการทางเพศ ส่วนใหญ่จากการศึกษาของผู้วิจัยพบว่ามีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ซึ่งตรงกับช่วงผู้ใหญ่วัยแรกเริ่มหรือปฐมวัย (อุ้นตา นพคุณ , 2527) ที่ช่วงอายุระหว่าง 17 – 25 ปี

ความหมายของทฤษฎีการเรียนรู้ผู้ใหญ่ (andragogy)

อุ้นตา นพคุณ (2527) ได้กล่าวถึงความหมายของทฤษฎีการเรียนรู้ผู้ใหญ่ (andragogy) ว่า andragogy มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า andr แปลว่า คนหรือผู้ใหญ่ และ agogos แปลว่าการนำ ส่วนคำว่า pedagogy ก็มาจากรากศัพท์ภาษาละติน เช่นกัน คำ paid แปลว่า เด็ก และ agogos แปลว่าการนำ นอกจากนี้แล้วมีคำอื่นๆ อีกที่เกี่ยวข้องกับ andragogy คือ คำว่า andragogics กับคำว่า andragology

ในภาษาดัชท์คำว่า andragogy หมายถึง กิจกรรมที่มีการควบคุมอย่างตั้งใจและอย่างเชี่ยวชาญที่มุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้ใหญ่ ส่วน andragogics หมายถึง พื้นฐานหรือภูมิหลังของวิธีการและแนวความคิดที่เข้ามาควบคุมกระบวนการ andragogy และคำว่า andragology คือ การศึกษาด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ในเรื่องของ andragogy กับ andragogics

สำหรับ Knowles นั้นได้ให้คำนิยามของ andragogy ว่า “เป็นศิลป์ และศาสตร์ในการช่วยให้ผู้ใหญ่เรียนรู้ ซึ่งหากเปรียบเทียบกับคำว่า pedagogy จะหมายถึง ศิลป์ และศาสตร์ในการช่วยเหลือให้เด็กเรียนรู้”

ทฤษฎีการเรียนรู้ผู้ใหญ่ (andragogy)

อუნตา นพคุณ (2527) กล่าวถึง ทฤษฎีการเรียนรู้ผู้ใหญ่ (andragogy) ว่าตั้งอยู่บนข้อปฐมสมมติ 4 ประการ คือ

1. มโนภาพต่อตนเอง (Self-concept)

ปฐมสมมติข้อนี้คือว่า เมื่อบุคคลเจริญเติบโตและมีวุฒิภาวะยิ่งขึ้นเท่าไร มโนภาพต่อตนเองจะเคลื่อนจากการพึ่งผู้อื่นเต็มที่ (ตัวอย่าง ทารก) ไปเป็นการนำตนเอง ตามความเชื่อของ andragogy ก็คือ เมื่อจุดใดที่บุคคลได้บรรลุถึงขั้นการควบคุมและนำตนเองได้เขาได้เป็นผู้ใหญ่ในเชิงจิตวิทยาแล้ว และสิ่งที่จะเกิดขึ้นตามมา คือ บุคคลเกิดความต้องการทางจิตใจอย่างลึกซึ้งที่จะให้ผู้อื่นมองเขาว่า เขานั้นสามารถควบคุมและนำตนเองได้ ดังนั้นถ้าในสถานการณ์ใดที่เขาไม่ได้รับโอกาสที่จะควบคุมและนำตนเอง เขาจะเกิดความตึงเครียดขึ้น และปฏิกิริยาจะออกมาในลักษณะที่โกรธเคืองและแสดงการต่อต้าน

2. ประสบการณ์ (Experience)

ปฐมสมมติข้อนี้คือว่า เมื่อบุคคลมีวุฒิภาวะยิ่งขึ้นก็ยังมีประสบการณ์อย่างกว้างขวางที่จะทำให้เขาเป็นแหล่งทรัพยากรอันมหาศาลของการเรียนรู้ และในขณะที่เดียวกันก็มีพื้นฐานกว้างที่จะรองรับการเรียนรู้ใหม่

3. ความพร้อม (Readiness)

ในเรื่องนี้หมายความว่าผู้ใหญ่มีความพร้อมที่จะเรียน เมื่อเขาารู้สึกว่าสิ่งนั้น “จำเป็น” ต่อบทบาทและสถานภาพทางสังคมของเขา ในฐานะที่เขาเป็นคนงาน คู่สมรส ผู้ปกครองสมาชิกขององค์กร ผู้นำ ผู้ใช้เวลาว่าง ฯลฯ ส่วนเด็กนั้นข้อปฐมสมมติมีว่าเด็ก “ควร” จะเรียนในสิ่งที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการด้านร่างกาย และสติปัญญา

4. แนวโน้มต่อการเรียนรู้ (Orientation to learning)

ปฐมสมมติมีว่า เด็กได้ถูกปรับภาวะให้มีแนวโน้มยึดเนื้อหาวิชาเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ แต่ทว่าผู้ใหญ่มีแนวโน้มที่ยึดศูนย์กลางของปัญหาในการเรียนรู้ ทั้งนี้สาเหตุใหญ่มาจากรื่องเวลา สำหรับเด็กการมองดูเวลาเป็นเรื่องของอนาคตยังไม่เกิดขึ้น แต่ผู้ใหญ่เวลาเป็นเรื่องระยะสั้นใกล้ตัว ความรู้นั้นจะต้องนำไปใช้ได้ทันทีในปัจจุบัน ไม่ใช่ออกไปใช้ในอนาค

อาชัญญา รัตนอุบล (2542) สรุปสาระของทฤษฎี andragogy ได้ว่า เมื่อบุคคลมีวุฒิภาวะ บุคคลดังกล่าวจะมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. มโนทัศน์การรับรู้ของตนเองจะเปลี่ยนแปลงจากผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ต้องพึ่งพาผู้อื่นไปสู่ผู้ที่สามารถนำตนเองได้
2. บุคคลเหล่านี้จะสะสมประสบการณ์ความรู้มากมาย จนสามารถใช้เป็นแหล่งการเรียนรู้ อันทรงค่า
3. ความพร้อมที่จะเรียนเพิ่มมากขึ้น โดยมุ่งไปสู่ภาระงานตามบทบาทหน้าที่ของตนในสังคม
4. การรับรู้ในเรื่องของเวลามีการเปลี่ยนแปลงจากผู้ที่มีมุ่งจะนำความรู้ไปใช้ในอนาคต สู่การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในปัจจุบัน และแนวทางการเรียนรู้จะเปลี่ยนจากเนื้อหาเป็นศูนย์กลาง ไปสู่การลงมือปฏิบัติเป็นศูนย์กลาง

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่และเด็กตามทฤษฎี การเรียนรู้ ของผู้ใหญ่ของ Knowles (อ้างถึงใน อุ่นตา นพคุณ, 2527)

	ปฐมสมมติ (assumption)	
	เด็ก (pedagogy)	ผู้ใหญ่ (andragogy)
มโนภาพต่อตนเอง (self-concept)	พึ่งพา (dependency)	การเพิ่มพูนลักษณะนำตัวเอง (increasing self directiveness)
ประสบการณ์ (experience)	มีคุณค่าน้อย (of little worth)	เป็นแหล่งทรัพยากรอันมีค่าสำหรับการเรียนรู้ (learners are a rich resource for learning)
ความพร้อม (readiness)	พัฒนาการด้านชีวะ (biological development) แรงผลักดันทางสังคม (social pressure)	การพัฒนาหน้าที่การวาง และบทบาททางสังคม (developmental tasks of social roles)
การเห็นคุณค่าของเวลา (time perspective)	การนำไปใช้ต้องรอเวลา (postponed application)	นำไปใช้ได้ทันที (immediacy of application)
แนวโน้มต่อการเรียนรู้ (orientation to learning)	ใช้เนื้อหาวิชาเป็นศูนย์กลาง (subject centered)	ใช้ปัญหาเป็นศูนย์กลาง (problem centered)

จากทฤษฎีการเรียนรู้ผู้ใหญ่ (andragogy) พอสรุปได้ว่า ผู้ใหญ่จะเรียนรู้เมื่อพร้อม หรือเรื่องที่เรียนรู้มีความสำคัญหรือเกี่ยวข้องกับตนเอง ผู้ใหญ่นำประสบการณ์ของตนเองมาประกอบในการเรียนรู้ และมีความรับผิดชอบตนเอง

วิธีการสอนผู้ใหญ่

อาชัญญา รัตนอุบล (2542) กล่าวถึงวิธีการสอนผู้ใหญ่ ดังนี้

1. การเรียนการสอนเป็นกลุ่ม

1.1 การเรียนการสอนแบบกลุ่มที่ครูเป็นศูนย์กลาง

1.1.1 การบรรยาย (Lecture)

1.1.2 การสาธิต (Demonstration)

1.1.3 การอภิปรายโดยครูเป็นผู้กำหนดกรอบและประเด็น (Discussion)

1.2 การเรียนการสอนแบบกลุ่มที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

1.2.1 อภิปรายกลุ่ม (Group discussion)

1.2.1.1 อภิปรายกลุ่มใหญ่ (A Whole Class Discussion)

1.2.1.2 อภิปรายกลุ่มย่อย (Small Group Discussion)

1.2.1.3 อภิปรายหมู่ (Panel Discussion)

1.2.2 การระดมสมอง (Brainstorming)

1.2.3 การโต้เถียง (Debate)

1.2.4 การแสดงบทบาทสมมุติ (Role Play)

1.2.5 การสัมมนา (Seminar)

1.2.6 ทักษะศึกษา (Field Trip)

1.2.7 การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop)

2. การเรียนการสอนรายบุคคล

2.1 การศึกษาโดยอิสระ (Independent Study)

2.2 การศึกษาจากบทเรียนสำเร็จรูป (Programmed Instruction)

2.3 การเรียนการสอนโดยวิธีทางไกล (Distance Education)

3. การเรียนการสอนแบบชุมชน

3.1 การจัดแหล่งวิทยาการภายในชุมชน

3.2 การส่งเสริมชุมชนให้มีบทบาทในการจัดการศึกษาในชุมชน

3.3 การส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ในชุมชน

จากทฤษฎีการเรียนรู้ผู้ใหญ่ (andragogy) และวิธีการสอนผู้ใหญ่ ผู้วิจัยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้แก่ชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ โดยการใช้วิธีการสอน กิจกรรม และสื่อการสอนที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ชายขายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกิดการเรียนรู่มากที่สุด

ตอนที่ 6 ความหมายของการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

ความหมายของโปรแกรม (program)

บอยเอลล์ (Boyle, 1981) ให้คำจำกัดความ โปรแกรม ว่าหมายถึง ผลรวมของความร่วมมือระหว่างนักการศึกษานอกระบบโรงเรียนมืออาชีพกับผู้เรียนในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ กิจกรรมดังกล่าวได้แก่ การวิเคราะห์ความต้องการ การวางแผนการเรียนการสอน การประชาสัมพันธ์ การประเมินผล และการรายงานผล

ไทเลอร์ (Tyler, 1983) ได้ให้คำจำกัดความ โปรแกรมว่า โครงร่างของงานที่จะกระทำ หรือการจัดเตรียมแผนการที่จะทำ หรือชุดเหตุการณ์ที่รวบรวมไว้ ซึ่งรวมทั้งกิจกรรมทุกอย่างที่กระทำในค่าย หรือศูนย์ต่างๆ เป็นต้น

นิตา ชูโต (2536) ได้ให้คำจำกัดความ โปรแกรม ว่าหมายถึง “ความคิด” “แนวทาง” “กิจกรรม” หรือผลรวมที่เกิดจากกิจกรรมที่ได้จัดวางไว้ในโปรแกรมนั้นๆ วางแนวคิด การจัดกิจกรรม หรือกลุ่มของกิจกรรมที่ได้จัดวางไว้ในโปรแกรมนั้นๆ วางแนวคิด การจัดกิจกรรม หรือกลุ่มของกิจกรรมที่ดำเนินอย่างมีระบบระเบียบ มีงบประมาณ และระยะเวลาดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

ดวงเดือน อ่อนน่วม และคณะ (2529) ให้ความหมายของ โปรแกรมการสอน ว่าหมายถึง รายละเอียดของแนวการจัดประสบการณ์ หรือการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนโดยทั่วไป หรือผู้เรียนที่มีคุณสมบัติพิเศษ เพื่อให้ผู้เรียนนั้นได้รับการพัฒนาไปตามจุดมุ่งหมาย หรือลักษณะของโปรแกรมที่วางไว้ ซึ่งส่วนใหญ่รายละเอียดของโปรแกรมจะประกอบไปด้วยจุดมุ่งหมาย ลักษณะของโปรแกรม การคัดเลือกผู้เข้าร่วมโปรแกรม วิธีการจัดกิจกรรม และประเมินผลโปรแกรม

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า “โปรแกรม” หมายถึง แนวทางของกิจกรรมการศึกษา นอกระบบโรงเรียน ประกอบด้วย การวิเคราะห์ความต้องการ การวางแผนการเรียนการสอน การ ประชาสัมพันธ์ การประเมินผล และการรายงานผล เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาไปตาม จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

การพัฒนาโปรแกรม (Program development)

Boyle (1981 : อ้างถึงใน อุ่นตา นพคุณ, 2546) ให้ความหมายของ การพัฒนาโปรแกรม ว่า หมายถึง การปฏิบัติการและการตัดสินใจอย่างมีจุดมุ่งหมายร่วมกันระหว่างนักพัฒนาโปรแกรมกับ ประชาชนในเรื่อง 9 ประการ ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาโครงสร้างขององค์กรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ ติความ และตัดสินใจว่าปัญหาหรือสถานการณ์ใดที่ควรจะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้ดีขึ้น
2. ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรวิเคราะห์ความต้องการของบุคคลหรือปัญหา ของชุมชน
3. การกำหนดลำดับความสำคัญของปัญหาหรือสถานการณ์ที่ต้องการให้เปลี่ยนแปลง และจัดทำแผนปฏิบัติงาน
4. การส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดผลที่พึงประสงค์จาก โปรแกรม
5. การกำหนดแหล่งทรัพยากรและการสนับสนุนด้านการเงินที่จะนำมาใช้ในการ ประชาสัมพันธ์และในทางปฏิบัติ
6. การวางแผนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมและเอื้อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางใน กิจกรรมการเรียนรู้อย่างเหมาะสม
7. การนำแผนการสอนไปปฏิบัติโดยเลือกรูปแบบและวิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน เช่น วิธีการประชุมทางวิชาการ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การพบปะเป็นรายบุคคล การจัดโปรแกรมทาง วิทยุและโทรทัศน์ ฯลฯ
8. การพัฒนาวิธีการประเมินผลที่สะท้อนให้เห็นความรับผิดชอบและโปร่งใสเพื่อให้ ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ผลและคุณค่าของโปรแกรม
9. การประชาสัมพันธ์คุณค่า และประโยชน์ของโปรแกรมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ ไม่ว่าจะเป็นผู้สนับสนุนด้านการเงิน ผู้เข้าโปรแกรม หรือบุคคลทั่วไปที่สนใจโปรแกรม

สุดท้าย Boyle ได้สรุปความหมายของการพัฒนาโปรแกรมว่าความสำคัญของการพัฒนาโปรแกรม คือ ความสามารถของนักศึกษานอกกระบวนโรงเรียนในการกำหนดได้อย่างชัดเจนว่าจะไรคือ ความต้องการ ปัญหา หรือสถานการณ์ที่จะต้องเปลี่ยนแปลง และสามารถเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมที่สุดเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ การเปลี่ยนแปลงที่จะตอบสนองความต้องการและปัญหา อาจเป็นเรื่องความรู้ เจตคติ หรือด้านทักษะชีวิต และอาชีพ

Paul และ McLaughlin (1981 : อ้างถึงใน วัชพันธ์ สีนสถาพรพงศ์, 2535) ได้เสนอขั้นตอนในการพัฒนาโปรแกรมการจัดประสบการณ์ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนคือ

1. การประเมินผลผู้เรียน (Assessment)
2. การตั้งเป้าหมาย และจุดประสงค์การสอน (Setting Goals and Instructional Objective)
3. การวิเคราะห์ผลงาน (Task Analysis)
4. การเลือกและใช้กลยุทธ์ในการสอนรวมทั้งสื่ออุปกรณ์ (Selection and Use of Instructional Strategies Including Materials)
5. การประเมินผลโปรแกรม (Program Evaluation)

เมื่อทราบถึงขั้นตอนในการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกกระบวนโรงเรียนแล้ว เทคนิคการสอนเป็นขั้นตอนที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ใช้ในโปรแกรมการศึกษานอกกระบวนโรงเรียน เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ซึ่งจะกล่าวต่อไป

ตอนที่ 7 การสอนที่ใช้ในโปรแกรมการศึกษานอกกระบวนโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

การนำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกกระบวนโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ที่จัดขึ้นให้กับชายขายบริการทางเพศ ที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เทคนิคที่ใช้ในโปรแกรมการศึกษานอกกระบวนโรงเรียน ควรมีความหลากหลายเพื่อกระตุ้นให้ชายขายบริการทางเพศที่ร่วม โปรแกรมการศึกษานอกกระบวนโรงเรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์เทคนิคการสอนจาก ทิศนา แจมมณี (2545) ได้ดังนี้

เทคนิคการสอนโดยการใช้เกม

วิธีการสอนโดยใช้เกม (ทิศนา แจมมณี , 2545) คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนเล่นเกมตามกติกา และนำเนื้อหาและ

ข้อมูลของเกม พฤติกรรมการเล่น วิธีการเล่น และผลการเล่นเกมของผู้เรียนมาใช้ในการอภิปราย เพื่อสรุปการเรียนรู้

เทคนิคการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง

วิธีการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง (ทิสนา แคมมณี , 2545) คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนศึกษาเรื่องที่สมมติขึ้นจากความเป็นจริง และตอบประเด็นคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น แล้วนำคำตอบและเหตุผลที่มาของคำตอบนั้นมาใช้เป็นข้อมูลในการอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

เทคนิคการสอนโดยการสาธิต

วิธีการสอนโดยใช้การสาธิต (ทิสนา แคมมณี , 2545) คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการแสดงหรือทำสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ให้ผู้เรียนสังเกตดู แล้วให้ผู้เรียนซักถาม อภิปราย และสรุปการเรียนรู้ที่ได้จากการสังเกต การสาธิต

เทคนิคการสอนโดยการบรรยาย

วิธีการสอนโดยการบรรยาย (ทิสนา แคมมณี , 2545) คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการเตรียมเนื้อหาสาระ แล้วบรรยาย คือ พูดบอกเล่า อธิบาย เนื้อหาสาระ หรือสิ่งที่ต้องการสอนแก่ผู้เรียน และประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง

เทคนิคการสอนโดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อย

วิธีสอนโดยการอภิปรายกลุ่มย่อย (ทิสนา แคมมณี , 2545) คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 4 – 8 คน และให้ผู้เรียนในกลุ่มพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น และประสบการณ์ในประเด็นที่กำหนด และสรุปผลการอภิปรายออกมาเป็นข้อสรุปของกลุ่ม

เทคนิคการสอนโดยการสนทนากลุ่ม

Vaughn และคณะ (1996 : อ้างถึงใน วิษณุ ทรัพย์สมบัติ, 2541) สรุปคุณลักษณะที่สำคัญของเทคนิคการสนทนากลุ่มไว้ว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุคคลและเป็นเรื่องราวของกลุ่ม ผู้เข้าร่วมประชุมจะมีคุณลักษณะที่เป็นเอกพันธ์ ข้อมูลที่ได้เป็นทั้งความคิดเห็น ทักษะคิด และการรับรู้ และกระบวนการสนทนากลุ่มเป็นลักษณะของการอภิปรายร่วมกันที่เปิดเผยโอกาสให้ผู้เข้าร่วมและผู้ดำเนินการมีปฏิสัมพันธ์โดยการเผชิญหน้ากัน ทำให้เกิดพลวัตของกลุ่ม (group dynamic) เพื่อไปกระตุ้นความคิดเห็นของตนเองและความคิดเห็นของผู้อื่นออกมาอย่างเปิดเผย และจริงใจในขณะดำเนินการ ทำให้ได้ข้อมูลที่มีความละเอียดลึกซึ้ง เป็นข้อมูลที่ลุ่มลึกด้วยแง่มุมต่างๆ ของความคิดและประสบการณ์ของคนในกลุ่ม ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมทำให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมและลักษณะนิสัยซึ่งกันและกัน สามารถดำเนินการได้รวดเร็ว ประหยัดเวลา ผลจากการประชุมกลุ่มทำให้เข้าใจเรื่องราวหรือเหตุการณ์ได้ง่าย

ตอนที่ 8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความรู้ เจตคติระหว่างชายชายบริการทางเพศแบบเปิดเผยกับแบบแอบแฝงในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา เท่าที่ผู้วิจัยศึกษา ยังไม่พบว่าม้งงานวิจัยทางด้านนี้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษางานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับงานวิจัยชิ้นนี้

พงษ์ศักดิ์ ฐิตีวรรณ (2542) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการประกอบอาชีพของโสเภณีเด็กชาย : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่าโสเภณีชายจำนวนมากที่สุดอายุระหว่าง 15 - 18 ปี จำนวนร้อยละ 70.9 มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 26.4 และภาคตะวันออก ร้อยละ 24.5 การศึกษาไม่เกินประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 71.8 การทดสอบสมมติฐานพบว่าฐานะทางเศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ในครอบครัว มีอิทธิพลต่อการประกอบอาชีพของโสเภณีเด็กชาย ในขณะที่ระดับการศึกษา การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและสื่อมวลชนไม่มีอิทธิพลต่อการประกอบอาชีพของโสเภณีเด็กชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โสภณ แก้วล้อมทรัพย์ (2544) ศึกษาเรื่อง การเข้าสู่อาชีพชายบริการทางเพศของเยาวชนชาย : กรณีศึกษาบริเวณสนามหลวง จากการศึกษาพบว่า กลุ่มเยาวชนชายบริการทางเพศบริเวณสนามหลวง เป็นกลุ่มชายบริการทางเพศเฉพาะชาย ให้บริการในรูปแบบรักร่วมเพศ โดยใช้อวัยวะเพศปาก มือ และทวารหนัก อัตราค่าบริการต่อครั้งประมาณ 300 – 500 บาท สามารถบริการ 1 – 3 ครั้งต่อ

คืน ส่วนใหญ่เข้าสู่อาชีพด้วยความสมัครใจ โดยการแนะนำของเพื่อน ปัจจัยส่วนบุคคลที่ทำให้เยาวชนเข้าสู่อาชีพสืบเนื่องมาจากความต้องการเงิน และการเป็นวัยรุ่นที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ เปี่ยมด้วยพลังทางเพศมากที่สุด ประกอบกับค่านิยมความทันสมัย วัตถุนิยม ความรักอิสระของงาน ชอบทำงานกลางคืน ความพึงพอใจรักร่วมเพศ ทั้งนี้เป็นผู้ตระหนักในศักดิ์ศรีความเป็นคนน้อยแม้จะรู้ผลกระทบของการประกอบอาชีพก็ยังตัดสินใจขายบริการทางเพศ หลายคนขาดเป้าหมายในชีวิต และแม้จะมีโอกาสและช่องทางประกอบอาชีพสุจริตอื่นๆ แต่ไม่ทำ เพราะเห็นว่าเป็นงานน่าเบื่อ งานหนัก เงินน้อย ประกอบกับปัจจัยด้านครอบครัวมีปัญหา ปัจจัยด้านสังคมที่มีปัญหาจากการพัฒนาเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ตลอดจนปัจจัยเอื้ออำนวยให้มีการพบปะผู้คนมากมายที่มาใช้ประโยชน์ในสนามหลวง สามารถใช้ปกปิดอาชีพการขายบริการทางเพศได้เป็นอย่างดี ทำให้เยาวชนก้าวเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ

พิศมัย ใจหาญ (2543) ทำการวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 : ศึกษาเฉพาะสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านเกร็ดตระการ ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการค้าประเวณี สมัครใจร้อยละ 53.6 เนื่องจากขาดความรัก ความอบอุ่น ร้อยละ 37.8 เพราะฐานะทางเศรษฐกิจ ร้อยละ 24.3 กรณีไม่สมัครใจ เนื่องจากถูกหลอกลวงบังคับ ร้อยละ 53.1 กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ในระดับสูง ($\bar{X} = 1.54$) จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า การได้รับข่าวสารต่างกัน จะมีระดับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 แตกต่างกัน ผลการศึกษาเรื่อง อายุ การศึกษา สถานภาพ สมรสและระยะเวลาในการค้าประเวณีต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ไม่แตกต่างกัน

จันจิรา ไทยบัณฑิตย์ (2538) ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติ ในเรื่องเพศศึกษาของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านความรู้ พบว่านักเรียนมีความรู้ในระดับต่ำ เมื่อเปรียบเทียบความรู้ตามตัวแปรประเภทโรงเรียน พบว่าทั้ง 3 ประเภทโรงเรียน นักเรียนมีความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชายจากโรงเรียนชายกับนักเรียนชายจากโรงเรียนสหศึกษามีความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับนักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิงกับนักเรียนหญิงจากโรงเรียนสหศึกษาที่มีความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ด้านทัศนคติ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติในเชิงเห็นด้วยหรือมีทัศนคติที่ดี ต่อเพศศึกษาเมื่อเปรียบเทียบทัศนคติตามตัวแปรประเภทโรงเรียน พบว่าทั้ง 3 ประเภทโรงเรียน นักเรียนมีทัศนคติ

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชายจากโรงเรียนชายกับนักเรียนชายจากโรงเรียนสหศึกษามีทัศนคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิงกับนักเรียนหญิงจากโรงเรียนสหศึกษาก็มีทัศนคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดวงพร เตชารัตนกุล (2533) วิจัยเรื่อง การศึกษาความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติที่มีต่อเรื่องเพศศึกษาและความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากน้ำวิทยาคม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาในระดับปานกลาง เจตคติที่มีต่อเรื่องเพศศึกษาในทางบวก และมีความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศศึกษาในระดับมาก
2. เมื่อเปรียบเทียบความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติที่มีต่อเรื่องเพศศึกษาและความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศศึกษา จำแนกตามเพศ สถานภาพสมรสของบิดามารดา และสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า

2.1 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความรู้เรื่องเพศศึกษาและเจตคติที่มีต่อเรื่องเพศศึกษาแตกต่างกัน แต่มีความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

2.2 นักเรียนที่บิดามารดาหย่าร้างกันและนักเรียนที่บิดามารดาอยู่ร่วมกันมีความรู้เรื่องเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน แต่มีเจตคติที่มีต่อเรื่องเพศศึกษาและความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศศึกษาแตกต่างกัน

2.3 นักเรียนที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกันมีความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติที่มีต่อเรื่องเพศศึกษาและความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

ศิริมา กิตติบัณฑิต (2544) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียนตามแนวคิดของบอยเอลด์ ในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง บ้านปรางค์ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้เรียนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง มีความต้องการการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนในด้านเนื้อหา และด้านรูปแบบกิจกรรม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะความต้องการเรียนรู้โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบก่อน และหลังเข้าร่วม โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการประเมินผลจากการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เรื่องเพศศึกษา ของผู้เรียนหญิง ด้านกิจกรรมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนในด้านความเหมาะสมของเนื้อหา

กิจกรรมและเวลา วิทยากรที่ให้ความรู้ ความเหมาะสมของผู้ดำเนินการ และสื่ออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรม มีความน่าสนใจ และเหมาะสม ผู้เรียนหญิงมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

วิษณุ ทรัพย์สมบัติ (2541) ศึกษาเรื่อง ผลการประเมินความต้องการจำเป็นด้านสภาพแวดล้อม โรงเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา : การเปรียบเทียบระหว่างการใช้เทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) คุณลักษณะของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งสองกลุ่มหลังจากได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจให้มีการใช้เทคนิคทั้งสองแบบในการประเมินความต้องการจำเป็น พบว่าไม่แตกต่างกัน ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทคนิคเสียงจากภาพได้รับการพัฒนาด้านความสามารถในการแก้ปัญหา/นำเสนอปัญหาและความกล้าแสดงออกมากที่สุด ส่วนผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทคนิคการสนทนากลุ่มได้รับการพัฒนาด้านการวางแผนร่วมกันทำงานภายในกลุ่มมากที่สุด และผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมได้นำความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประเมินเสนอให้โรงเรียนรับรู้เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับเป็นข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจดำเนินการแก้ปัญหาต่อไป 2) ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมมีความพึงพอใจในการใช้เทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่มเป็นเครื่องมือในการประเมินความต้องการจำเป็น

กรอบความคิดงานวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การนำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษาสำหรับชายขายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร” มีขั้นตอนและวิธีดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การกำหนดประชากรในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ชายขายบริการทางเพศ
2. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539
3. เพศศึกษา
4. การศึกษานอกระบบโรงเรียน
5. ทฤษฎีการเรียนรู้ผู้ใหญ่ (Andragogy)
6. วิธีการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
7. เทคนิคและวิธีการสอน
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การกำหนดประชากรในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ กับชายขายบริการทางเพศในสถานบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,175 คน (กลุ่มโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์, 2546) ซึ่งมีรายละเอียดจำนวนประชากรจำแนกตามประเภทสถานบริการ ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประเภทสถานบริการ	จำนวนชายขายบริการทางเพศ
โรงแรม	4
บาร์เบียร์	30
บาร์เกย์	512
คิสโก้เชค	15
ผับ	137
คาราโอเกะ	328
คอกเทลเลาจ์	3
นวดแผนโบราณ	13
ชานา	33
คาเฟ่	52
ร้านอาหาร	10
ร้านเสริมสวย	2
ร้านตัดผมชาย	1
เตร็ดเตร่*	35**
รวม	1,175

จากตาราง 3 สามารถจำแนกตามรูปแบบการขายบริการทางเพศ ได้ดังนี้

ชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ	จำนวน	35 คน
ชายขายบริการทางเพศในสถานบริการ	จำนวน	<u>1,140</u> คน
รวม	จำนวน	<u>1,175</u> คน

*นิยามของกลุ่มโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค

** แต่จากการสำรวจชายขายบริการทางเพศแบบเตร็ดเตร่ของผู้วิจัย บริเวณรอบเกาะรัตนโกสินทร์ชั้นใน และบริเวณหน้าโรบินสันสีลม พบว่ามีจำนวนประมาณ 80 - 100 คน

2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

2.1 ชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ เนื่องจากจำนวนชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการมีจำนวนที่ไม่แน่นอน ประมาณ 80 – 100 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างชายขายบริการนอกสถานบริการที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประมาณ 1 ใน 3 ของจำนวนชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ ได้จำนวน 35 คน เพื่อให้มีจำนวนเท่ากับชายขายบริการแบบเตร็ดเตร่ที่กลุ่มโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค (2546) ได้สำรวจไว้ โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) จำแนกตามบริเวณที่ขายบริการ ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามบริเวณที่ขายบริการ

บริเวณที่ขายบริการ	จำนวนชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ
รอบเกาะรัตนโกสินทร์ชั้นใน	25
หน้าโรบินสันสีลม	10
รวม	35

2.2 ชายขายบริการทางเพศในสถานบริการ จำนวน 1,140 คน ผู้วิจัยใช้สูตรการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชากรของ Taro Yamane (1970 : อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูต , 2535) ณ ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2 σ confidence interval) กิตขนาดของความคลาดเคลื่อน (e) เป็นร้อยละ และให้สัดส่วนของประชากร (๑) เป็น 0.5 ได้ขนาดของตัวอย่างประชากร 91 คน

กลุ่มตัวอย่างชายขายบริการทางเพศในสถานบริการที่ใช้ในการวิจัย ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) จำแนกตามบริเวณที่มีสถานบริการตั้งอยู่และเป็นสถานบริการที่มีกลุ่มผู้ใช้บริการหรือผู้รู้จักเป็นจำนวนมาก รวมทั้งศึกษาจากชายขายบริการทางเพศในสถานบริการที่เข้ารับการตรวจ รักษาที่โรงพยาบาลบางรัก เพราะผู้วิจัยสามารถติดต่อขอความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายขายบริการทางเพศในสถานบริการในการตอบแบบทดสอบความรู้ และแบบสำรวจเจตคติ โดยไม่ส่งผลกระทบต่ออาชีพของชายขายบริการ และปลอดภัยกับตัวของผู้วิจัยเอง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชากรชายชายบริการทางเพศในสถานบริการที่ผู้วิจัยใช้ศึกษาในครั้งนี้มีจำนวน 95 คน จำแนกตามบริเวณที่มีสถานบริการตั้งอยู่ และกลุ่มชายชายบริการทางเพศที่เข้ารับการตรวจ และรักษาที่โรงพยาบาลบางรัก เพื่อความหลากหลายของกลุ่มตัวอย่างประชากร

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนชายชายบริการทางเพศในสถานบริการที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามประเภทของสถานบริการและบริเวณที่มีสถานบริการ และชายชายบริการที่เข้ารับการตรวจ และรักษาที่โรงพยาบาลบางรัก

ประเภทของสถานบริการและบริเวณที่มีสถานบริการ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
บาร์เบียร์ บาร์เกย์ คับ บริเวณถนนสีลม และถนนสุรวงศ์	25
คาราโอเกะ คอกเทลเลาจ์ บริเวณถนนประดิพัทธ์ สีแยกสะพานควาย	20
ชานา นวดแผนโบราณ บริเวณถนนสาทร และซอยอารีย์	20
ชายชายบริการที่เข้ารับการตรวจ และรักษาที่โรงพยาบาลบางรัก	30
รวม	95

3. กลุ่มตัวอย่างชายชายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ที่ต้องการให้เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (quota sampling) จำนวน 35 คน เพื่อให้เหมาะสมกับการอภิปรายกลุ่มย่อย การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม สามารถดูแล และให้ความรู้แก่ผู้เข้าร่วมโปรแกรมได้อย่างทั่วถึง แต่เมื่อถึงเวลาเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน จำนวนชายชายบริการทางเพศเข้าร่วมโปรแกรมเพียง 22 คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ และให้ข้อมูลด้วยความจริงใจ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

หลังจากได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จากตำรา และงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในเรื่องเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและ

ปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เรื่องเพศศึกษา และเรื่องการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียน โดยผู้วิจัยได้นำแนวทางที่ศึกษามาประกอบการสร้างเครื่องมือ โดยแบ่งเครื่องมือสำหรับงานวิจัยนี้ เป็น 3 ลักษณะ คือ

1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ เรื่องพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา สำหรับชายขายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.3 แบบประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

รายละเอียดของเครื่องมือมีดังต่อไปนี้

ชุดที่ 1 แบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ เรื่องพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา แบ่งเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบทดสอบความรู้และเจตคติ จำนวน 8 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ประกอบด้วยข้อมูลของผู้ตอบ ได้แก่ อายุ ภูมิภาค อาชีพ การได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 จำนวน 12 ข้อ

เป็นแบบปรนัยชนิด เลือกตอบ 3 ตัวเลือก เกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ไม่ตอบ ตอบมากกว่า 1 ข้อ หรือตอบไม่ทราบให้ 0 คะแนน

ตอนที่ 3 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา จำนวน 12 ข้อ เป็นแบบปรนัยชนิด เลือกตอบ 4 ตัวเลือก เกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด ไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ข้อให้ 0 คะแนน

ตอนที่ 4 แบบสำรวจเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 จำนวน 14 ข้อ

ตอนที่ 5 แบบสำรวจเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา จำนวน 14 ข้อ

แบบสำรวจเจตคติ ตอนที่ 4 และ 5 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยยึดหลักของลิเคิร์ต (Likert : อ้างถึงในประคอง กรรณสูต, 2535)

คะแนนแต่ละระดับมี ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการกำหนดระดับเจตคติ ใช้จุดทศนิยม 2 ตำแหน่ง แปลความหมายดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 6 แบบสำรวจพฤติกรรมทางเพศของของผู้ตอบแบบทดสอบความรู้ และเจตคติ จำนวน 6 ข้อ

เป็นแบบเลือกตอบโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ตรงกับพฤติกรรมทางเพศของผู้ตอบแบบทดสอบความรู้ และเจตคติ

ชุดที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา สำหรับชายขายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

ชุดที่ 2.1 แบบทดสอบความรู้ และเจตคติเรื่อง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ก่อนและหลังการร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

ชุดที่ 2.2 เอกสารแสดงกิจกรรม การสอน วัตถุประสงค์ เวลาที่ใช้ การดำเนินกิจกรรม สื่อ และอุปกรณ์ ของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

ชุดที่ 2.3 เอกสารเนื้อหาสาระของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา จำนวน 4 เรื่อง ดังนี้

1. กฎหมายนี้ต้องเรียนรู้
2. น้องชายของผม
3. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์
4. การแลกน้ำ : จำลองสถานการณ์โอกาสเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อไวรัส HIV

ชุดที่ 2.4 ใบความรู้ของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา จำนวน 3 เรื่อง ดังนี้ 1. กฎหมายนี้ ต้องเรียนรู้ 2. น้องชายของผม 3. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์

ชุดที่ 2.5 ใบกิจกรรมของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา จำนวน 3 เรื่อง ดังนี้ 1. กฎหมายนี้ ต้องเรียนรู้ 2. น้องชายของผม 3. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์

ชุดที่ 3 แบบประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประเมินความพึงพอใจในกิจกรรม จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 ประเมินความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรม และเวลา จำนวน 9 ข้อ

แบบประเมินผลเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยยึดหลัก ของลิเคิร์ต (Likert : อ้างถึงในประคอง วรรณสูง, 2535)

คะแนนแต่ละระดับมี ดังนี้

5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจ
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการกำหนดระดับความคิดเห็น ใช้จุดทศนิยม 2 ตำแหน่ง แปลความหมายดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	พึงพอใจมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	พึงพอใจ
1.50 – 2.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

2. วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย เรื่อง การนำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา สำหรับชายชายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานครนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการสร้างตามลำดับดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาข้อมูลต่างๆ จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เพศศึกษา การจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน และเทคนิคการสอนผู้ใหญ่ประเภทต่างๆ

2.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ทำการศึกษามาแล้ว และนำมาสร้างเป็นเครื่องมือในการวิจัย 3 ชุด คือ

2.2.1 แบบทดสอบความรู้ และเจตคติเรื่อง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

2.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา สำหรับชายชายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร

2.2.3 แบบประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

นำเครื่องมือในการวิจัย 3 ชุด ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องขั้นต้น จากนั้นจึงนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา สำนวน ภาษา และข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ เครื่องมือที่ใช้ในการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน และแบบประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

2.3 นำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ เครื่องมือที่ใช้ในการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน และแบบประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น หลังจากนั้นนำแบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ เครื่องมือที่ใช้ในการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน และแบบประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนฉบับปรับปรุง ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องอีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปทดลองใช้

2.4 นำแบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ กับชายชายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ จำนวน 20 คน

2.5 นำแบบทดสอบความรู้ฉบับทดลองใช้ทั้ง 20 ฉบับ มาคำนวณหาค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความรู้ โดยการวิเคราะห์รายข้อเพื่อหา ค่าระดับความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ซึ่งใช้เทคนิค 50% ใช้สูตร (ประคอง กรรณสูต, 2535) ได้ค่าความยากอยู่ในเกณฑ์ .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ .20 - 1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับที่เหมาะสม โดยนำค่ามาวิเคราะห์หาความเที่ยงของแบบทดสอบความรู้ฉบับทดลอง โดยใช้สูตร KR ของ กูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความรู้ คือ .828

2.6 นำแบบสำรวจเจตคติฉบับทดลองใช้ทั้ง 20 ฉบับ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจเจตคติ โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟา ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจเจตคติ .9251 ซึ่งแสดงว่ามีความน่าเชื่อถือได้มาก เพราะ .9251 เป็นบวกและมีค่าใกล้เคียงหนึ่ง

2.7 นำผลการวิเคราะห์แบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติฉบับทดลองมาปรับปรุง ตรวจสอบความชัดเจนของคำสั่งอีกครั้ง เพื่อให้ได้เครื่องมือในการวิจัยฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการวิจัยกลุ่มตัวอย่างประชากรจริงต่อไป

การดำเนินงานการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

การดำเนินงานตามแนวคิดของบอยเออร์ล ในการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการ

ทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติของกลุ่มตัวอย่างชายขายบริการทางเพศทั้งนอกระบบบริการ และในสถานบริการ จำนวน 130 คน โดยใช้แบบทดสอบความรู้ และแบบสำรวจเจตคติ เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เป็นเนื้อหา และรูปแบบในกิจกรรม โดยคัดเลือกคำถามที่ชายขายบริการทางทั้งนอกระบบบริการ และในสถานบริการตอบผิดเหมือนกัน และคำถามที่ตอบผิดมากที่สุด มากำหนดเป็นเนื้อหาหลักในโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา และสอดแทรกเนื้อหาที่จำเป็นอื่นๆ เพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดผลของโปรแกรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับชายขายบริการทางเพศ

นำผลการวิเคราะห์แบบทดสอบความรู้ และแบบสำรวจเจตคติของชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ มากำหนดวัตถุประสงค์ที่ต้องการพัฒนาระดับความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ดังนี้

1. เพื่อให้ชายขายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน มีความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับ เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ประกอบด้วย หัวข้อ ดังนี้

1.1 สาละสำคัญของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

1.2 พฤติกรรมการทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

1.3 บทลงโทษผู้กระทำความผิด และผู้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี หรือชายบริการทางเพศ

2. เพื่อให้ชายขายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน มีความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับ เรื่อง เพศศึกษา ประกอบด้วยหัวข้อ ดังต่อไปนี้

2.1 อวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย

2.2 การดูแลสุขอนามัยทางเพศ

2.3 การใช้ถุงยางอนามัย

2.4 โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์

ขั้นตอนที่ 3 การวางแผนการสอน

พิจารณาข้อมูลพื้นฐานที่ได้ศึกษา จากการศึกษาทั้งด้านทฤษฎี แนวคิดและสภาพที่เป็นจริง มากำหนดรูปแบบการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเลือกรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาสาระ ระยะเวลาในการเรียน วันที่เรียน สถานที่ สื่อ และอุปกรณ์ให้เหมาะกับชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ

ขั้นตอนที่ 4 ปฏิบัติการตามแผน

1. ทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติของชายชายบริการทางเพศก่อนร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

2. ก่อนการดำเนินการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ชายชายบริการทางเพศที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน แสดงความคาดหวัง ความต้องการ หรือผลที่จะได้รับจากการเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนครั้งนี้ โดยผู้วิจัยจะแสดงวัตถุประสงค์ของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ให้กับชายชายบริการทางเพศที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนทราบ และร่วมกันปรับวัตถุประสงค์ของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนครั้งนี้ใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับกับความต้องการของชายชายบริการทางเพศที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

3. ดำเนินการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา สำหรับชายชายบริการทางเพศในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวิทยากรร่วมกับตัวผู้วิจัยอีก 1 ท่าน ตามแผนที่กำหนดไว้

4. ทดสอบความรู้ และวัดระดับเจตคติของชายชายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา หลังเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

ขั้นตอนที่ 5 ดำเนินการประเมินเพื่อทราบผลและคุณค่าของโปรแกรม

1. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชายชายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ดูจากผลทดสอบก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

2. ประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยยื่นคำร้องถึงบัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลไปยังโรงพยาบาลบางรัก

2. ผู้วิจัยส่งแบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ เรื่องพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา จำนวน 30 ชุด ไปยังโรงพยาบาลบางรัก วันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2548

3. ผู้วิจัยจะเข้าไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองในพื้นที่ และสถานบริการที่กำหนดไว้ในขอบเขตของการวิจัย โดยขอความร่วมมือจากกลุ่มประชากรในการตอบแบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ ในวันที่ 10 – 19 มีนาคม พ.ศ. 2548

4. ผู้วิจัยจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ที่ร้านคาราโอเกะ บริเวณถนนประดิพัทธ์ สีแยกสะพานควาย ในวันอาทิตย์ที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2548 และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด ดังนี้

4.1 วัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา เพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดโปรแกรม

4.2 แบบประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ในด้านความพึงพอใจ ในโปรแกรม ความเหมาะสมของเนื้อหาโปรแกรมกับระยะเวลา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSWIN (Statistical Package for the Social Sciences for Microsoft Windows) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐาน และพฤติกรรมทางเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง

2. แบบทดสอบความรู้ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบระดับความรู้ระหว่างชายชายบริการทางเทศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ โดยจัดกลุ่มแบบอิงกลุ่ม (Norm – Referenced Grading)

2.2 วิเคราะห์แบบทดสอบความรู้ ของชายชายบริการทางเทศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ จำแนกตามรายชื่อ โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2.3 เปรียบเทียบระดับความรู้ระหว่างชายชายบริการทางเทศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ โดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และหาค่าสถิติที (t-test)

2.4 เปรียบเทียบระดับความรู้ระหว่างชายชายบริการทางเทศก่อน และหลังเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยจัดกลุ่มแบบอิงกลุ่ม (Norm – Referenced Grading) และหาค่าสถิติที (t-test)

3. แบบสำรวจเจตคติ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี ดังนี้

3.1 วิเคราะห์เจตคติ ของชายชายบริการทางเทศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ โดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์ประมาณค่า 5 ช่วง (Best, 1981) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	4.50 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	3.50 – 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	2.50 – 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	1.50 – 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	1.00 – 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการประเมินระดับเจตคติ ใช้เกณฑ์ตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป

3.2 เปรียบเทียบระดับเจตคติของชายชายบริการทางเทศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ โดยหาค่าสถิติที (t-test)

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจในกิจกรรม ความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมกับระยะเวลา โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์ประมาณค่า 5 ช่วง (Best, 1981) ดังนี้

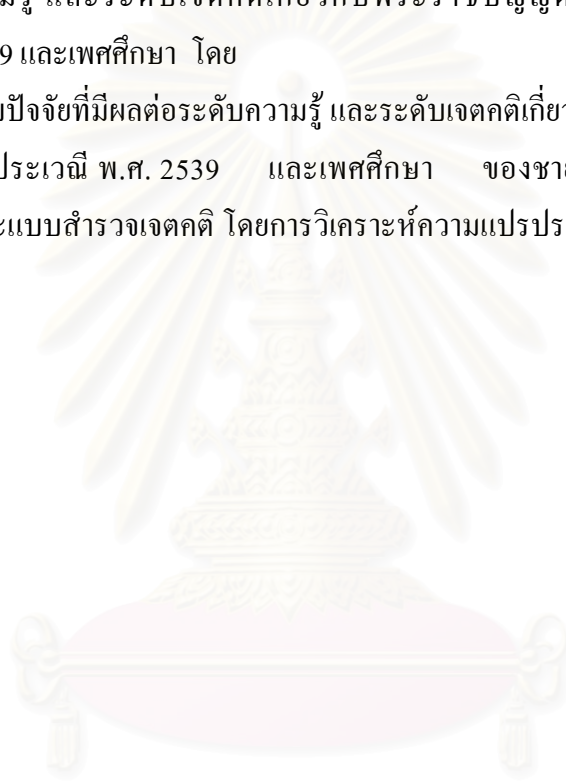
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	4.50 – 5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	3.50 – 4.49	หมายถึง	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	2.50 – 3.49	หมายถึง	พึงพอใจ
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	1.50 – 2.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.49 หมายถึง ฟังพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการประเมินระดับความพึงพอใจต่อโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ใช้เกณฑ์ตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป

นอกจากการเปรียบเทียบระดับความรู้ และระดับเจตคติของชายชายบริการทางเพศโดย จำแนกตามลักษณะการขายบริการ ดังที่ได้เสนอในวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยยังต้องการศึกษา เพิ่มเติมถึงปัจจัยด้านภูมิหลังของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบ และแบบสำรวจเจตคติ ว่าส่งผลถึงระดับความรู้ และระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา โดย

5. เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้ และระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบ แบบทดสอบความรู้ และแบบสำรวจเจตคติ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง “การนำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา สำหรับชายขายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความรู้ และเจตคติของชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

2. เปรียบเทียบความรู้ และเจตคติระหว่างชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

3. เปรียบเทียบความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม อายุ ภูมิลำเนา วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และการได้รับข้อมูลข่าวสาร

4. สร้างและพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา สำหรับชายขายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร

5. เปรียบเทียบผลการใช้โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ที่พัฒนาขึ้นระหว่างผู้เรียนที่เป็นชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน และพฤติกรรมทางเพศของชายขายบริการทางเพศ ที่ตอบแบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ (ตารางที่ 6 – 10)

ตอนที่ 2 ผลการทำแบบทดสอบความรู้ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ (ตารางที่ 11 – 24)

ตอนที่ 3 ผลการทำแบบสำรวจเจตคติ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ (ตารางที่ 25 – 33)

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้ และระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ และแบบสำรวจเจตคติ (ตารางที่ 34 – 37)

ตอนที่ 5 การนำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา สำหรับชายขายบริการทางเพศในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศ ก่อนและหลัง ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา และผลการประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา (ตารางที่ 38 – 43)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน และพฤติกรรมทางเพศของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ (ตารางที่ 6 – 10)

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละ ของข้อมูลพื้นฐานของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	ชายชายบริการทางเพศ (n = 130)			
	นอกสถานบริการ		ในสถานบริการ	
	จำนวน (n = 35)	ร้อยละ	จำนวน (n = 95)	ร้อยละ
1. อายุ				
ต่ำกว่า 18 ปี	2	5.71	-	-
18 - 25 ปี	19	54.29	63	66.32
25 ปีขึ้นไป	14	40.00	32	33.68
2. ภูมิลำเนา				
ภาคเหนือ	9	25.71	20	21.05
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	5	14.29	33	34.73
ภาคตะวันออก	5	14.29	17	17.89
ภาคตะวันตก	-	-	4	4.21
ภาคกลาง	10	28.57	12	12.63
ภาคใต้	1	2.86	4	4.21
กรุงเทพมหานคร	5	14.29	5	5.26

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)			
	นอกสถานบริการ		ในสถานบริการ	
	จำนวน (n = 35)	ร้อยละ	จำนวน (n = 95)	ร้อยละ
3. วุฒิการศึกษา				
ไม่รู้หนังสือ	-	-	-	-
ไม่จบประถมศึกษา	2	5.71	2	2.11
ประถมศึกษา	2	5.71	21	22.11
มัธยมศึกษา / ปวช.	20	57.14	31	32.63
อนุปริญญา / ปวส.	2	5.71	13	13.68
ปริญญาตรี	9	25.71	26	27.37
อื่นๆ	-	-	2	2.11
4. สถานภาพสมรส				
โสด	30	85.71	81	85.26
แต่งงาน	5	14.29	14	14.74
หย่า	-	-	-	-
5. อาชีพ				
นักเรียน , นักศึกษา	12	34.29	29	30.53
รับราชการ	3	8.57	-	-
ทำงานบริษัทเอกชน	6	17.14	11	11.58
รับจ้าง	10	28.57	36	37.89
อื่นๆ	4	11.43	19	20.00

จากตารางที่ 6 ชายขายบริการทางเพศ ทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี จำนวน 19 คน และจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 และ 66.32 ตามลำดับ ภูมิฐานะของชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ภาคกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และชายขายบริการทางเพศในสถานบริการส่วนใหญ่อาศัยอยู่

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 34.74 วุฒิการศึกษาของชายชายบริการทางเพศ ทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. จำนวน 20 คน และจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 และ 32.63 ตามลำดับ สถานภาพสมรสของชายชายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ส่วนใหญ่โสด จำนวน 30 คน และจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และ 85.26 ตามลำดับ อาชีพของชายชายบริการทางเพศนอกสถานบริการ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 34.29 และชายชายบริการทางเพศในสถานบริการ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 37.89

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละ ของพฤติกรรมทางเพศของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการชายบริการ

รายการ	ชายชายบริการทางเพศ (n = 130)			
	นอกสถานบริการ		ในสถานบริการ	
	จำนวน (n = 35)	ร้อยละ	จำนวน (n = 95)	ร้อยละ
1. ในระยะเวลา 3 เดือนมานี้ท่านเคยมีอาการ ป่วย และรับการตรวจรักษาโรคหรือไม่				
มีอาการป่วย และไปตรวจรักษา	8	22.86	21	22.11
ไม่มีอาการป่วย แต่ไปตรวจร่างกายเสมอ	11	31.43	26	27.37
มีอาการป่วย แต่ซื้อยารับประทานเอง	5	14.29	13	13.68
ไม่มีอาการป่วย และไม่ไปตรวจร่างกาย	11	31.43	35	36.84
2. ในระยะเวลา 3 เดือนมานี้ ท่านมีการใช้ ถุงยางอนามัยอย่างไร				
ใช้กับแขกที่มีการร่วมเพศทุกคน	23	65.71	76	80.00
ใช้กับแขกที่มีการร่วมเพศบางคน	10	28.57	17	17.89
ไม่ได้ใช้เลย เพราะไม่มีการร่วมเพศ	2	5.71	-	-
ไม่ได้ใช้เลย แม้มีการร่วมเพศ	-	-	2	2.11
3. นอกจากแขก (ลูกค้า) แล้วเมื่อท่านร่วมเพศ กับผู้อื่นไม่ว่าชายหรือหญิงท่านใช้ถุงยาง อนามัยอย่างไร				
ใช้กับคู่นอนทุกคน	12	34.29	37	38.95
ใช้กับคู่นอนบางคน	23	65.71	51	53.68
ไม่ได้ใช้เลย	-	-	7	7.37

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)			
	นอกสถานบริการ		ในสถานบริการ	
	จำนวน (n = 35)	ร้อยละ	จำนวน (n = 95)	ร้อยละ
4. ท่านจะไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอน ในกรณีใด				
ท่านทั้ง 2 คน เป็นแฟน หรือ คู่ขาประจำกัน	15	42.86	37	38.95
เมื่อคู่นอนมีหน้าตา ผิวพรรณดี และ ร่างกายแข็งแรง	9	25.71	25	26.32
เมื่อท่านทั้ง 2 คนอยู่ด้วยกัน และตรวจ เลือด 2 ครั้ง โดยแต่ละครั้งห่างกัน 3 เดือน และไม่พบเชื้อโรคเอดส์ ซิฟิลิส และไวรัสตับอักเสบบี	4	11.43	16	16.84
ทุกข้อที่กล่าวข้างต้น	7	20.00	17	17.89
5. ท่านมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับพฤติกรรม ชายรักชาย				
เป็นรสนิยม และความต้องการส่วนบุคคล ไม่ถือเป็นเรื่องผิดปกติ	19	54.29	67	70.53
เกิดจากการเลี้ยงดูในวัยเด็ก และ สิ่งแวดล้อม	8	22.86	15	15.79
เป็นค่านิยม และพฤติกรรมการเล่นแบบ	4	11.43	6	6.32
เป็นเรื่องผิดธรรมชาติ	2	5.71	4	4.21
อื่น ๆ	2	5.71	3	3.16

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการ	ชายชายบริการทางเพศ			
	(n = 130)			
	นอกสถานบริการ		ในสถานบริการ	
	จำนวน (n = 35)	ร้อยละ	จำนวน (n = 95)	ร้อยละ
6. ความพึงพอใจในเรื่องเพศของท่านเป็น เช่นไร				
ชอบเฉพาะผู้ชายที่ถูกใจทั้งรูปร่าง และ หน้าตา	9	25.71	38	40.00
ชอบเฉพาะผู้หญิงที่ถูกใจทั้งรูปร่าง และ หน้าตา	8	22.86	22	23.16
ชอบทั้งผู้ชายและผู้หญิงที่ถูกใจทั้งรูปร่าง และหน้าตา	18	51.43	35	36.84

จากตารางที่ 7 ในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมาชายชายบริการทางเพศนอกสถานบริการส่วนใหญ่ไม่มีอาการป่วย แต่ไปตรวจร่างกายเสมอ ซึ่งมีค่าเท่ากับกับกลุ่มที่ไม่มีอาการป่วย และไม่ไปตรวจรักษา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 31.43 ส่วนชายชายบริการทางเพศในสถานบริการส่วนใหญ่ ไม่มีอาการป่วย และไม่ไปตรวจรักษา จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 ในระยะเวลา 3 เดือนชายชายทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการส่วนใหญ่ ใช้ถุงยางอนามัยกับแขกทุกครั้งที่มีการร่วมเพศ จำนวน 23 คน และจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 65.71 และ 80.00 ตามลำดับ ชายชายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการส่วนใหญ่ เมื่อร่วมเพศกับผู้อื่นที่ไม่ใช่แขก (ลูกค้า) จะใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนบางคู่ จำนวน 23 คนและจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 65.71 และ 53.68 ตามลำดับ ชายชายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการส่วนใหญ่ จะไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนเมื่อทั้ง 2 คนเป็นแฟน หรือคู่ขาประจำกัน จำนวน 15 คน และจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 และ 38.95 ตามลำดับ ชายชายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าพฤติกรรมชายรักชายเป็นรสนิยม และความต้องการส่วนบุคคล ไม่ใช่เป็นเรื่องผิดปกติ จำนวน 19 คน และจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 และ 70.53 ตามลำดับ ชายชายบริการทางเพศนอกสถานบริการส่วนใหญ่ ชอบทั้งผู้ชายและผู้หญิงที่ถูกใจทั้งรูปร่าง และ

หน้าตา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 51.43 ชายขายบริการทางเพศในสถานบริการส่วนใหญ่ชอบ
เฉพาะผู้ชายที่ดูใจทั้งรูปร่าง และหน้าตา จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 การรับข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)			
	นอกสถานบริการ		ในสถานบริการ	
	จำนวน (n = 35)	ร้อยละ	จำนวน (n = 95)	ร้อยละ
ท่านทราบหรือไม่ว่ามีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539				
ทราบ	5	14.29	19	20.00
ไม่ทราบ	30	85.71	76	80.00

ตารางที่ 8 ชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการส่วนใหญ่ ไม่ทราบว่ามีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 จำนวน 30 คน และจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และ 80.00 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ประเภทของการรับข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)			
	นอกสถานบริการ		ในสถานบริการ	
	จำนวน (n = 35)	ร้อยละ	จำนวน (n = 95)	ร้อยละ
ท่านทราบข้อมูลเรื่องราวกฎหมายว่ามีกฎหมายฉบับนี้จากแหล่งข้อมูลใด				
โทรทัศน์	3	8.57	15	15.79
การแนะนำจากบุคคลอื่น หรือเพื่อน	3	8.57	5	5.26

จากตารางที่ 9 ชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการทราบข้อมูลเรื่องราวกฎหมายว่ามีกฎหมายฉบับนี้จาก โทรทัศน์ ซึ่งมีค่าเท่ากับกลุ่มที่ได้ทราบข้อมูลโดยการแนะนำจากบุคคลอื่น หรือเพื่อน จำนวนกลุ่มละ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 ชายขายบริการทางเพศในสถานบริการทราบข้อมูลเรื่องราวกฎหมายว่ามีกฎหมายฉบับนี้จาก โทรทัศน์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 และโดยการแนะนำจากบุคคลอื่น หรือเพื่อน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ประเภทของการรับข้อมูลเกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)			
	นอกสถานบริการ		ในสถานบริการ	
	จำนวน (n = 35)	ร้อยละ	จำนวน (n = 95)	ร้อยละ
ท่านทราบข้อมูลเรื่องเพศศึกษา จากแหล่งข้อมูลใด				
วิทยุ	8	22.86	30	31.58
โทรทัศน์	20	57.14	66	69.47
หนังสือพิมพ์	19	54.29	39	41.05
เอกสารเผยแพร่ต่างๆ	10	28.57	23	24.21
การแนะนำจากบุคคลอื่น หรือเพื่อน	24	68.57	66	69.47
เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานราชการ	3	8.57	35	36.84
เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานเอกชน	1	2.85	12	12.63

จากตารางที่ 10 ชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการส่วนใหญ่ทราบข้อมูลเรื่องเพศศึกษา โดยการแนะนำจากบุคคลอื่น หรือเพื่อน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 68.57 ชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการส่วนใหญ่ทราบข้อมูลเรื่องเพศศึกษา จากโทรทัศน์ และโดยการแนะนำจากบุคคลอื่น หรือเพื่อน จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 69.47

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการทำแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ (ตารางที่ 11 – 24)

ในการวิเคราะห์คะแนนความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ ได้คะแนนสูงสุด 9 คะแนน ต่ำสุด 0 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 3.92 คะแนน และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.25 ผู้วิจัยจึงจัดกลุ่มระดับความรู้ของชายขายบริการทางเพศแบบอิงกลุ่ม ดังรายละเอียดในตาราง 11

ตารางที่ 11 ระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

จำนวนข้อที่ตอบถูก	ระดับความรู้	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)			
		นอกสถานบริการ		ในสถานบริการ	
		จำนวน (n = 35)	ร้อยละ	จำนวน (n = 95)	ร้อยละ
มากกว่า 7 ข้อ	สูง	10	28.57	10	10.53
ระหว่าง 4 – 6 ข้อ	ปานกลาง	12	34.29	40	42.11
ต่ำกว่า 3 ข้อ	ต่ำ	13	37.14	45	47.36

จากตารางที่ 11 ระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ จำนวน 13 คน และจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 37.14 และ 47.36 ตามลำดับ

ในการวิเคราะห์คะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ชายชายบริการทางเพศชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ ได้คะแนนสูงสุด 12 คะแนน ต่ำสุด 2 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 6.83 คะแนน และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.33 ผู้วิจัยจึงจัดกลุ่มระดับความรู้ของชายชายบริการทางเพศแบบอิงกลุ่ม ดังรายละเอียดในตาราง 12

ตารางที่ 12 ระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการชายบริการ

จำนวนข้อที่ตอบถูก	ระดับความรู้	ชายชายบริการทางเพศ (n = 130)			
		นอกสถานบริการ		ในสถานบริการ	
		จำนวน (n = 35)	ร้อยละ	จำนวน (n = 95)	ร้อยละ
มากกว่า 9 ข้อ	สูง	7	20.00	20	21.05
ระหว่าง 5 – 8 ข้อ	ปานกลาง	20	57.14	60	63.16
น้อยกว่า 4 ข้อ	ต่ำ	8	22.86	15	15.79

จากตารางที่ 12 ระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายชายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 20 คน และ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 และ 63.16 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ผลการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง สารสำคัญของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)											
	นอกสถานบริการ (n = 35)						ในสถานบริการ (n = 95)					
	ตอบถูก	ร้อยละ	ตอบผิด	ร้อยละ	ไม่ทราบ	ร้อยละ	ตอบถูก	ร้อยละ	ตอบผิด	ร้อยละ	ไม่ทราบ	ร้อยละ
1. กฎหมายฉบับนี้จะเอาผิดกับ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ที่รู้เห็น เป็นใจกับการขายบริการทางเพศของเด็กทั้งชาย และ หญิงที่อายุต่ำกว่า 18 ปี	16	45.71	8	22.86	11	31.43	35	36.84	19	20.00	41	43.16
2. กฎหมายฉบับนี้ลดโทษกับผู้ขายบริการทางเพศ เพราะ ผู้ขายบริการทางเพศไม่ใช่อาชญากรที่ทำความผิดร้ายแรง	18	51.43	10	28.57	7	20.00	50	52.63	22	23.16	23	24.21
3. กฎหมายฉบับนี้ลงโทษ พ่อเล้า แมงดา หรือผู้เที่ยว หนัก กว่าผู้ขายบริการทางเพศ	24	68.57	4	11.43	7	20.00	46	48.42	12	12.63	37	38.95
4. กฎหมายฉบับนี้ออกมา เพื่อต้องการสร้างอาชีพใหม่ ให้กับผู้ขายบริการทางเพศที่ต้องการเปลี่ยนอาชีพ	6	17.14	10	28.57	19	54.29	6	6.32	28	29.47	61	64.21

ตารางที่ 13 ชายขายบริการทางเพศทางเพศนอกสถานบริการตอบคำถามที่ 3 กฎหมายฉบับนี้ลงโทษ พ่อเล้า แมงดา หรือผู้เที่ยว หนักกว่าผู้ขายบริการทางเพศ ถูกมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 68.57 ตอบคำถามที่ 2 กฎหมายฉบับนี้ลดโทษกับผู้ขายบริการทางเพศ เพราะผู้ขายบริการทางเพศไม่ใช่อาชญากรที่ทำความผิดร้ายแรง และคำถามที่ 4 กฎหมายฉบับนี้ออกมา เพื่อต้องการสร้างอาชีพใหม่ให้กับผู้ขายบริการทางเพศที่ต้องการเปลี่ยนอาชีพ ผิดมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และไม่ทราบคำตอบคำถามที่ 4 มากที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29

ชายขายบริการทางเพศในสถานบริการตอบคำถามที่ 2 กฎหมายฉบับนี้ลดโทษกับผู้ขายบริการทางเพศ เพราะผู้ขายบริการทางเพศไม่ใช่อาชญากรที่ทำความผิดร้ายแรง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 52.63 ตอบคำถามที่ 4 กฎหมายฉบับนี้ออกมา เพื่อต้องการสร้างอาชีพใหม่ให้กับผู้ขายบริการทางเพศที่ต้องการเปลี่ยนอาชีพ ผิดมากที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 29.47 และไม่ทราบคำตอบคำถามที่ 4 มากที่สุด จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 64.21

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ผลการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ลักษณะการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)											
	นอกสถานบริการ (n = 35)						ในสถานบริการ (n = 95)					
	ตอบถูก	ร้อยละ	ตอบผิด	ร้อยละ	ไม่ทราบ	ร้อยละ	ตอบถูก	ร้อยละ	ตอบผิด	ร้อยละ	ไม่ทราบ	ร้อยละ
5. นายเอ (นามสมมติ) เดินเข้าไปแนะนำตนเองพร้อมกับเสนอให้ นายบี (นามสมมติ) ที่กำลังรอรถประจำทางอยู่ ให้ใช้บริการทางเพศกับตน นายเอมีความผิดฐานค้าประเวณีตามกฎหมายฉบับนี้	11	31.43	16	45.71	8	22.86	35	36.84	42	44.21	18	18.95
6. นายซี (นามสมมติ) ประกาศทางอินเทอร์เน็ตว่า “ขายครับ กำลังเดือดร้อน ต้องการเงินด่วน ทำได้ทุกอย่างครับ” นายซีไม่มีความผิดฐานค้าประเวณีตามกฎหมายฉบับนี้ เพราะยังไม่มีการค้าประเวณีเกิดขึ้น	8	22.86	17	48.57	10	28.57	23	24.21	52	54.74	20	21.05

ตารางที่ 14 (ต่อ)

รายการ	ขยายบริการทางเพศ (n = 130)											
	นอกสถานบริการ (n = 35)						ในสถานบริการ (n = 95)					
	ตอบถูก	ร้อยละ	ตอบผิด	ร้อยละ	ไม่ทราบ	ร้อยละ	ตอบถูก	ร้อยละ	ตอบผิด	ร้อยละ	ไม่ทราบ	ร้อยละ
7. พ่อ และแม่ของเด็กชายอี (นามสมมติ) พาเด็กชายอีไปเดินเร่ขายบริการชายเพศให้กับชาวต่างชาติ พ่อ และแม่ของเด็กชายอีจะไม่มีความคิด ถ้าเด็กชายอียอมขายบริการทางเพศด้วยความสมัครใจ	22	62.86	8	22.86	5	14.29	52	54.74	31	32.63	12	12.63
8. นายเอฟ (นามสมมติ) ใช้ปาก และมือทำให้นายจี (นามสมมติ) ที่ใช้บริการทางเพศกับตน สำเร็จความใคร่เพื่อแลกกับเงินห้าร้อยบาท นายเอฟไม่มีความผิดฐานค้าประเวณี เพราะยังไม่มีเพศสัมพันธ์กัน	15	42.86	13	37.14	7	20.00	41	43.16	34	35.79	20	21.05

ตารางที่ 14 ชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการตอบคำถามที่ 7 พ่อ และแม่ของเด็กชายอี (นามสมมติ) พาเด็กชายอีไปเดินเร่ขายบริการชายเพศให้กับชาวต่างชาติ พ่อ และแม่ของเด็กชายอีจะไม่มีความคิด ถ้าเด็กชายอียอมขายบริการทางเพศด้วยความสมัครใจ ถูกมากที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 62.86 และจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 54.74 ตามลำดับ ตอบคำถามที่ 6 นายซี (นามสมมติ) ประกาศทางอินเทอร์เน็ตว่า “ขายครับ กำลังเดือดร้อน ต้องการเงินด่วน ทำได้ทุกอย่างครับ” นายซีไม่มีความผิดฐานค้าประเวณีตามกฎหมายฉบับนี้ เพราะยังไม่มีการค้าประเวณีเกิดขึ้น ผิดมากที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 48.57 และจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 54.74 ตามลำดับ และไม่ทราบคำตอบคำถามที่ 6 มากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ผลการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง บทลงโทษการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)											
	นอกสถานบริการ (n = 35)						ในสถานบริการ (n = 95)					
	ตอบถูก	ร้อยละ	ตอบผิด	ร้อยละ	ไม่ทราบ	ร้อยละ	ตอบถูก	ร้อยละ	ตอบผิด	ร้อยละ	ไม่ทราบ	ร้อยละ
9. นายเล็ก (นามสมมติ) ยื่นรอกอยู่หน้าโรงแรมแห่งหนึ่งเพื่อขายบริการทางเพศ ถ้าถูกจับนายเล็กจะถูกปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท	8	22.86	9	25.71	18	51.43	11	11.58	10	10.53	74	77.89
10. การเข้าไปรวมกลุ่มกับเพื่อนๆ ในสถานบริการ เพื่อขายบริการทางเพศ ถ้าถูกจับได้อาจถูกจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	5	14.29	10	28.57	20	57.14	8	8.42	11	11.58	76	80.00
11. พ่อ แม่ และผู้ปกครองที่รู้เห็นกับการขายบริการทางเพศของลูก หลาน หรือคนในปกครองของตนเอง ถ้าถูกจับได้ต้องถูกจำคุกยี่สิบปีถึงตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนถึงหนึ่งล้านบาท รวมทั้งถอนอำนาจการปกครองลูก หลาน หรือคนในปกครอง	14	40.00	3	8.57	18	51.43	20	21.05	11	11.58	64	67.37

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)											
	นอกสถานบริการ (n = 35)						ในสถานบริการ (n = 95)					
	ตอบถูก	ร้อยละ	ตอบผิด	ร้อยละ	ไม่ทราบ	ร้อยละ	ตอบถูก	ร้อยละ	ตอบผิด	ร้อยละ	ไม่ทราบ	ร้อยละ
12. ถ้าผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มีอายุไม่เกิน 18 ปี และไม่เคยถูกดำเนินคดีมาก่อน ไม่ต้องรับโทษตามที่กฎหมายระบุได้ แต่ต้องถูกส่งตัวไปยังกรมประชาสงเคราะห์แทน	12	34.29	9	25.71	14	40.00	27	28.42	12	12.63	56	58.94

ตารางที่ 15 ชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ ตอบคำถามที่ 11 พ่อ แม่ และผู้ปกครองที่รู้เห็นกับการขายบริการทางเพศของลูก หลาน หรือคนในปกครองของตนเอง ถ้าถูกจับได้ต้องถูกจำคุกยี่สิบปีถึงตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนถึงหนึ่งล้านบาท รวมทั้งถอนอำนาจปกครองลูก หลาน หรือคนในปกครอง ถูกมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ตอบคำถามที่ 10 การเข้าไปรวมกลุ่มกับเพื่อนๆ ในสถานบริการ เพื่อขายบริการทางเพศ ถ้าถูกจับได้อาจถูกจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผิดมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และไม่ทราบคำตอบคำถามที่ 10 มากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14

ชายขายบริการทางเพศในสถานบริการ ตอบคำถามที่ 12 ถ้าผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มีอายุไม่เกิน 18 ปี และไม่เคยถูกดำเนินคดีมาก่อน ไม่ต้องรับโทษตามที่กฎหมายระบุได้ แต่ต้องถูกส่งตัวไปยังกรมประชาสงเคราะห์แทน ถูกมากที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 28.42 คน ตอบคำถามที่ 12 ผิดมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.63 และไม่ทราบคำตอบคำถามที่ 10 มากที่สุด จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 77.89

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ผลการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)							
	นอกสถานบริการ (n = 35)				ในสถานบริการ (n = 95)			
	ตอบ ถูก	ร้อยละ	ตอบ ผิด	ร้อยละ	ตอบ ถูก	ร้อยละ	ตอบ ผิด	ร้อยละ
1. ความรู้เรื่องเพศศึกษา เป็นการเรียนรู้ในเรื่องใด	18	51.43	17	48.57	38	40.00	57	60.00
2. ข้อใดที่เป็นสุขอนามัยเกี่ยวกับอวัยวะเพศ	24	68.57	11	31.43	52	54.74	43	45.26
3. จุดประสงค์ของการตัดหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชายที่ <u>ไม่</u> สามารถเปิดถอยหลังได้สะดวก คือ อะไร	16	45.71	19	54.29	34	35.79	61	64.21
4. อวัยวะใดต่อไปนี้มีหน้าที่ในการผลิตอสุจิ หรือสเปิร์มของเพศชาย	12	34.29	23	65.71	45	47.37	50	52.63

ตารางที่ 16 ชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ตอบคำถามที่ 2 ข้อใดที่เป็นสุขอนามัยเกี่ยวกับอวัยวะเพศ ถูกมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 68.57 และจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 54.74 ตามลำดับ ชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ ตอบคำถามที่ 4 อวัยวะใดต่อไปนี้มีหน้าที่ในการผลิตอสุจิ หรือสเปิร์มของเพศชาย ผิดมากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 65.71 และชายขายบริการทางเพศในสถานบริการ ตอบคำถามที่ 3 จุดประสงค์ของการตัดหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชายที่ไม่สามารถเปิดถอยหลังได้สะดวก คือ อะไร ผิดมากที่สุด จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 64.21

ตารางที่ 17 ผลการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการชายบริการ

รายการ	ชายชายบริการทางเพศ (n = 130)							
	นอกสถานบริการ (n = 35)				ในสถานบริการ (n = 95)			
	ตอบ ถูก	ร้อยละ	ตอบ ผิด	ร้อยละ	ตอบ ถูก	ร้อยละ	ตอบ ผิด	ร้อยละ
5. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หมายความว่าอย่างไร	25	71.43	10	28.57	68	71.58	27	28.42
6. การปฏิบัติตนของผู้ป่วยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ข้อใด ไม่ ถูกต้อง	12	34.29	23	65.71	49	51.58	46	48.42
7. นายเอ (นามสมมติ) มีอาการ ผื่นขึ้นทั่วตัว ฝ่ามือ ฝ่าเท้า ไม่เจ็บ ไม่คัน ผมร่วง คิ้วร่วง เมื่อตรวจเลือดพบว่า “เลือดบวก” นายเอมีอาการสัมพันธ์กับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใด	16	45.71	19	54.29	53	55.79	42	44.21
8. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับถุงยางอนามัย	6	17.14	29	82.86	18	18.95	77	81.05

ตารางที่ 17 ชายชายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ตอบคำถามที่ 5 โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หมายความว่าอย่างไร ถูกมากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 และจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 71.58 ตามลำดับ และตอบคำถามที่ 8 ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับถุงยางอนามัย ผิดมากที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 82.86 และจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 81.05 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 ผลการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)							
	นอกสถานบริการ (n = 35)				ในสถานบริการ (n = 95)			
	ตอบ ถูก	ร้อยละ	ตอบ ผิด	ร้อยละ	ตอบ ถูก	ร้อยละ	ตอบ ผิด	ร้อยละ
9. โรคเอดส์ติดต่อได้โดยวิธีใด	32	91.43	3	8.57	89	93.68	6	6.31
10. ข้อใดกล่าวได้ถูกต้องที่สุดเกี่ยวกับผู้ได้รับเชื้อโรคเอดส์	24	68.57	11	31.43	83	87.37	12	12.63
11. บุคคลใดที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์มากที่สุด	22	62.86	13	37.14	56	58.95	39	41.05
12. สถานที่ใดที่ให้คำปรึกษา และสามารถตรวจหาเชื้อโรคเอดส์ได้แก่ สถานที่ใด	24	68.57	11	31.43	77	81.05	18	18.95

ตารางที่ 18 ชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ตอบคำถามที่ 9 โรคเอดส์ติดต่อได้โดยวิธีใด ถูกมากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 91.43 และจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 93.68 ตามลำดับ และตอบคำถามที่ 13 บุคคลใดที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์มากที่สุด ผิดมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 37.14 และจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 41.05 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง สารสำคัญของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ				t	p
	(n = 130)					
	นอกสถานบริการ		ในสถานบริการ			
	(n = 35)		(n = 95)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. กฎหมายฉบับนี้จะเอาผิดกับ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ที่รู้เห็นเป็นใจกับการขายบริการทางเพศของเด็กทั้งชาย และหญิงที่อายุต่ำกว่า 18 ปี	.46	.51	.37	.48	1.967	.163
2. กฎหมายฉบับนี้ลดโทษกับผู้ขายบริการทางเพศ เพราะผู้ขายบริการทางเพศ ไม่ใช่อาชญากรที่ทำความผิดร้ายแรง	.51	.51	.53	.50	.043	.863
3. กฎหมายฉบับนี้ลงโทษ พ่อเล้า แมงดา หรือผู้เที่ยว หนักกว่าผู้ขายบริการทางเพศ	.69	.47	.48	.50	14.426*	.000
4. กฎหมายฉบับนี้ออกมา เพื่อต้องการสร้างอาชีพใหม่ให้กับผู้ขายบริการทางเพศ ที่ต้องการเปลี่ยนอาชีพ	.17	.38	6.32E-02	.24	13.971*	.000
รวม	.50	.32	.44	.29	.001	.979

* P < .05

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง สารสำคัญของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ พบว่าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .001 ให้ค่า P เท่ากับ .979 ซึ่ง

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ลักษณะการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ				t	P
	(n = 130)					
	นอกสถานบริการ		ในสถานบริการ			
	(n = 35)		(n = 95)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
5. นายเอ (นามสมมติ) เดินเข้าไปแนะนำตนเองพร้อมกับเสนอให้ นายบี (นามสมมติ) ที่กำลังรอรถประจำทางอยู่ ให้ใช้บริการทางเพศกับตน นายเอ มีความผิดฐานค้าประเวณีตามกฎหมายฉบับนี้	.31	.47	.37	.48	1.503	.223
6. นายซี (นามสมมติ) ประกาศทางอินเทอร์เน็ตว่า “ขายครับ กำลังเดือดร้อน ต้องการเงินด่วน ทำได้ทุกอย่างครับ” นายซีไม่มีความผิดฐานค้าประเวณีตามกฎหมายฉบับนี้ เพราะยังไม่มีการค้าประเวณีเกิดขึ้นกฎหมายฉบับนี้ลงโทษ พ่อเล้า แมงดา หรือผู้เที่ยว หนักกว่าผู้ขายบริการทางเพศ	.23	.43	.24	.43	.104	.747
7. พ่อ และแม่ของเด็กชายอี (นามสมมติ) พาเด็กชายอี ไปเดินเร่ขายบริการชายเพศ ให้กับชาวต่างชาติ พ่อ และแม่ของเด็กชายอีจะไม่มีความผิด ถ้าเด็กชายอียอม ขายบริการทางเพศด้วยความสมัครใจ	.63	.49	.55	.50	3.557	.062

ตารางที่ 20 (ต่อ)

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)				t	P
	นอกสถานบริการ (n = 35)		ในสถานบริการ (n = 95)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
	8. นายเอฟ (นามสมมติ) ไร้ปาก และมือทำให้ นายจี (นามสมมติ) ที่ใช้บริการทางเพศกับตน สำเร็จความใคร่ เพื่อแลกกับเงินห้าร้อยบาท นายเอฟไม่มีความผิดฐานค้าประเวณี เพราะยังไม่มีเพศสัมพันธ์กัน	.43	.50	.43		
รวม	.40	.30	.40	.26	1.578	.211

* P < .05

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ลักษณะการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ พบว่าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.578 ให้ค่า P เท่ากับ .211 ซึ่งสูงกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่าลักษณะการขายบริการ ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้มีระดับความรู้ เรื่อง ลักษณะการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 21 ผลเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง บทลงโทษการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)				t	P
	นอกสถานบริการ (n = 35)		ในสถานบริการ (n = 95)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
	9. นายเล็ก (นามสมมติ) ยื่นร่อยุ่หน้าโรงแรมแห่งหนึ่งเพื่อขายบริการทางเพศ ถ้าถูกจับนายเล็กจะถูกปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท	.23	.43	.12		
10. การเข้าไปรวมกลุ่มกับเพื่อนๆ ในสถานบริการ เพื่อขายบริการทางเพศ ถ้าถูกจับได้อาจถูกจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	.14	.36	8.42E-02	.28	3.710	.056
11. พ่อ แม่ และผู้ปกครองที่รู้เห็นกับการขายบริการทางเพศของลูก หลาน หรือคนในปกครองของตนเอง ถ้าถูกจับได้ต้องถูกจำคุกยี่สิบปีถึงตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนถึงหนึ่งล้านบาท รวมทั้งถอนอำนาจปกครองลูก หลาน หรือคนในปกครอง	.40	.50	.21	.41	12.671*	.001

ตารางที่ 21 (ต่อ)

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)				t	P
	นอกสถานบริการ (n = 35)		ในสถานบริการ (n = 95)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
	12. ถ้าผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มีอายุไม่เกิน 18 ปี และไม่เคยถูกดำเนินคดีมาก่อน ไม่ต้องรับโทษตามที่กฎหมายระบุได้ แต่ต้องถูกส่งตัวไปยังกรมประชาสงเคราะห์แทน	.34	.48	.28		
รวม	.28	.33	.17	.27	2.815	.096

* P < .05

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง บทลงโทษการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ พบว่าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.815 ให้ค่า P เท่ากับ .096 ซึ่งสูงกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่าลักษณะการขายบริการของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้มีระดับความรู้ เรื่อง บทลงโทษการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นคำถามที่ 9 นายเล็ก (นามสมมติ) ยื่นรออนุญาตหน้าโรงแรมแห่งหนึ่งเพื่อขายบริการทางเพศถ้าถูกจับนายเล็กจะถูกปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท คำถามที่ 11 พ่อ แม่ และผู้ปกครองที่รู้เห็นกับการขายบริการทางเพศของลูก หลาน หรือคนในปกครองของตนเอง ถ้าถูกจับได้ต้องถูกจำคุกยี่สิบปีถึงตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนถึงหนึ่งล้านบาท รวมทั้งถอนอำนาจ

การปกครองลูก หลาน หรือคนในปกครอง พบว่าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 9.469 และ 12.671 ให้ค่า P เท่ากับ .003 และ .001 ตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการยอมรับสมมติฐานแสดงให้เห็นว่าลักษณะการขายบริการของชายขายบริการทางเพศ ที่ตอบแบบทดสอบความรู้มีระดับความรู้เกี่ยวกับ คำถามที่ 9 และ คำถามที่ 11 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ				t	P
	(n = 130)					
	นอกสถานบริการ		ในสถานบริการ			
	(n = 35)		(n = 95)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ความรู้เรื่องเพศศึกษา เป็นการเรียนรู้ในเรื่องใด	.51	.51	.38	.49	2.075	.159
2. ข้อใดที่เป็นสุขอนามัยเกี่ยวกับอวัยวะเพศ	.69	.47	.55	.50	10.877*	.001
3. จุดประสงค์ของการตัดหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชายที่ไม่สามารถเปิด ถอยหลังได้สะดวก คือ อะไร	.46	.51	.36	.48	2.415	.123
4. อวัยวะใดต่อไปนี้มีหน้าที่ในการผลิตอสุจิ หรือสเปิร์มของเพศชาย	.34	.48	.47	.50	8.933*	.003
รวม	.50	.32	.44	.29	.001	.979

* P < .05

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ พบว่าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .001 ให้ค่า P เท่ากับ .979 ซึ่งสูงกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่าลักษณะการขายบริการของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้

มีระดับความรู้ เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเพศศึกษา ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นคำถามที่ 2 ข้อใดที่เป็นสุขอนามัยเกี่ยวกับอวัยวะเพศ คำถามที่ 4 อวัยวะใดต่อไปนี้มีหน้าที่ในการผลิตอสุจิ หรือสเปิร์มของเพศชาย พบว่าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 10.877 และ 8.933 ให้ค่า P เท่ากับ .001 และ .003 ตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการยอมรับสมมติฐานแสดงให้เห็นว่าลักษณะการขยายบริการของชายขยายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้มีระดับความรู้เกี่ยวกับ คำถามที่ 2 และ คำถามที่ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ผลเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ				t	P
	(n = 130)					
	นอกสถานบริการ		ในสถานบริการ			
	(n = 35)		(n = 95)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
5. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หมายความว่าอย่างไร	.71	.46	.72	.45	.001	.973
6. การปฏิบัติตนของผู้ป่วยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ข้อใด ไม่ ถูกต้อง	.34	.48	.52	.50	9.750*	.002
7. นายเอ (นามสมมติ) มีอาการ ผื่นขึ้นทั่วตัว ฝ่ามือ ฝ่าเท้า ไม่เจ็บ ไม่คัน ผอมร่วง กี้วร่วง เมื่อตรวจเลือดพบว่า “เลือดบวก” นายเอมีอาการสัมพันธ์กับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใด	.46	.51	.56	.50	.080	.778
8. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับถุงยางอนามัย	.17	.38	.20	.40	.554	.458
รวม	.42	.32	.50	.31	.027	.870

* P < .05

ตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ พบว่าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .027 ให้ค่า P เท่ากับ .870 ซึ่งสูงกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ

ที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่าลักษณะการขายบริการของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้มีระดับความรู้ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นคำถามที่ 6 การปฏิบัติตนของผู้ป่วยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ข้อใด ไม่ ถูกต้อง พบว่าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 9.750 ให้ค่า P เท่ากับ .002 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการยอมรับสมมติฐานแสดงให้เห็นว่าลักษณะการขายบริการ ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้มีระดับความรู้ เกี่ยวกับ คำถามที่ 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)				t	P
	นอกสถานบริการ (n = 35)		ในสถานบริการ (n = 95)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
	9. โรคเอดส์ติดต่อได้โดยวิธีใด	.91	.28	.94		
10. ข้อใดกล่าวได้ถูกต้องที่สุดเกี่ยวกับผู้ได้รับเชื้อโรคเอดส์	.69	.47	.87	.33	20.944*	.000
11. บุคคลใดที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์มากที่สุด	.63	.49	.59	.49	.746	.389
12. สถานที่ใดที่ให้คำปรึกษา และสามารถตรวจหาเชื้อโรคเอดส์ได้แก่สถานที่ใด	.69	.47	.81	.39	7.534*	.007
รวม	.73	.32	.80	.26	3.469	.065

* P < .05

ตารางที่ 24 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้รายข้อ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ พบว่าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 3.469 ให้ค่า P เท่ากับ .065 ซึ่งสูงกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่าลักษณะการขายบริการของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้มีระดับความรู้ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นคำถามที่ 10 ข้อใดกล่าวได้ถูกต้องที่สุดเกี่ยวกับผู้ได้รับเชื้อโรค

เอคส์ คำถามที่ 12 สถานที่ใดที่ให้คำปรึกษา และสามารถตรวจหาเชื้อโรคเอคส์ได้แก่สถานที่ใด พบว่าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 20.944 และ 7.534 ให้ค่า P เท่ากับ .000 และ .007 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการยอมรับสมมติฐาน แสดงให้เห็นว่าลักษณะการขายบริการของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้มีระดับความรู้เกี่ยวกับ คำถามที่ 10 และคำถามที่ 12 แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ผลการทำแบบสำรวจเจตคติ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการชายบริการ (ตารางที่ 25 – 33)

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติของการทำแบบสำรวจเจตคติดรายข้อ เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และการค้าประเวณี ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการชายบริการ

รายการ	ชายชายบริการทางเพศ (n = 130)					
	นอกสถานบริการ			ในสถานบริการ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ เจตคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ เจตคติ
1. การชายบริการทางเพศไม่ใช่ อาชญากรรมที่ร้ายแรง	3.51	1.22	เห็นด้วย มาก	3.84	1.03	เห็นด้วย มาก
2. อาชีพชายบริการทางเพศช่วยลด ปัญหาการข่มขืนได้	3.57	.95	เห็นด้วย มาก	3.91	.84	เห็นด้วย มาก
3. ควรมีการออกกฎหมายเพื่อ กำหนดให้ การค้าประเวณี หรือการ ชายบริการทางเพศเป็นอาชญากรรม กฎหมาย	3.46	1.17	เห็นด้วย ปานกลาง	3.46	1.06	เห็นด้วย ปานกลาง
4. ควรมีการจัดทำทะเบียนบัญชีรายชื่อ ผู้ชายบริการทางเพศ	3.06	1.24	เห็นด้วย ปานกลาง	2.62	1.06	เห็นด้วย ปานกลาง

ตารางที่ 25 (ต่อ)

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)					
	นอกสถานบริการ			ในสถานบริการ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ เจตคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ เจตคติ
5. การให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายฉบับ นี้ จะช่วยให้การค้าประเวณี หรือขาย บริการทางเพศลดลง	3.17	.86	เห็นด้วย ปานกลาง	2.62	.91	เห็นด้วย ปานกลาง
6. การฝึกอบรม และพัฒนาอาชีพให้กับ ผู้ขายบริการทางเพศ จะช่วยให้ จำนวนผู้ขายบริการทางเพศลดลง	3.14	.91	เห็นด้วย ปานกลาง	2.60	.98	เห็นด้วย ปานกลาง
7. การค้าประเวณี หรือขายบริการทาง เพศไม่สามารถหมดไปจากสังคมไทย	4.43	.74	เห็นด้วย มาก	4.22	.77	เห็นด้วย มาก
รวม	3.48	.55	เห็นด้วย ปานกลาง	3.32	.49	เห็นด้วย ปานกลาง

จากตารางที่ 25 ระดับเจตคติของชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และการค้าประเวณีโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.48 และ 3.32 ตามลำดับ ชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากที่สุดเกี่ยวกับเจตคติเรื่องการค้าประเวณี หรือขายบริการทางเพศไม่สามารถหมดไปจากสังคมไทย คิดเป็น 4.43 และ 4.22 ตามลำดับ

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติของการทำแบบสำรวจเจตคติรายข้อ เรื่อง ลักษณะการกระทำความผิด บทลงโทษการกระทำความผิด และการแก้ปัญหของพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)					
	นอกสถานบริการ			ในสถานบริการ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ เจตคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ เจตคติ
8. ควรลงโทษผู้ขายบริการทางเพศ โดย ใช้อายุเป็นเกณฑ์ในการลงโทษ	3.17	1.36	เห็นด้วย ปานกลาง	3.08	1.05	เห็นด้วย ปานกลาง
9. เด็กที่ขายบริการทางเพศถ้าอายุต่ำกว่า 18 ปี ควรได้รับโทษเบากว่าผู้ที่มีอายุ เกินกว่า 18 ปี	3.46	1.04	เห็นด้วย ปานกลาง	3.28	.91	เห็นด้วย ปานกลาง
10. ผู้ที่ถูกบังคับ หรือหลอกลวงให้ต้อง ขายบริการทางเพศไม่ควรได้รับโทษ	3.40	1.42	เห็นด้วย ปานกลาง	3.48	1.25	เห็นด้วย ปานกลาง
11. พ่อ แม่ และ ผู้ปกครองที่รู้เห็นเป็นใจ ให้ลูก หลาน หรือคนในปกครองของ ตนขายบริการทางเพศควรได้รับโทษ	3.46	1.34	เห็นด้วย ปานกลาง	3.45	1.05	เห็นด้วย ปานกลาง
12. เจ้าของสถานบริการที่มีการขาย บริการทางเพศ ควรได้รับโทษหนัก กว่าผู้ขายบริการทางเพศ	4.11	1.08	เห็นด้วย มาก	3.87	.94	เห็นด้วย มาก

ตารางที่ 26 (ต่อ)

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)					
	นอกสถานบริการ			ในสถานบริการ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ เจตคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ เจตคติ
13. ผู้ที่บังคับ กักขัง หรือทำร้ายร่างกาย ผู้อื่นเพื่อให้ขาย บริการทางเพศควร ได้รับประหารชีวิต หรือจำคุก ตลอดชีวิต	4.20	1.02	เห็นด้วย มาก	4.12	.89	เห็นด้วย มาก
14. การอบรมฟื้นฟูจิตใจ บำบัดรักษา โรค ฝึกรอบรมและพัฒนาอาชีพ ให้กับผู้ขายบริการทางเพศ จะช่วยให้ จำนวนผู้ขายบริการทางเพศลดลง	3.46	1.01	เห็นด้วย ปานกลาง	2.97	.89	เห็นด้วย ปานกลาง
รวม	3.61	.65	เห็นด้วย มาก	3.47	.50	เห็นด้วย ปานกลาง

จากตารางที่ 26 ระดับเจตคติของชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และการค้าประเวณีโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.61 ระดับเจตคติของชายขายบริการทางเพศในสถานบริการ เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และการค้าประเวณีโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.47 ชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากที่สุด เกี่ยวกับเจตคติเรื่องผู้ที่บังคับ กักขัง หรือทำร้ายร่างกายผู้อื่นเพื่อให้ขาย บริการทางเพศควรได้รับประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต คิดเป็น 4.20 และ 4.12 ตามลำดับ

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติของการทำแบบสำรวจเจตคติรายข้อ เรื่องเพศศึกษา และสุขอนามัยทางเพศ ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)					
	นอกสถานบริการ			ในสถานบริการ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ เจตคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ เจตคติ
1. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ทุกคนควรรู้ ไม่ใช่เรื่องลึกลับหรือผิดปกติ	4.40	.74	เห็นด้วย มาก	4.15	.71	เห็นด้วย มาก
2. การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา ช่วยลดปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์	4.00	.97	เห็นด้วย มาก	3.91	.79	เห็นด้วย มาก
3. การฝึกเปียก การช่วยตนเอง และการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติที่ทุกคนสามารถปฏิบัติได้	4.34	.87	เห็นด้วย มาก	4.38	.81	เห็นด้วย มาก
4. การหมกมุ่น และให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องเพศเพียงอย่างเดียวทำให้ร่างกายทรุดโทรม	3.43	1.27	เห็นด้วย ปานกลาง	3.03	1.13	เห็นด้วย ปานกลาง
5. ก่อน และหลังการมีเพศสัมพันธ์ควรอาบน้ำชำระร่างกายให้สะอาด	4.06	.87	เห็นด้วย มาก	3.99	.83	เห็นด้วย มาก

ตารางที่ 27 (ต่อ)

รายการ	ชายชายบริการทางเพศ (n = 130)					
	นอกสถานบริการ			ในสถานบริการ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ เจตคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ เจตคติ
6. เราควรดูแลร่างกาย โดยเฉพาะอวัยวะเพศไม่ให้เปียก และอับชื้น เพราะอาจเกิด เชื้อรา หรือกลิ่นอับได้	4.03	.89	เห็นด้วย มาก	3.87	.82	เห็นด้วย มาก
7. เราควรดูแลเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวให้สะอาดอยู่เสมอ	4.29	.86	เห็นด้วย มาก	4.06	.82	เห็นด้วย มาก
รวม	4.08	.68	เห็นด้วย มาก	3.91	.53	เห็นด้วย มาก

จากตารางที่ 27 ระดับเจตคติของชายชายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ เรื่อง เพศศึกษา และสุขอนามัยทางเพศโดยรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.08 และ 3.91 ตามลำดับ ชายชายบริการทางเพศนอกสถานบริการมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากที่สุด เกี่ยวกับเจตคติ เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ทุกคนควรรู้ ไม่ใช่เรื่องลึกลับหรือผิดปกติ คิดเป็น 4.40 ชายชายบริการทางเพศนอกสถานบริการมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เกี่ยวกับเจตคติ เรื่องการฝืนเปียก การช่วยตัวเอง และการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติที่ทุกคนสามารถปฏิบัติได้ คิดเป็น 4.38

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติรายข้อ ของการทำแบบสำรวจเจตคติ เรื่อง การปฏิบัติ และการป้องกันตนจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ ของชาย ขยายบริการทางเพศ ที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขยายบริการ

รายการ	ชายขยายบริการทางเพศ (n = 130)					
	นอกสถานบริการ			ในสถานบริการ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ เจตคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ เจตคติ
8. ทุกคนมีโอกาสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ ถ้าไม่รู้จักการป้องกันตนเอง	4.34	.80	เห็นด้วย มาก	4.40	.67	เห็นด้วย มาก
9. หากมีความต้องการทางเพศควรใช้วิธีสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เพราะปลอดภัยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์	3.83	1.04	เห็นด้วย มาก	3.91	.91	เห็นด้วย มาก
10. การใส่ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันตนเองจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ได้	4.11	.83	เห็นด้วย มาก	3.98	.81	เห็นด้วย มาก
11. เมื่อมีความผิดปกติเกิดขึ้นกับอวัยวะเพศ เช่น มีตุ่มขึ้น หรือคันบริเวณอวัยวะเพศ ควรปรึกษาแพทย์	4.17	.82	เห็นด้วย มาก	4.05	.73	เห็นด้วย มาก

ตารางที่ 28 (ต่อ)

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)					
	นอกสถานบริการ			ในสถานบริการ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ เจตคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ เจตคติ
12. การซื้อยามารับประทานเพื่อรักษาโรคด้วยตนเอง อาจทำให้เกิดโรคแทรกซ้อน และไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้	3.49	.95	เห็นด้วยปานกลาง	3.61	.75	เห็นด้วยมาก
13. ควรจะมีเพศสัมพันธ์ หรือพฤติกรรมเสี่ยงเมื่อสงสัยว่าตนเองป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือโรคเอดส์	4.11	.90	เห็นด้วยมาก	3.93	.80	เห็นด้วยมาก
14. ผู้ที่ได้รับเชื้อโรคเอดส์ต้องการกำลังใจ และการให้โอกาสจากทุกคนในสังคม	4.26	.78	เห็นด้วยมาก	4.27	.68	เห็นด้วยมาก
รวม	4.04	.61	เห็นด้วยมาก	4.02	.51	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 28 ระดับเจตคติของชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ เรื่อง การปฏิบัติ และการป้องกันตนจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ โดยรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.04 และ 4.02 ตามลำดับ ชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากที่สุด เกี่ยวกับเจตคติเรื่อง ทุกคนมีโอกาสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ ถ้าไม่รู้จักการป้องกันตนเอง คิดเป็น 4.34 และ 4.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติ ของแบบสำรวจเจตคติ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศ ที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	ชายขายบริการทางเพศ (n = 130)					
	นอกสถานบริการ			ในสถานบริการ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ เจตคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ เจตคติ
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539	3.54	.47	เห็นด้วย มาก	3.40	.38	เห็นด้วย ปานกลาง
เพศศึกษา	4.06	.55	เห็นด้วย มาก	4.00	.38	เห็นด้วย มาก

จากตารางที่ 29 ระดับเจตคติของชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษาส่วนใหญ่ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}$) 3.54 และ 4.06 ตามลำดับ ชายขายบริการทางเพศในสถานบริการมีระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษาส่วนใหญ่ อยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง และเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.40 และ 4.00 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบสำรวจเจตคติรายข้อ เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และการค้าประเวณี ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	t	P
1. การขายบริการทางเพศไม่ใช่อาชญากรรมที่ร้ายแรง	2.983	.087
2. อาชีพขายบริการทางเพศช่วยลดปัญหาการข่มขืนได้	2.674	.104
3. ควรมีการออกกฎหมายเพื่อกำหนดให้ การค้าประเวณี หรือการขายบริการทางเพศเป็นอาชีพถูกกฎหมาย	.561	.455
4. ควรมีการจัดทำทะเบียนบัญชีรายชื่อผู้ขายบริการทางเพศ	.563	.455
5. การให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ จะช่วยให้การค้าประเวณี หรือขายบริการทางเพศลดลง	.937	.335
6. การฝึกอบรม และพัฒนาอาชีพให้กับผู้ขายบริการทางเพศ จะช่วยให้จำนวนผู้ขายบริการทางเพศลดลง	2.626	.108
7. การค้าประเวณี หรือขายบริการทางเพศไม่สามารถหมดไปจากสังคมไทย	.071	.790
รวม	1.976	.162

* $P < .05$

ตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบสำรวจเจตคติรายข้อ เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และการค้าประเวณี ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ พบว่าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.976 ให้ค่า P เท่ากับ .162 ซึ่งสูงกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน และแสดงให้เห็นว่าลักษณะการขายบริการของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ มีระดับเจตคติ เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และการค้าประเวณี ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 31 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบสำรวจเจตคติรายข้อ เรื่อง ลักษณะการกระทำ ความผิด บทลงโทษการกระทำ ความผิด และการแก้ปัญหของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะ การขายบริการ

รายการ	t	P
8. ควรลงโทษผู้ขายบริการทางเพศ โดยใช้อายุเป็นเกณฑ์ในการลงโทษ	7.306*	.008
9. เด็กที่ขายบริการทางเพศถ้าอายุต่ำกว่า 18 ปี ควรได้รับโทษเบากว่า ผู้ที่มีอายุเกินกว่า 18 ปี	1.989	.161
10. ผู้ที่ถูกบังคับ หรือหลอกลวงให้ต้องขายบริการทางเพศไม่ควรได้รับโทษ	1.991	.161
11. พ่อ แม่ และ ผู้ปกครองที่รู้เห็นเป็นใจให้ลูก หลาน หรือคนในปกครอง ของตนขายบริการทางเพศควรได้รับโทษ	4.097*	.045
12. เจ้าของสถานบริการที่มีการขายบริการทางเพศ ควรได้รับโทษหนักกว่า ผู้ขายบริการทางเพศ	2.875	.092
13. ผู้ที่บังคับ กักขัง หรือทำร้ายร่างกายผู้อื่นเพื่อให้ขาย บริการทางเพศควร ได้รับประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต	2.160	.144
14. การอบรมฟื้นฟูจิตใจ บำบัดรักษาโรค ฝึกรอบรมและพัฒนาอาชีพ ให้กับผู้ขายบริการทางเพศ จะช่วยให้จำนวนผู้ขายบริการทางเพศลดลง	2.293	.132
รวม	3.686	.057

* P < .05

ตารางที่ 31 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบสำรวจเจตคติรายข้อ เรื่อง ลักษณะการกระทำ ความผิด บทลงโทษการกระทำ ความผิด และการแก้ปัญหของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะ การขายบริการ พบว่าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 3.686 ให้ค่า P เท่ากับ .057 ซึ่งสูงกว่าค่านัยสำคัญ ทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่าลักษณะการ ขายบริการของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ มีระดับเจตคติ เรื่อง ลักษณะการกระทำ ความผิด บทลงโทษการกระทำ ความผิด และการแก้ปัญหของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ข้อความที่ 8 ควร

ลงโทษผู้ขายบริการทางเพศ โดยใช้อายุเป็นเกณฑ์ในการลงโทษ ข้อความที่ 11 พ่อ แม่ และ ผู้ปกครอง ที่รู้เห็นเป็นใจให้ลูก หลาน หรือคนในปกครองของตนขายบริการทางเพศควรได้รับโทษ พบว่าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 7.306 และ 4.097 ให้ค่า P เท่ากับ .008 และ .045 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการยอมรับสมมติฐาน แสดงให้เห็นว่าลักษณะการขายบริการของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ มีระดับเจตคติ เกี่ยวกับ ข้อความที่ 8 และข้อความที่ 11 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบสำรวจเจตคติรายข้อ เรื่อง เพศศึกษา และสุขอนามัยทางเพศ ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	t	P
1. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ทุกคนควรรู้ ไม่ใช่เรื่องลึกลับหรือผิดปกติ	.795	.374
2. การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา ช่วยลดปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และ โรคเอดส์	1.137	.288
3. การฝืนเปียก การช่วยตนเอง และการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติที่ทุกคนสามารถปฏิบัติได้	.139	.710
4. การหมกมุ่น และให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องเพศเพียงอย่างเดียวทำให้ร่างกายทรุดโทรม	2.024	.157
5. ก่อน และหลังการมีเพศสัมพันธ์ควรอาบน้ำชำระร่างกายให้สะอาด	.283	.596
6. เราควรดูแลร่างกาย โดยเฉพาะอวัยวะเพศไม่ให้เปียก และอับชื้น เพราะอาจเกิด เชื้อรา หรือกลิ่นอับได้	.332	.565
7. เราควรดูแลเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวให้สะอาดอยู่เสมอ	.612	.436
รวม	4.025*	.047

* $P < .05$

ตารางที่ 32 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบสำรวจเจตคติรายข้อ เรื่อง เพศศึกษา และสุขอนามัยทางเพศ ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ พบว่าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 4.025 ให้ค่า P เท่ากับ .047 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการยอมรับสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่าลักษณะการขายบริการของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ มีระดับเจตคติ เรื่อง เพศศึกษา และสุขอนามัยทางเพศแตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 33 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบสำรวจเจตคติรายข้อ เรื่อง การปฏิบัติ และการป้องกันตน จากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และ โรคเอดส์ ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

รายการ	t	P
8. ทุกคนมีโอกาสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ ถ้าไม่รู้จักการป้องกันตนเอง	3.147	.078
9. หากมีความต้องการทางเพศควรใช้วิธีสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เพราะปลอดภัยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์	1.190	.277
10. การใส่ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันตนเองจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ได้	.145	.704
11. เมื่อมีความผิดปกติเกิดขึ้นกับอวัยวะเพศ เช่น มีตุ่มขึ้น หรือคันบริเวณอวัยวะเพศ ควรปรึกษาแพทย์	2.853	.094
12. การซื้อยามารับประทานเพื่อรักษาโรคด้วยตนเอง อาจทำให้เกิดโรคแทรกซ้อน และไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้	4.470	.036
13. ควรงดมีเพศสัมพันธ์ หรือพฤติกรรมเสี่ยงเมื่อสงสัยว่าตนเองป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือโรคเอดส์	.427	.515
14. ผู้ที่ได้รับเชื้อโรคเอดส์ต้องการกำลังใจ และการให้โอกาสจากทุกคนในสังคม	2.054	.154
รวม	3.976*	.048

* P < .05

ตารางที่ 33 ผลการเปรียบเทียบการทำแบบสำรวจเจตคติรายข้อ เรื่อง การปฏิบัติ และการป้องกันตนจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ พบว่าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 3.976 ให้ค่า P เท่ากับ .048 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการยอมรับสมมติฐาน และแสดงให้เห็นว่าลักษณะการขายบริการของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ มีระดับเจตคติ เรื่อง การปฏิบัติ และการป้องกันตนจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้ และระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ และแบบสำรวจเจตคติ (ตารางที่ 34 -37)

ตารางที่ 34 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 จำแนกตามอายุ ภูมิลำเนา วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ การรับข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้

ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539	F	P
1. อายุ	1.188	.308
2. ภูมิลำเนา	.134	.875
3. วุฒิการศึกษา	2.542	.090
4. สถานภาพสมรส	2.187	.117
5. อาชีพ	.121	.886
6. การรับข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539	1.190	.308

* $P < .05$

ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 จำแนกตามอายุ ภูมิลำเนา วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ การรับข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ พบว่าพบว่าปัจจัยทุกด้านให้ค่า P สูงกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทุกด้านของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้มีระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 35 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา จำแนกตามอายุ ภูมิภาค อาชีพ สถานภาพสมรส อาชีพ การรับข้อมูลเกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้

ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา	F	P
1. อายุ	.073	.929
2. ภูมิภาค	.107	.898
3. อาชีพ	.723	.487
4. สถานภาพสมรส	.207	.813
5. อาชีพ	1.596	.207
6. การรับข้อมูลเกี่ยวกับเพศศึกษา	.862	.425

* P < .05

ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา จำแนกตามอายุ ภูมิภาค อาชีพ สถานภาพสมรส อาชีพ และการรับข้อมูลเกี่ยวกับเพศศึกษาของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ พบว่าปัจจัยทุกด้านให้ค่า P สูงกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทุกด้านของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้มีระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 ผลการเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 จำแนกตามอายุ ภูมิลำเนา วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ การรับข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ

ปัจจัยที่มีผลต่อระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539	F	P
1. อายุ	.665	.870
2. ภูมิลำเนา	1.407	.124
3. วุฒิการศึกษา	.667	.868
4. สถานภาพสมรส	.848	.665
5. อาชีพ	.798	.727
6. การรับข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539	.827	.691

* $P < .05$

ตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 จำแนกตามอายุ ภูมิลำเนา วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และการรับข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ พบว่าปัจจัยทุกด้านให้ค่า P สูงกว่าค่านัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทุกด้านของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติมีระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 37 ผลการเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา จำแนกตามอายุ ภูมิลำเนา วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ การรับข้อมูลเกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ

ปัจจัยที่มีผลต่อระดับเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา	F	P
1. อายุ	1.412	.119
2. ภูมิลำเนา	.947	.540
3. วุฒิการศึกษา	.668	.872
4. สถานภาพสมรส	1.219	.243
5. อาชีพ	1.047	.417
6. การรับข้อมูลเกี่ยวกับเพศศึกษา	.999	.475

* $P < .05$

ตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา จำแนกตามลักษณะ อายุ ภูมิลำเนา วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ การรับข้อมูลเกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ พบว่าปัจจัยทุกด้านให้ค่า P สูงกว่าค่านัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทุกด้านของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติมีระดับเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 การนำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา สำหรับชายขายบริการทางเพศในเขตกรุงเทพมหานคร

การดำเนินงานตามแนวคิดของบอยเอลล์เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดโปรแกรมการศึกษา เพื่อสนองตอบความต้องการของผู้เรียน และเพื่อจัดโปรแกรมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงทำการสำรวจระดับความรู้ และระดับเจตคติจากกลุ่มตัวอย่าง ชายขายบริการทางเพศในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 130 คน จากการสำรวจพบว่าชายขายบริการทางเพศส่วนใหญ่ไม่ทราบว่ามีการพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มีระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ และมีระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 อยู่ในระดับปานกลาง ชายขายบริการทางเพศมีระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และมีระดับเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา อยู่ในระดับสูง ผู้วิจัยจึงได้จัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา โดยรวมกิจกรรมการเรียนรู้หลายๆ ประเภทเข้าด้วยกัน เพื่อให้เหมาะสมกับชายขายบริการทางเพศที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

จากแบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ ได้กำหนด เนื้อหาเป็น 3 ด้าน คือ

1. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539
2. ความรู้เกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย การดูแลสุขอนามัยทางเพศ ตลอดจนสามารถใช้ถุงยางอนามัยได้อย่างถูกต้อง
3. ความรู้ และการป้องกันตนเองเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์

ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาทั้ง 3 ด้าน มาจัดเป็น โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา สำหรับชายขายบริการทางเพศในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีรูปแบบกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

วันอาทิตย์ที่ 20 มีนาคม 2548

เวลา 13.00 น. – 17.30 น.

ณ ร้านคาราโอเกะ บริเวณถนนประดิพัทธ์ สีแยกสะพานควาย

13.00 – 13.50 น.	กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์
13.51 – 15.00 น.	กฎหมายนี้ต้องเรียนรู้
15.01 – 15.30 น.	น้องชายของผม
15.31 – 16.10 น.	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์
16.11 – 16.40 น.	กิจกรรมการแลกเปลี่ยน : จำลองสถานการณ์โอกาสเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อไวรัส HIV
16.41 – 17.30 น.	ประเมินผลโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรมที่ 1

เรื่อง สร้างความสัมพันธ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้สอนและผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน
2. เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจวัตถุประสงค์ของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

3. เพื่อทดสอบความรู้ และเจตคติของผู้เรียนก่อนเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

เวลาที่ใช้ 50 นาที

กิจกรรม

1. ผู้สอนแนะนำตัวเองและทำความรู้จักกับผู้เรียน แจกป้ายชื่อให้ผู้เรียนเขียนชื่อเล่นของตนเอง
2. ผู้เรียนเขียนสิ่งที่คาดหวังจากการเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนครั้งนี้

ในกระดานที่ผู้สอนเตรียมไว้ให้ แล้วนำไปติดบนผนัง

3. ผู้สอนนำเกม “ข้อดีของผม” โดยเริ่มจากการแนะนำตัวเองพร้อมทั้งบอกข้อดีของตนเอง 1 ข้อ แล้วให้เพื่อนคนถัดไปทวนชื่อและข้อดีของเพื่อนคนก่อนหน้าทั้งหมด พร้อมทั้งแนะนำตัวเองและข้อดีของตนเอง กระทำเช่นนี้จนครบทั้งกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำความรู้จักและคุ้นเคยกัน

4. จากนั้นผู้สอนสรุปผลกิจกรรม ชี้แจงวัตถุประสงค์ของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา และเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนที่เขียนมาว่าตรงกับวัตถุประสงค์ของโปรแกรมหรือไม่ ถ้าไม่ตรงกันให้ปรับเข้าหากันโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม โดยยึดวัตถุประสงค์ของโปรแกรมการศึกษานอกระบบ เป็นหลัก

5. แจกแบบทดสอบความรู้ และเจตคติให้ผู้เรียนทำก่อนเข้าร่วมโปรแกรม

สื่อ / อุปกรณ์

1. แบบทดสอบความรู้ และเจตคติเรื่อง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา
2. ปากกาเมจิก
3. กระดาษชาร์ท
4. เทปขาว
5. ป้ายชื่อ
6. ปากกา

กิจกรรมที่ 2

เรื่อง กฎหมายนี้ต้องเรียนรู้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

เวลาที่ใช้ 70 นาที

กิจกรรม

1. นำเข้าสู่บทเรียน โดยให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกระทำความผิดหรือบุคคลที่ควรได้รับโทษจากการกระทำความผิดตามที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเขียนลงในกระดาษที่ผู้สอนเตรียมไว้ แล้วนำไปติดบนผนัง

2. ผู้สอนแจกรูปภาพแสดงพฤติกรรมกระทำความผิดตามกฎหมายฉบับนี้จำนวน 9 พฤติกรรมให้กับผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัคร 9 คน ให้ผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครศึกษารูปภาพแสดงพฤติกรรมกระทำความผิดแล้วออกมาเล่าถึงพฤติกรรมกระทำความผิดและโทษของการกระทำความผิดให้กับเพื่อนฟัง

3. ผู้สอนแจกใบความรู้ และใบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง กฎหมายนี้ต้องเรียนรู้ พร้อมทั้งอธิบายสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้

4. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายพร้อมทั้งสรุปพฤติกรรมกระทำความผิด และโทษของการกระทำความผิด แล้วนำมาเปรียบเทียบกับความคิดเห็นที่ผู้เรียนที่เขียนไว้ตอนต้นของกิจกรรมว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร โดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม

5. ผู้เรียนสรุปลักษณะการกระทำความผิด และโทษของผู้กระทำความผิด ลงในใบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง กฎหมายนี้ต้องเรียนรู้

สื่อ / อุปกรณ์

1. ปากกาเมจิก
2. กระดาษชาร์ต
3. เทปขาว
4. ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง กฎหมายนี้ต้องเรียนรู้
5. ใบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง กฎหมายนี้ต้องเรียนรู้
6. รูปภาพแสดงพฤติกรรมกระทำความผิด 9 พฤติกรรม
7. ปากกา

กิจกรรมที่ 3

เรื่อง น้องชายของผม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจเกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย การดูแลสุขอนามัยทางเพศ ตลอดจนสามารถใช้ถุงยางอนามัยได้อย่างถูกต้อง

เวลาที่ใช้ 30 นาที

กิจกรรม

1. นำเข้าสู่บทเรียน โดยให้ผู้เรียนดูภาพอวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย
2. ผู้สอนแจกใบความรู้ และใบกิจกรรมที่ 3 เรื่อง น้องชายของผม พร้อมทั้งอธิบายประกอบรูปภาพแสดงอวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย และการดูแลสุขอนามัยทางเพศ
3. ผู้สอนสาธิตการใช้ถุงยางอนามัยแบบถูกต้องวิธี ประกอบกับรูปภาพแสดงการใช้ถุงยางอนามัย
4. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันอภิปราย และสรุปสาระสำคัญโดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม
5. ผู้เรียนสรุปบันทึกสาระสำคัญลงในใบกิจกรรมที่ 3 เรื่อง น้องชายของผม

สื่อ / อุปกรณ์

1. ใบความรู้ที่ 3 เรื่อง น้องชายของผม
2. ใบกิจกรรมที่ 3 เรื่อง น้องชายของผม
3. ปากกา
4. รูปภาพแสดงอวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย
5. รูปภาพแสดงการใช้ถุงยางอนามัย
6. ถุงยางอนามัย
7. กลัวยหอม
8. เจลหล่อลื่น
9. โลชั่น

กิจกรรมที่ 4

เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถป้องกันตนเองจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์

เวลาที่ใช้ 40 นาที

กิจกรรม

1. นำเข้าสู่บทเรียน โดยการตั้งคำถามเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ป่วยเป็นติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์
2. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็น 6 กลุ่ม
3. ผู้สอนแจกใบกิจกรรมที่ 4 เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์
4. ผู้เรียนกลุ่มที่ 1 – 5 จะได้รับแผ่นป้ายเอกสารเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์กลุ่มละ 2 โรค ส่วนกลุ่มที่ 6 จะได้รับแผ่นป้ายเอกสารเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 1 โรคและโรคเอดส์ ให้แต่ละกลุ่มศึกษาและอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับสาเหตุ อาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ บันทึกผลการศึกษากลุ่มตนเองลงในลงในกระดาษชาร์ท
5. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลการศึกษากลุ่มตนเอง
6. ผู้สอนอธิบายความรู้เพิ่มเติม และให้ผู้เรียนสรุปบันทึกสาระสำคัญลงในใบกิจกรรมที่ 4 เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์

สื่อ / อุปกรณ์

1. แผ่นป้ายเอกสารเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 11 โรค
2. แผ่นป้ายเอกสารเรื่องโรคเอดส์
3. ใบกิจกรรมที่ 4 เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์
4. ใบความรู้ที่ 4 เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์
5. ปากกามจิก
6. กระดาษชาร์ท
7. เทปขาว
8. ปากกา

กิจกรรมที่ 5

เรื่อง การแลกเปลี่ยน : จำลองสถานการณ์โอกาสเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อไวรัส HIV
(โครงการศึกษาเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการป้องกันเอดส์, 2545)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้ตระหนักในสถานการณ์การแพร่กระจายของเชื้อไวรัส HIV ทางเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ป้องกัน

เวลาที่ใช้ 30 นาที

กิจกรรม

1. ผู้สอนเตรียมอุปกรณ์ตามที่กำหนดในรายการสื่อ / อุปกรณ์
2. ผู้สอนนำผู้เรียนทำกิจกรรมแลกเปลี่ยน โดยปฏิบัติตามขั้นตอนในใบกิจกรรมที่ 5 เรื่อง การแลกเปลี่ยน : จำลองสถานการณ์โอกาสเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อไวรัส HIV
3. ผู้สอนเปรียบเทียบการแลกเปลี่ยน คือ การมีเพศสัมพันธ์ นักเรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปความรู้จากกิจกรรมแลกเปลี่ยนกับการแพร่กระจายเชื้อไวรัส HIV
4. ผู้เรียนไม่สามารถแยกแยะได้ว่าบุคคลใด คือคนปกติ และใครคือผู้ได้รับเชื้อไวรัส HIV ดังนั้นการป้องกันที่ปลอดภัยที่สุด คือ **ป้องกันกับบุคคลทุกคน**

สื่อ / อุปกรณ์

1. ใบกิจกรรมที่ 5 เรื่อง การแลกเปลี่ยน : จำลองสถานการณ์โอกาสเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อไวรัส HIV
2. สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์
3. สารละลายฟีนอล์ฟทาลิน
4. น้ำเปล่า
5. แก้วใสสำหรับใส่น้ำสองเท่าของจำนวนผู้เรียน
6. กระบอกฉีดยาเท่ากับจำนวนผู้เรียน
7. โต้ะสำหรับวางแก้วน้ำ
8. ถาดวางแก้ว

ใบกิจกรรมที่ 5

เรื่อง การแลกเปลี่ยน : จำลองสถานการณ์โอกาสเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อไวรัส HIV
(โครงการศึกษาเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการป้องกันเอดส์, 2545)

- เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนเข้าสอน ดังนี้
  1. ใ้สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ลงในแก้ว 1 ใบ จำนวน 10 ซีซี
  2. ใ้ น้ำเปล่าลงในแก้ว จำนวน 10 ซีซี ให้ได้ครบตามจำนวนผู้เรียน
  3. แยกแก้วใ้ น้ำเปล่าใ้ 5 ใบ แยกเก็บใ้ต่างหาก
  4. จัดแก้วใ้ น้ำและแก้วใ้ สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์วางรวมกันในถาด
  5. นำกระบอกฉีดยาใ้ลงในแก้วทุกใบในถาด
  6. นำแก้วน้ำที่ยังไม่ได้บรรจุอะไรใ้ อีก 1 ชุด เท่ากับจำนวนผู้เรียนใ้ถาดเรียงใ้
- ชี้แจงกิจกรรม “การแลกเปลี่ยน” ให้ทุกคนร่วมทำกิจกรรมนี้
- แจกแก้วใ้ แยกใ้ 5 ใบใ้ผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครจำนวน 5 คน ถือใ้คนละใบ ใ้ผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครใ้กระบอกฉีดยาสูดน้ำในแก้วประมาณครึ่งกระบอก แล้วนำไปฉีดเก็บใ้ในแก้วเปล่า คนละ 1 ใบ จากนั้นแยกแก้วน้ำชุดหลังของผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครเก็บใ้ต่างหาก และใ้ผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครนั่งรวมกันอยู่ที่ด้านใดด้านหนึ่งของห้อง
- แจกแก้วบรรจุน้ำที่เหลือทั้งหมดในถาดใ้กับผู้เรียนที่เหลือคนละ 1 แก้ว และใ้สังเกตน้ำในแก้วของตนเองว่าเหมือนหรือแตกต่างจากของเพื่อนอย่างไร จากนั้นใ้ดูคนน้ำในแก้วของตนประมาณครึ่งกระบอกฉีดยาเก็บใ้ในแก้วเปล่า 1 คนต่อใบ ไม่ใ้ปนกัน
- ใ้ทุกคนยกเว้นผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครมาขึ้นล้อมวงรวมกัน
- ผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครนั่งสังเกตการณ์อยู่วงนอก ยังไม่ต้องร่วมกิจกรรม
- รอบที่ 1 ใ้ผู้เรียนจับคู่กับใครก็ได้ในวง เมื่อจับคู่ได้ครบแล้ว ใ้แต่ละคนดูคนน้ำในแก้วของตนเองประมาณครึ่งกระบอกใ้ลงในแก้วของคู่ ระวังอย่าใ้ปลายกระบอกฉีดยาจุ่มลงไปใ้ในน้ำของอีกฝ่ายหนึ่ง ใ้ใ้กระบอกฉีดยาคนน้ำในแก้วของตัวเองสังเกตควาใ้ในแก้วเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่
- รอบที่ 2 – 4 ใ้ทุกคนในวงจับคู่ใหม่ โดยแต่ละรอบต้องเปลี่ยนคู่ ไม่ใ้ซ้ำคนเดิมที่เคยแลกเปลี่ยนแล้ว ในแต่ละรอบเมื่อจับคู่ได้แล้วใ้แลกเปลี่ยนกัน (ทำเหมือนรอบที่ 1)

- รอบที่ 5 ให้ผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครทั้ง 5 คนเข้ามาร่วมเล่นด้วย โดยให้ผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครเลือกจะจับคู่กับใครก็ได้ในวง แต่ไม่ให้ผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครจับคู่กันเอง เมื่อผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครจับคู่ได้แล้วให้ที่เหลือจับคู่กันเองและแลกเปลี่ยนกัน สังเกตดูว่าในแก้วเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ จากนั้นให้ทุกคนกลับไปนั่งที่เดิมโดยนำแก้ววางไว้ข้างหน้าตนเอง
- ตั้งคำถาม “กิจกรรม การแลกเปลี่ยน” ที่เพิ่งเล่นไป เปรียบเทียบกับเรื่องการแพร่กระจายเชื้อไวรัส HIV ว่าเป็นอย่างไรบ้าง จากนั้นผู้สอนอธิบายเพิ่มเติมว่า การแลกเปลี่ยนเป็นการจำลองการมีเพศสัมพันธ์
- ถามต่อว่าการมีเพศสัมพันธ์ทำให้ติดเชื้อไวรัส HIV ได้หรือไม่
- บอกผู้เรียนว่า ถ้าเปรียบเทียบขวดน้ำที่ทุกคนถืออยู่กับคนในสังคมที่มีเพศสัมพันธ์และในวงนี้มีคนที่ติดเชื้อไวรัส HIV ถามนักเรียนว่าบอกได้หรือไม่ว่าเป็นใคร ผู้สอนเปรียบเทียบว่าเราไม่สามารถดูจากรูปลักษณะภายนอกได้ว่าใครมีเชื้อไวรัส HIV เหมือนแก้วน้ำใสๆ ที่เหมือนกันทุกแก้วเราบอกไม่ได้ว่าแก้วไหนมีสิ่งใดปะปนอยู่
- ตั้งคำถาม เมื่อดูจากภายนอกบอกไม่ได้ว่าใครมีเชื้อไวรัส HIV วิธีการใดที่จะทราบว่าใครมีเชื้อไวรัส HIV ให้ผู้สอนสรุปว่า มีเพียงวิธีเดียวที่จะทราบอย่างแน่นอนว่าใครมีเชื้อไวรัส HIV คือ การตรวจเลือดหาเชื้อไวรัส HIV
- เน้นผู้เรียนว่ากิจกรรมนี้เป็น การจำลองเหตุการณ์การตรวจหาเชื้อไวรัส HIV เราจะตรวจจากแก้วน้ำที่แต่ละคนถือ ถามหาผู้สมัครใจตรวจ แล้วนำสารละลายฟีนอล์ฟทาลีน หยดใส่แก้วน้ำของผู้ที่สมัครใจตรวจ ถ้าแก้วน้ำเปลี่ยนเป็นสีแดงแสดงว่ามีเชื้อไวรัส HIV ให้ถามเจ้าของแก้วแรกที่น้ำเปลี่ยนสีว่าคิดว่าจะได้รับมาจากใคร ถามคนเหล่านี้ว่าเมื่อแก้วแรกเปลี่ยนสีใครคิดว่าแก้วของตนเองจะเปลี่ยนด้วยต้องการตรวจหรือไม่ เมื่อตรวจและพบแก้วที่เปลี่ยน สีแก้วที่สองให้ไล่ถามแบบเดิมว่าได้รับมาจากใคร
- แจกผู้เล่นทั้งหมดว่าจะบังคับให้ตรวจ ยกเว้นผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัคร แล้วหยดสารละลายฟีนอล์ฟทาลีนให้ ทุกคนสุ่มถามคนที่แก้วน้ำเปลี่ยนสีว่าคิดว่าจะได้รับมาจากใครเพิ่มเติมอีก 2 – 3 คน
- ทำการทดสอบแบบเดียวกันกับผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัคร ถามกลุ่มอีกครั้งว่า ผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครได้แลกเปลี่ยนกี่ครั้ง ย้ำว่าผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครได้เล่นเพียงรอบเดียว ถามผู้เรียนว่าผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครในกิจกรรมนี้ อาจเป็นตัวแทนของใครหรือพฤติกรรมอะไรได้บ้าง
- ผู้สอนสรุปเพิ่มเติมว่า ผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัคร ซึ่งแลกเปลี่ยนเพียงครั้งเดียว เป็นตัวแทนของการมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียว ครั้งแรก หรือมีกับคนเดียว ซึ่งก็มีโอกาสติดเชื้อได้เช่นกัน น้ำในขวดของผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครจะเปลี่ยนสีหรือไม่ก็ได้ขึ้นอยู่กับว่าได้แลกเปลี่ยนกับใคร

➤ ตั้งคำถามถามผู้เรียน ดังนี้

- การมีเพศสัมพันธ์กับคนคนเดียว (รักเดียวใจเดียว) รักนวลสงวนตัว (มีเพศสัมพันธ์เมื่อแต่งงาน) ทำให้ปลอดภัยจากเอดส์ได้จริงหรือไม่ ทำไมการมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวจึงมีโอกาสติดเชื้อได้
- ในชีวิตจริงคนเรามีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ได้กี่ครั้ง กับคนเพียงคนเดียวหรือหลายคน
- โอกาสเสี่ยงในการติดเชื้อไวรัส HIV ขึ้นอยู่กับอะไรบ้าง
- แก้วตั้งต้นมีเชื้อไวรัส HIV อยู่กี่ใบ และเป็นแก้วใบไหน ผู้สอนเฉลยโดยนำสารละลายฟีนอล์ฟทาลินหยดใส่แก้วที่ทุกคนเก็บน้ำใส่ไว้ก่อนเริ่มทำกิจกรรม จะเห็นว่ามีเพียงแก้วเดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนสี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศ ก่อนและหลัง ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา และผลการประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา (ตารางที่ 38 – 43)

ในการวิเคราะห์คะแนนความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ชายขายบริการทางเพศ ก่อนร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ได้คะแนนสูงสุด 8 คะแนน ต่ำสุด 0 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 4.23 คะแนน และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.67

ชายขายบริการทางเพศ หลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ได้คะแนนสูงสุด 12 คะแนน ต่ำสุด 9 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 10.59 คะแนน และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.01 ผู้วิจัยจึงจัดกลุ่มระดับความรู้ของชายขายบริการทางเพศแบบอิงกลุ่ม ดังรายละเอียดในตาราง 32

ตารางที่ 38 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศ ก่อนและหลัง ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

จำนวนข้อที่ตอบถูก	ระดับความรู้	ก่อนร่วมโปรแกรม		หลังร่วมโปรแกรม		t	P
		จำนวน (n = 22)	ร้อยละ	จำนวน (n = 22)	ร้อยละ		
มากกว่า 7 ข้อ	สูง	5	22.73	22	100.00	21.211*	.000
ระหว่าง 4 – 6 ข้อ	ปานกลาง	8	36.36	-	-		
ต่ำกว่า 3 ข้อ	ต่ำ	9	40.91	-	-		

* P < .05

ตารางที่ 38 ชายขายบริการทางเพศก่อนร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 อยู่ในระดับ

ปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 หลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนทั้งหมด มีระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 อยู่ในระดับสูง จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ของชายขายบริการทางเพศ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 พบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 21.211 ให้ค่า P เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการยอมรับสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่าหลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ชายขายบริการทางเพศจะมีระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เพิ่มขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในการวิเคราะห์คะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ชายชายบริการทางเพศ ก่อนร่วมโปรแกรม การศึกษานอกระบบโรงเรียน ได้คะแนนสูงสุด 11 คะแนน ต่ำสุด 2 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 6.23 คะแนน และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.51

ชายชายบริการทางเพศ หลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ได้คะแนนสูงสุด 12 คะแนน ต่ำสุด 11 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 11.41 คะแนน และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .50 ผู้วิจัยจึง จัดกลุ่มระดับความรู้ของชายชายบริการทางเพศแบบอิงกลุ่ม ดังรายละเอียดในตาราง 33

ตารางที่ 39 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายชายบริการทางเพศ ก่อนและ หลัง ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

จำนวนข้อที่ตอบถูก	ระดับ ความรู้	ก่อนร่วมโปรแกรม		หลังร่วมโปรแกรม		t	P
		จำนวน (n = 22)	ร้อยละ	จำนวน (n = 22)	ร้อยละ		
มากกว่า 9 ข้อ	สูง	5	22.73	22	100.00	31.534*	.000
ระหว่าง 5 – 8 ข้อ	ปานกลาง	10	45.45	-	-		
น้อยกว่า 4 ข้อ	ต่ำ	7	31.82	-	-		

*P < .05

ตารางที่ 39 ชายชายบริการทางเพศก่อนร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนส่วนใหญ่ มีระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 45.45 หลังร่วม โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนทั้งหมดมีระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา อยู่ในระดับสูง จาก การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ของชายชายบริการทางเพศ เกี่ยวกับเพศศึกษา พบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 31.534 ให้ค่า P เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการยอมรับสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่าหลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียน ชายชายบริการทางเพศจะมีระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาเพิ่มขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 40 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศ ก่อนและหลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

ชายขายบริการทางเพศ (n = 22)	นอกระบบบริการ (n = 7)	จำนวนข้อที่ตอบถูก	ระดับ ความรู้	ก่อนร่วมโปรแกรม		หลังร่วมโปรแกรม	
				จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
				(n = 7)		(n = 7)	
		มากกว่า 7 ข้อ	สูง	1	14.29	7	100.00
		ระหว่าง 4 – 6 ข้อ	ปานกลาง	3	42.86	-	-
		ต่ำกว่า 3 ข้อ	ต่ำ	3	42.86	-	-
ชายขายบริการทางเพศ (n = 22)	ในสถานบริการ (n = 15)	จำนวนข้อที่ตอบถูก	ระดับ ความรู้	ก่อนร่วมโปรแกรม		หลังร่วมโปรแกรม	
				จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
				(n = 15)		(n = 15)	
		มากกว่า 7 ข้อ	สูง	4	26.67	15	100.00
		ระหว่าง 4 – 6 ข้อ	ปานกลาง	5	33.33	-	-
		ต่ำกว่า 3 ข้อ	ต่ำ	6	40.00	-	-

จากตารางที่ 40 ระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ก่อนร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของชายขายบริการทางเพศนอกระบบบริการอยู่ในระดับต่ำ และปานกลาง จำนวนระดับละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 ชายขายบริการทางเพศในสถานบริการส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 หลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนชายขายบริการทางเพศทั้งนอกระบบบริการ และในสถานบริการ มีระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 อยู่ในระดับสูงทั้งหมด

ตารางที่ 41 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายชายบริการทางเพศ ก่อนและหลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน จำแนกตามลักษณะการชายบริการ

ชายชายบริการทางเพศ (n = 22)	นอกระบบบริการ (n = 7)	จำนวนข้อที่ตอบถูก	ระดับ ความรู้	ก่อนร่วมโปรแกรม		หลังร่วมโปรแกรม	
				จำนวน (n = 7)	ร้อยละ	จำนวน (n = 7)	ร้อยละ
				มากกว่า 9 ข้อ	สูง	2	28.57
ระหว่าง 5 – 8 ข้อ	ปานกลาง	3	42.86	-	-		
น้อยกว่า 4 ข้อ	ต่ำ	2	28.57	-	-		
ชายชายบริการทางเพศ (n = 22)	ในระบบบริการ (n = 15)	จำนวนข้อที่ตอบถูก	ระดับ ความรู้	ก่อนร่วมโปรแกรม		หลังร่วมโปรแกรม	
				จำนวน (n = 15)	ร้อยละ	จำนวน (n = 15)	ร้อยละ
				มากกว่า 9 ข้อ	สูง	3	20.00
ระหว่าง 5 – 8 ข้อ	ปานกลาง	7	46.67	-	-		
น้อยกว่า 4 ข้อ	ต่ำ	5	33.33	-	-		

จากตารางที่ 41 ระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายชายบริการทางเพศทั้งนอกระบบบริการและในระบบบริการส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 คน และจำนวน 7 คน คิดเป็น 42.86 และ 46.67 ตามลำดับ หลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนชายชายบริการทางเพศทั้งนอกระบบบริการ และในระบบบริการ มีระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา อยู่ในระดับสูงทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของการประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านความพึงพอใจในกิจกรรม ของชายชายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
กิจกรรมที่ 1 สร้างความสัมพันธ์	3.41	.50	พึงพอใจปานกลาง
กิจกรรมที่ 2 กฎหมายนี้ต้องเรียนรู้	3.64	.58	พึงพอใจมาก
กิจกรรมที่ 3 น้องชายของผม	3.14	.71	พึงพอใจปานกลาง
กิจกรรมที่ 4 โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์	3.77	.53	พึงพอใจมาก
กิจกรรมที่ 5 การแลกน้ำ : จำลองสถานการณ์โอกาสเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อไวรัส HIV	3.86	.83	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจ	3.56	.40	พึงพอใจมาก

ตารางที่ 42 ชายชายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษาส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจในกิจกรรม ในเกณฑ์ระดับความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.56 และมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในกิจกรรมการแลกน้ำ : จำลองสถานการณ์โอกาสเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อไวรัส HIV มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.86 รองลงมาคือ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.77

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 43 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของการประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรม และเวลาของชายชายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. เนื้อหาที่กำหนดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	3.95	.65	พึงพอใจมาก
2. เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสม	2.91	.75	พึงพอใจปานกลาง
3. เนื้อหา ความรู้ที่ได้รับสอดคล้องกับความต้องการ	3.41	.50	พึงพอใจปานกลาง
4. ความเหมาะสมของผู้สอน	3.59	.59	พึงพอใจมาก
5. เทคนิคและวิธีการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	3.59	.59	พึงพอใจมาก
6. สื่ออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจและเหมาะสม	3.86	.71	พึงพอใจมาก
7. กิจกรรมเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน	3.91	.75	พึงพอใจมาก
8. รูปแบบกิจกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่นมีความเหมาะสม	3.86	.64	พึงพอใจมาก
9. จำนวนผู้เรียนเหมาะกับกิจกรรม	3.68	.57	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจ	3.64	.37	พึงพอใจมาก

ตารางที่ 43 ชายชายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรม และเวลา ในเกณฑ์ระดับความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.64 และมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในเนื้อหาที่กำหนดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.95 รองลงมาคือกิจกรรมเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.91

ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ของชายชายบริการทางเพศ หลังเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน พบว่า มีชายชายบริการทางเพศ 6 คน เสนอว่า เวลาที่ใช้จัดนานเกินไป และมี 1 คน เสนอว่า เนื้อหาของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ยากควรเพิ่มเวลาทำความเข้าใจ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การนำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา สำหรับชายขายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ครอบคลุมเนื้อหาสาระสำคัญดังนี้ คือ วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะตามลำดับ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ และเจตคติของชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา
2. เปรียบเทียบความรู้ และเจตคติระหว่างชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา
3. เปรียบเทียบความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม อายุ ภูมิลำเนา วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และการได้รับข้อมูลข่าวสาร
4. สร้างและพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา สำหรับชายขายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร
5. เปรียบเทียบผลการใช้โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ที่พัฒนาขึ้นระหว่างผู้เรียนที่เป็นชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการวิจัย

1. ชายขายบริการทางเพศจะมีระดับความรู้ และระดับเจตคติ เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 แตกต่างกันตามลักษณะการขายบริการ (นอกสถานบริการ และในสถานบริการ) อายุ ภูมิภาค อาชีพ สถานภาพสมรส อาชีพ และการได้รับข้อมูลข่าวสาร

2. ชายขายบริการทางเพศจะมีระดับความรู้ และระดับเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา แตกต่างกันตามลักษณะการขายบริการ (นอกสถานบริการ และในสถานบริการ) อายุ ภูมิภาค อาชีพ สถานภาพสมรส อาชีพ และการได้รับข้อมูลข่าวสาร

3. หลังจากการเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ผู้เรียนที่เป็นชายขายบริการทางเพศ มีความรู้เพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

4. หลังจากการเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติ ป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ผู้เรียนที่เป็นชายขายบริการทางเพศ มีความพึงพอใจในโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนในระดับสูงขึ้น

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ กับชายขายบริการทางเพศในสถานบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,175 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1. ชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 35 คน

2. ชายขายบริการทางเพศในสถานบริการ ได้จาก การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) จำแนกตามบริเวณที่มีสถานบริการตั้งอยู่ และเป็นสถานบริการที่มีกลุ่มผู้ใช้บริการหรือผู้รู้จัก เป็นจำนวนมาก รวมทั้งศึกษาจากชายขายบริการทางเพศ ในสถานบริการที่เข้ารับการตรวจ รักษา ที่โรงพยาบาลบางรัก ได้กลุ่มตัวอย่างชายขายบริการทางเพศในสถานบริการ จำนวน 95 คน

3. กลุ่มตัวอย่างชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ที่ต้องการให้ เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม

การค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา กำหนดไว้จำนวน 35 คน จากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (quota sampling) แต่เมื่อถึงเวลาเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน จำนวนชายขายบริการทางเพศเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีเพียง 22 คน

การดำเนินงานการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

การดำเนินงานตามแนวคิดของบอยเออร์ ในการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการ

ทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติของกลุ่มตัวอย่างชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ จำนวน 130 คน โดยใช้แบบทดสอบความรู้ และแบบสำรวจเจตคติ เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เป็นเนื้อหา และรูปแบบในกิจกรรม โดยคัดเลือกคำถามที่ชายขายบริการทางทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการตอบผิดเหมือนกัน และคำถามที่ตอบผิดมากที่สุด มากำหนดเป็นเนื้อหาหลักในโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา และสอดแทรกเนื้อหาที่จำเป็นอื่นๆ เพิ่มเติม ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ด้าน ดังนี้

1. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539
2. ความรู้เกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย การดูแลสุขอนามัยทางเพศ ตลอดจนสามารถใช้ถุงยางอนามัยได้อย่างถูกต้อง
3. ความรู้ และการป้องกันตนเองเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และ โรคเอดส์

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดผลของโปรแกรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับชายขายบริการทางเพศ

นำผลการวิเคราะห์แบบทดสอบความรู้ และแบบสำรวจเจตคติของชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ มากำหนดวัตถุประสงค์ที่ต้องการพัฒนาระดับความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 การวางแผนการสอน

พิจารณาข้อมูลพื้นฐานที่ได้ศึกษา จากการศึกษาทั้งด้านทฤษฎี แนวคิดและสภาพที่เป็นจริง มากำหนดรูปแบบการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยเลือกรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาสาระ ระยะเวลาในการเรียน วันที่เรียน สถานที่ สื่อ และอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับชายขายบริการ ทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ

ขั้นตอนที่ 4 ปฏิบัติการตามแผน

1. ทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติของชายขายบริการทางเพศก่อนร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

2. ก่อนการดำเนินการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ชายขายบริการทางเพศที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน แสดงความคาดหวัง ความต้องการ หรือผลที่จะได้รับจากการเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนครั้งนี้ โดยผู้วิจัยจะแสดงวัตถุประสงค์ของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ให้กับชายขายบริการทางเพศที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนทราบ และร่วมกันปรับวัตถุประสงค์ของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนครั้งนี้ใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับกับความต้องการของชายขายบริการทางเพศที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

3. ดำเนินการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา สำหรับชายขายบริการทางเพศในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวิทยากรร่วมกับตัวผู้วิจัยอีก 1 ท่าน ตามแผนที่กำหนดไว้

4. ทดสอบความรู้ และวัดระดับเจตคติของชายขายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา หลังเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

ขั้นตอนที่ 5 ดำเนินการประเมินเพื่อทราบผลและคุณค่าของโปรแกรม

1. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชายชายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ดูจากแบบทดสอบก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา
2. ประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้าง และแบ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็น 3 ชุด ดังนี้

1. แบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา แบ่งเป็น 6 ตอน ดังนี้
  - ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบทดสอบความรู้และเจตคติ จำนวน 8 ข้อ
  - ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 จำนวน 12 ข้อ
  - ตอนที่ 3 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา จำนวน 12 ข้อ
  - ตอนที่ 4 แบบสำรวจเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 จำนวน 14 ข้อ
  - ตอนที่ 5 แบบสำรวจเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา จำนวน 14 ข้อ
  - ตอนที่ 6 แบบสำรวจพฤติกรรมทางเพศของของผู้ตอบแบบทดสอบความรู้และเจตคติ จำนวน 6 ข้อ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา สำหรับ ชายชายบริการทางเพศในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 5 ชุด ประกอบด้วย
  - ชุดที่ 1 แบบทดสอบความรู้ และเจตคติเรื่อง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ก่อนและหลังการร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
  - ชุดที่ 2 เอกสารแสดงกิจกรรม การสอน วัตถุประสงค์ เวลาที่ใช้ การดำเนินกิจกรรม สื่อ และอุปกรณ์ ของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

ชุดที่ 3 เอกสารเนื้อหาสาระของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา จำนวน 4 เรื่อง ดังนี้ 1. กฎหมายนี้ต้องเรียนรู้ 2. น้องชายของผม 3. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ 4. การแลกน้ำ : จำลองสถานการณ์โอกาสเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อไวรัส HIV

ชุดที่ 4 ใบความรู้ของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา จำนวน 3 เรื่อง ดังนี้ 1. กฎหมายนี้ ต้องเรียนรู้ 2. น้องชายของผม 3. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์

ชุดที่ 5 ใบกิจกรรมของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา จำนวน 3 เรื่อง ดังนี้ 1. กฎหมายนี้ ต้องเรียนรู้ 2. น้องชายของผม 3. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์

3. แบบประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประเมินความพึงพอใจในกิจกรรม จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 ประเมินความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรม และเวลา จำนวน 9 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยยื่นคำร้องถึงบัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลไปยังโรงพยาบาลบางรัก และส่งแบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ จำนวน 30 ชุดไปยังโรงพยาบาลบางรัก ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองในพื้นที่ และสถานบริการที่กำหนดไว้ในขอบเขตของการวิจัย โดยขอความร่วมมือจากกลุ่มประชากรในการตอบแบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ และดำเนินการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ที่ร้านคาราโอเกะ บริเวณถนนประดิพัทธ์ สี่แยกสะพานควาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSWIN (Statistical Package for the Social Sciences for Microsoft Windows) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐาน และพฤติกรรมทางเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง

2. แบบทดสอบความรู้ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบระดับความรู้ระหว่างชายชายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ โดยจัดกลุ่มแบบอิงกลุ่ม (Norm – Referenced Grading)

2.2 วิเคราะห์แบบทดสอบความรู้ ของชายชายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ จำแนกตามรายชื่อ โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2.3 เปรียบเทียบระดับความรู้ระหว่างชายชายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ โดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และหาค่าสถิติที (t-test)

2.4 เปรียบเทียบระดับความรู้ระหว่างชายชายบริการทางเพศก่อน และหลังเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยจัดกลุ่มแบบอิงกลุ่ม (Norm – Referenced Grading) และหาค่าสถิติที (t-test)

3. แบบสำรวจเจตคติ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี ดังนี้

3.1 วิเคราะห์เจตคติ ของชายชายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ โดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.2 เปรียบเทียบระดับเจตคติของชายชายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการ โดยหาค่าสถิติที (t-test)

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจในกิจกรรม ความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมกับระยะเวลา โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5. เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้ และระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ และแบบสำรวจเจตคติ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐาน พฤติกรรมทางเพศ และการรับข้อมูลของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ

ชายชายบริการทางเพศ ทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี จำนวน 19 คน และจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 และ 66.32 ตามลำดับ ภูมิถิ่นอาศัยของชายชายบริการทางเพศนอกสถานบริการ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ภาคกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และชายชายบริการทางเพศในสถานบริการส่วนใหญ่อาศัยอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 34.74 วุฒิการศึกษาของชายชายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. จำนวน 20 คน และจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 และ 32.63 ตามลำดับ สถานภาพสมรสของชายชายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ ส่วนใหญ่โสด จำนวน 30 คน และจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และ 85.26 ตามลำดับ อาชีพของชายชายบริการทางเพศนอกสถานบริการ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน , นักศึกษา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 34.29 และชายชายบริการทางเพศ ในสถานบริการ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 37.89

พฤติกรรมของชายชายบริการทางเพศในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมาชายชายบริการทางเพศนอกสถานบริการส่วนใหญ่ไม่มีอาการป่วย แต่ไปตรวจร่างกายเสมอ ซึ่งมีค่าเท่ากับกับกลุ่มที่ไม่มีอาการป่วย และไม่ไปตรวจรักษา จำนวนกลุ่มละ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 31.43 ส่วนชายชายบริการทางเพศในสถานบริการส่วนใหญ่ ไม่มีอาการป่วย และไม่ไปตรวจรักษา จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 ในระยะเวลา 3 เดือนชายชายทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการส่วนใหญ่ ใช้ถุงยางอนามัยกับแขกทุกครั้งที่มีการร่วมเพศ จำนวน 23 คน และจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 65.71 และ 80.00 ตามลำดับ ชายชายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการส่วนใหญ่ เมื่อร่วมเพศกับผู้อื่นที่ไม่ใช่แขก (ลูกค้า) จะใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนบางคู่ จำนวน 23 คน และจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 65.71 และ 53.68 ตามลำดับ ชายชายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการส่วนใหญ่ จะไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนเมื่อทั้ง 2 คนเป็นแฟน หรือคู่ขาประจำกัน จำนวน 15 คน และจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 และ 38.95 ตามลำดับ ชายชายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าพฤติกรรมชายรักชายเป็นรสนิยม และความต้องการ

ส่วนบุคคล ไม่ถือเป็นเรื่องผิดปกติ จำนวน 19 คน และจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 และ 70.53 ตามลำดับ ชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการส่วนใหญ่ ชอบทั้งผู้ชายและผู้หญิงที่ถูกรูปร่าง และหน้าตา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 51.43 ชายขายบริการทางเพศในสถานบริการส่วนใหญ่ชอบเฉพาะผู้ชายที่ถูกรูปร่าง และหน้าตา จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

ชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการส่วนใหญ่ ไม่ทราบว่ามีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 จำนวน 30 คน และจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และ 80.00 ตามลำดับ ส่วนชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ และในสถานบริการที่ทราบว่ามีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ทราบข้อมูลจากโทรทัศน์ จำนวน 3 คน และจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 และ 15.79 ตามลำดับ ทราบข้อมูลจากการแนะนำจากบุคคลอื่น หรือเพื่อน จำนวน 8 คน และจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 และ 5.26 ตามลำดับ

ชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการส่วนใหญ่ทราบข้อมูลเรื่องเพศศึกษา โดยการแนะนำจากบุคคลอื่น หรือเพื่อน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 68.57 ชายขายบริการทางเพศในสถานบริการส่วนใหญ่ทราบข้อมูลเรื่องเพศศึกษา จากโทรทัศน์ และโดยการแนะนำจากบุคคลอื่น หรือเพื่อน มีจำนวนเท่ากัน จำนวนกลุ่มละ 66 คน คิดเป็นร้อยละ 69.47

2. ระดับความรู้ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้

ชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ มีระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ จำนวน 13 คน และจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 37.14 และ 47.36 ตามลำดับ และมีระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 20 คน และจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 และ 63.16 ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนกตามลักษณะการขายบริการ

ผลการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ จำแนก

ตามลักษณะการขายบริการ พบว่ามีค่านัยสำคัญทางสถิติสูงกว่าที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่าลักษณะการขายบริการ ของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้มีระดับความรู้ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เปรียบเทียบผลการทำแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา พบว่ามีค่านัยสำคัญทางสถิติสูงกว่าที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่าลักษณะการขายบริการของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้มีระดับความรู้ เกี่ยวกับเพศศึกษา ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลักษณะการขายบริการของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ มีระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบการทำแบบสำรวจเจตคติ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

ระดับเจตคติของชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ เรื่องพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และการค้าประเวณีโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.48 และ 3.32 ตามลำดับ และพบว่าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.976 ให้ค่า Sig. เท่ากับ .162 ซึ่งสูงกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่าลักษณะการขายบริการของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ มีระดับเจตคติ เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และการค้าประเวณี ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับเจตคติของชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการ เรื่อง ลักษณะการกระทำความผิด บทลงโทษการกระทำความผิด และการแก้ปัญหของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.61 ส่วนชายขายบริการทางเพศในสถานบริการมีระดับเจตคติในเรื่องเดียวกันอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.47 และพบว่าค่า t ที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 3.686 ให้ค่า Sig. เท่ากับ .057 ซึ่งสูงกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่าลักษณะการขายบริการของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจ เจตคติ มีระดับเจตคติ เรื่อง

ลักษณะการกระทำความผิด บทลงโทษการกระทำความผิด และการแก้ปัญหของพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับเจตคติของชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ เรื่อง เพศศึกษา และสุขอนามัยทางเพศโดยรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.08 และ 3.91 ตามลำดับ พบว่าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 4.025 ให้ค่า Sig. เท่ากับ .047 ซึ่งต่ำกว่า ค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการยอมรับสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่า ลักษณะการขายบริการของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ มีระดับเจตคติ เรื่อง เพศศึกษา และสุขอนามัยทางเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับเจตคติของชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ เรื่อง การปฏิบัติ และการป้องกันตนจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ โดยรวมอยู่ในเกณฑ์เห็น ด้วยมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.04 และ 4.02 ตามลำดับ พบว่าค่า t ที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 3.976 ให้ ค่า Sig. เท่ากับ .048 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการยอมรับ สมมติฐานและแสดงให้เห็นว่าลักษณะการขายบริการของชายขายบริการทางเพศ ที่ตอบแบบสำรวจ เจตคติ มีระดับเจตคติ เรื่อง การปฏิบัติ และการป้องกันตนจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และ โรคเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลักษณะการขายบริการของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ มีระดับเจตคติ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนลักษณะการขายบริการทางเพศของชายขายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจ เจตคติ มีระดับเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้ และระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้า ประเวณี พ.ศ. 2539 จำแนกตามอายุ ภูมิภาค อาชีพ สถานภาพสมรส อาชีพ การรับข้อมูล เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายขายบริการทางเพศที่ ตอบแบบทดสอบความรู้ พบว่าพบว่าปัจจัยทุกด้านให้ค่า Sig. สูงกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทุกด้านของชายขายบริการ ทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้มีระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา จำแนกตามอายุ ภูมิภาค อาชีพ สถานภาพสมรส อาชีพ และการรับข้อมูลเกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้ พบว่าปัจจัยทุกด้านให้ค่า Sig. สูงกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทุกด้านของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้มีระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 จำแนกตามอายุ ภูมิภาค อาชีพ สถานภาพสมรส อาชีพ และการรับข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ พบว่าปัจจัยทุกด้านให้ค่า Sig. สูงกว่าค่านัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทุกด้านของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติมีระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา จำแนกตามลักษณะอายุ ภูมิภาค อาชีพ สถานภาพสมรส อาชีพ การรับข้อมูลเกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติ พบว่าปัจจัยทุกด้านให้ค่า Sig. สูงกว่าค่านัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทุกด้านของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบสำรวจเจตคติมีระดับเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อายุ ภูมิภาค อาชีพ สถานภาพสมรส การรับข้อมูลข่าวสาร ของชายชายบริการทางเพศ ไม่มีความแตกต่างกัน ในด้านระดับความรู้ และระดับเจตคติ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

6. ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายชายบริการทางเพศ ก่อนและหลัง ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

ชายชายบริการทางเพศก่อนร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 หลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนทั้งหมดมีระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 อยู่ในระดับสูง

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ของชายขายบริการทางเพศ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 พบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 21.211 ให้ค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการยอมรับสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่าหลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ชายขายบริการทางเพศจะมีระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เพิ่มขึ้น แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชายขายบริการทางเพศก่อนร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 45.45 หลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนทั้งหมดมีระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา อยู่ในระดับสูง จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ของชายขายบริการทางเพศ เกี่ยวกับเพศศึกษา พบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 31.534 ให้ค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงเป็นการยอมรับสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่าหลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ชายขายบริการทางเพศจะมีระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาเพิ่มขึ้น แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ก่อนร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของชายขายบริการทางเพศนอกสถานบริการอยู่ในระดับต่ำ และปานกลาง จำนวนระดับละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 ชายขายบริการทางเพศในสถานบริการส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 หลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการและในสถานบริการ มีระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 อยู่ในระดับสูงทั้งหมด

ระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ของชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการและในสถานบริการส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 คน และจำนวน 7 คน คิดเป็น 42.86 และ 46.67 ตามลำดับ หลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ มีระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา อยู่ในระดับสูงทั้งหมด

หลังเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษาแล้ว ชายขายบริการทางเพศมีระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษาเพิ่มขึ้น

7. การประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของชายชายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

ชายชายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในกิจกรรม ในเกณฑ์ระดับความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.56 และมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในกิจกรรมการแลกเปลี่ยน: จำลองสถานการณ์โอกาสเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อไวรัส HIV มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.86 รองลงมาคือ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.77

ชายชายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรม และเวลา ในเกณฑ์ระดับความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.64 และมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในเนื้อหาที่กำหนดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.95 รองลงมาคือกิจกรรมเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3.91

ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ของชายชายบริการทางเพศ หลังเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน พบว่า มีชายชายบริการทางเพศ 6 คน เสนอว่า เวลาที่ใช้จัดนานเกินไป และมี 1 คน เสนอว่า เนื้อหาของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ยากควรเพิ่มเวลาทำความเข้าใจ

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยเรื่อง “การนำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา สำหรับชายชายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร” มีดังนี้

1. ระดับความรู้ และระดับเจตคติของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้และสำรวจเจตคติ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

ระดับความรู้ และระดับเจตคติของชายชายบริการทางเพศที่ตอบแบบทดสอบความรู้และสำรวจเจตคติ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ส่วนใหญ่มี

ระดับความรู้อยู่ในระดับต่ำ และมีระดับเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง ระดับความรู้ และระดับเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา ระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง และมีระดับเจตคติอยู่ในระดับสูง จากการเปรียบเทียบกับปัจจัยด้านลักษณะการขายบริการ อายุ ภูมิฐานะ วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และการรับข้อมูลข่าวสาร พบว่าปัจจัยทุกข้อที่กล่าวข้างต้นไม่มีความแตกต่างกันในด้านระดับความรู้ และระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นระดับเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา กับลักษณะการขายบริการทางเพศ มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ พิสมย์ ใจหาญ (2543) เสนอผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 กับอายุ การศึกษา สถานภาพสมรส และระยะเวลาในการค้าประเวณี ว่ามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ไม่แตกต่างกัน

ระดับความรู้ และระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะธรรมชาติของชายขายบริการทางเพศ ส่วนใหญ่ ดังที่ โสภณ แก้วล้อมทรัพย์ (2544) กล่าวว่า เป็นบุคคลที่ขาดเป้าหมายในชีวิต ชอบทำงานอิสระ รักความสบาย ไม่ชอบงานหนัก งานที่ได้เงินน้อย รวมทั้งเป็นพวกวัตถุนิยม ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย และจากพฤติกรรมของชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการในระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมาส่วนใหญ่ไม่มีอาการป่วยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และไม่ไปตรวจรักษาร่างกาย จากประเด็นนี้แสดงให้เห็นว่าชายขายบริการทางเพศไม่เห็นถึงความจำเป็นของการตรวจร่างกาย รวมทั้งธรรมชาติเรื่อง รักความสบายของชายขายบริการทางเพศ จึงทำให้ไม่สนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ภายนอก สอดคล้องกับการพูดคุยกับชายขายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพราะคิดว่าไม่จำเป็นต้องไปศึกษาจากภายนอก แต่ถ้ามีเจ้าหน้าที่มาสอนก็ต้องการเรียนถ้าไม่ใช้เวลามากนัก

2. ผลการนำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

2.1 ชายขายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

ทั้ง 22 คน ดังเกิดได้จากคะแนนแบบทดสอบความรู้หลังร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนร่วม โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ การจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ผู้วิจัยได้จัดตามขั้นตอนของบอยเออร์ โดยเริ่มจากการทดสอบความรู้ของชายชายบริการทางเพศทั้งนอกสถานบริการ และในสถานบริการ กำหนดผลของโปรแกรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน นำผลการทดสอบความรู้มาวิเคราะห์เพื่อวางแผนการสอน เตรียมเนื้อหา กิจกรรม สื่อและอุปกรณ์ โดยเน้นให้ชายชายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนได้มีส่วนร่วมกับทุกกิจกรรมมากที่สุด เพื่อให้สอดคล้องกับที่พระราชวรมุณี (2519) กล่าวถึง หลักการสอนของพระพุทธเจ้าว่าถ้าเป็นสิ่งที่แสดงได้ ฟังสอนด้วยของจริงให้ผู้เรียนได้ดู ได้ทำเอง อย่างที่เรียกว่าประสบการณ์ตรง ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ (Experiential Learning) เพราะประสบการณ์เป็นแหล่งที่มาของการเรียนรู้และเป็นพื้นฐานสำคัญของการเกิดความคิด ความรู้ และการกระทำต่างๆ การเรียนรู้ โดยอาศัยประสบการณ์ (Johnson & Johnson, 1975: 7 อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี, 2545) สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจน และมีความหมายต่อตนเอง ระหว่างการดำเนินกิจกรรม หรือการสอนผู้วิจัย เปิดโอกาสให้ชายชายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนแสดงความคิดเห็นอภิปรายกลุ่ม ทำงานเป็นกลุ่ม โดยผู้วิจัยทำหน้าที่แนะนำเพิ่มเติม และสรุปผลการเรียนรู้ของแต่ละกิจกรรม หรือการสอน เพื่อให้ชายชายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเรียนรู้ได้เร็วและง่ายขึ้น โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดของบอยเออร์ เป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิดในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้มีความสำคัญกับผู้เรียน เช่นเดียวกับปรัชญาการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำนักพิพัฒนาการ (Progressive) (อุ้นตา นพคุณ, 2546) ที่ว่าการศึกษาคควรให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Centered) การเรียนรู้และการศึกษาคควรตอบสนองความต้องการและปัญหาของผู้เรียน โดยนาระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการเรียนสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะและความสามารถในการแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตที่จะต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในสังคม เมื่อผ่านกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ชายชายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สิริมา กิตติบัณฑิต (2544) พบว่าหลังผู้เรียนหญิงที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เรื่อง เพศศึกษา คะแนนจากแบบทดสอบหลังเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนสูงกว่าคะแนนจากแบบทดสอบก่อนร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 การประเมินผลโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของชายชายบริการทางเพศที่ร่วม โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมต่างๆ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุดในกิจกรรมที่ 5 การแลกเปลี่ยน : จำลองสถานการณ์โอกาสเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อไวรัส HIV ($\bar{X} = 3.86$) และมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรม และเวลา ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.64$ โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุดในเรื่องเนื้อหาที่กำหนดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 3.95$) ที่เป็นเช่นนี้เพราะชายชายบริการทางเพศที่ร่วม โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีส่วนร่วมในโปรแกรมตั้งแต่เริ่มต้น โดยแสดงสิ่งที่คาดหวังที่จะได้รับหลังจากร่วม โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ร่วมกันปรับวัตถุประสงค์ของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่ม และมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีรูปแบบที่หลากหลาย โดยเฉพาะกิจกรรมที่ 5 การแลกเปลี่ยน : จำลองสถานการณ์โอกาสเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อไวรัส HIV เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับการแพร่กระจายของเชื้อไวรัส HIV โดยชายชายบริการที่ร่วม โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันทุกคน สร้างความสนุกสนานตลอดการทำกิจกรรม และเฝ้าสงสัยว่าใครได้รับเชื้อไวรัส HIV แล้วบ้าง แล้วสามารถสังเกตได้อย่างไรว่าใครได้รับเชื้อไวรัส HIV และในกิจกรรมอื่นๆ ชายชายบริการทางเพศที่ร่วม โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนยังมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ร่วมการอภิปรายกลุ่ม ทดลองใช้ถุงยางอนามัย ฯลฯ ทำให้ชายชายบริการทางเพศที่ร่วม โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกิดความพึงพอใจใน โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ซึ่งจัดขึ้นตามขั้นตอนของบอยเอลด์ และยังทำให้ชายชายบริการทางเพศที่ร่วม โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกิดความรู้ในเรื่องพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษาเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น แสดงว่าโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่พัฒนาขึ้นตามแนวคิดของบอยเอลด์ เป็น โปรแกรมการศึกษาที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจทั้งในด้านกิจกรรม และการสอน เช่นเดียวกับแนวความคิดของ โนลล์ (Knowles, 1972) ที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของโครงการและวิธีการดำเนินการว่าต้องมีการสำรวจความต้องการของผู้ร่วมโครงการก่อนการจัดกิจกรรม นอกจากสำรวจความต้องการ การมีส่วนร่วมในการปรับวัตถุประสงค์ของของชายชายบริการที่ร่วม โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนก็มีส่วนสร้างความพึงพอใจกับ โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่จัดขึ้น สอดคล้องกับ นรินทร์ชัย พัฒนพงศ์ (2546) ที่กล่าวว่าเจ้าหน้าที่ไม่ควรดำเนินการวางแผนงานทุกอย่างด้วยตนเอง เพราะมีเจ้าหน้าที่จำนวนไม่น้อยที่คิดว่าประชาชนไม่รู้อะไรมาจึงไม่ควรเข้ามาร่วมวางแผนงานด้วย ซึ่งประชาชนอาจไม่พอใจ ที่ให้มาเพียงรับทราบมากกว่าเป็นผู้ร่วมคิดในโครงการต่างๆ นั่นคือ ควรให้

ประชาชนมีส่วนร่วมคิดด้วย มิใช่มีส่วนร่วมด้วยการออกแรงเท่านั้น เช่นเดียวกับ เจมส์ ค็อกซ์ ปิ่นทอง (2527) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรมเป็นขั้นตอนที่ขาดไม่ได้ เพราะหากเจ้าหน้าที่ต้องการแต่ผลงานการพัฒนาทางวัตถุให้เสร็จสิ้นโดยไว ก็จะดำเนินการวางแผนเสียด้วยตนเอง โอกาสที่ประชาชนจะได้รับการศึกษาและพัฒนาตนเองในการวางแผนดำเนินงานก็จะหมดไปด้วย อุ๋นตา นพคุณ (2546) กล่าวถึงเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของแนวความคิดเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชน คือ ความหมายเชิงนามธรรมที่เป็นวัตถุประสงค์เชิงการศึกษาทางจิตพิสัย เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการรู้จักคิดเป็น ตัดสินและแก้ปัญหาเป็น

โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษาที่จัดขึ้นตามแนวคิดของบอยเออส์ในการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เป็นโปรแกรมที่พัฒนาชายขายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เนื่องจากเป็นโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามความต้องการและสภาพปัญหาของชายขายบริการทางเพศ ทำให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา เพิ่มมากขึ้น ชายขายบริการที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีความพึงพอใจในโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ในระดับมาก เพราะชายขายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโปรแกรม จึงเป็นการตอบสนองความต้องการของชายขายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน สอดคล้องกับโรนัลด์ กรอส (Ronald Gross อ้างถึงใน อุ๋นตา นพคุณ, 2527) ได้กล่าวไว้ว่า ถ้าผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียน และได้รับการตอบสนองให้เรียนได้ ก็จะสามารถนำประสบการณ์ชีวิตมาใช้ในการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด ตามหลักการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่เปิดโอกาสให้กับผู้เรียนทุกคน โดยการจัดการเรียนการสอนมีความยืดหยุ่น และสนองความต้องการของผู้เรียน เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้รู้จักตนเอง รู้จักคิด แก้ปัญหาให้กับตนเอง และสามารถนำไปใช้ได้ บอยเออส์ (Boyle, 1981) จึงเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และสามารถแสดงความต้องการ โดยผู้จัดโปรแกรมต้องให้ความสำคัญ เพื่อให้โปรแกรมที่จัดขึ้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ควรมีความยืดหยุ่น สามารถปรับให้สั้น , กระชับ หรือแบ่งเนื้อหาออกเป็นหลายวัน เพื่อไม่ให้รบกวนเวลาส่วนตัวหรือก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายแก่ชายขายบริการทางเพศที่ร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

2. โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนนี้ ควรมีกิจกรรม และสื่อที่หลากหลายผสมผสานกัน เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มชายขายบริการทางเพศ ลักษณะของเนื้อหา เป็นสิ่งจูงใจผู้เรียนให้อยากมีส่วนร่วมในโปรแกรม และสามารถปรับใช้ได้กับทุกสถานที่ที่จัดกิจกรรม

3. การจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนควรทำอย่างต่อเนื่อง หรือมีการติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ชายขายบริการทางเพศได้มีการพัฒนาตนเอง และรับรู้ข้อมูลข่าวสารทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันสม่ำเสมอ

4. สถานบริการควรจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา เพื่อให้ชายขายบริการทางเพศตลอดจนพนักงานในสถานบริการมีความรู้ในเรื่องดังกล่าวที่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การนำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา สำหรับชายขายบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่วิจัยขึ้นในครั้งนี้อาจนำไปปรับปรุง ดังนี้

1. ควรให้มีการศึกษากฎหมายอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายค้าประเวณีฉบับอื่นอีก เพื่อนำมาพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ให้กับกลุ่มชายขายบริการทางเพศ

2. ควรนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ไปปรับปรุงใช้กับกลุ่มเป้าหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สาวประเภทสองที่ขายบริการทางเพศ เจ้าของสถานบริการ ผู้ใช้บริการทางเพศ เป็นต้น

3. ควรศึกษาระดับความรู้ และระดับเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา กับกลุ่มเป้าหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สาวประเภทสองที่ขายบริการทางเพศ เจ้าของสถานบริการ ผู้ใช้บริการทางเพศ เป็นต้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กชกร สังขชาติ. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญกิจ, 2528.
- กลุ่มโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. รายงานการสำรวจสถานบริการทางเพศและผู้ให้บริการทางเพศทั่วประเทศ ประจำปี พ.ศ. 2546.
กรุงเทพมหานคร : สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์, 2546.
- กองกามโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. รายงานผลการปฏิบัติงานควบคุมกามโรคปีงบประมาณ 2540. กรุงเทพมหานคร : กรมควบคุมโรคติดต่อกระทรวงสาธารณสุข, 2540.
- กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ. ชุดวิชา โรคเอดส์ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ. ชุดวิชา โรคเอดส์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพมหานคร : กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ. ชุดวิชา โรคเอดส์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพมหานคร : กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพมหานคร : คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- การศึกษานอกโรงเรียน. กรม. คู่มือการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2538.
- กิตติคุณ อางคาศัย. โสภณเด็กชาย : ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กชายเร่ร่อน ขยายบริการทางเพศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- โครงการศึกษาเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการป้องกันเอดส์. ก้าวอย่างย่อเข้าใจ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาสำหรับนักเรียน ชั้น ม.2. กรุงเทพมหานคร : องค์การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา, 2545.
- จรรยา พานิชยพลินไชย. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญกิจ, 2528.
- จันทร์รา ไทยบัณฑิตย์. การศึกษาเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติ ในเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.

- ดวงเดือน อ่อนน่วม และคณะ. รูปแบบโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กสามารถพิเศษในชั้นประถมศึกษา. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ดวงพร เตชารัตนกุล. การศึกษาความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติที่มีต่อเรื่องเพศศึกษา และความต้องการที่จะศึกษา เรื่อง เพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากน้ำวิทยาคม กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533.
- ทวีป อภิสัท. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร , 2523.
- ทศนา เขมมณี. ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- ทีมงาน Siamhealth.net. เพศศึกษา. [Online]. แหล่งที่มา <http://www.siamhealth.net/Disease/sex/index.htm> [12 กุมภาพันธ์ 2548]
- นงลักษณ์ เอ็มประดิษฐ์ และคณะ. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.
- นลินี มาระวงษา. ไอ้ตัว. กรุงเทพมหานคร : นิชินแอดเวอร์ไทซิ่งกรุ๊ป, 2545.
- นิตา ชูโต. การประเมินโครงการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โปรดักชั่น, 2536.
- นิตา ชูโต. การวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร : พี.เอ็น.การพิมพ์, 2540.
- ปฐม นิคมมานนท์. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2522.
- ประกอบ ศรีวัจนะ และดวงพร คำณูนวัฒน์. ผู้ชายชายตัว. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ บริษัท สหธรรมิก จำกัด, 2539.
- ประคอง วรรณสุด. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ, 2525.
- ประคอง วรรณสุด. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ, 2535.
- พงษ์ศักดิ์ ฐิตวิวรรณ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการประกอบอาชีพของโสเภณีเด็กชาย : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.
- พลศึกษา, กรม. คู่มือการสอนเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์, 2530.
- พิศมัย ใจหาญ. ความรู้ความเข้าใจในการบังคับใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 : ศึกษาเฉพาะสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านเกร็ดตระการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543.

- มยุรี ภูงามทอง. เพศศึกษาและสุขภาพในครอบครัว. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2534.
- นุอำหัดสาเลม แขนา. การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดกับผู้เรียนใหญ่เกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน เรื่อง อิสลามศึกษาในมัสยิดที่อยู่ในและนอกเขตอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์, 2546.
- รุ่งโรจน์ ตรินิติ. เพศศึกษา. [Online] แหล่งที่มา : <http://www.clinicrak.com> [12 กุมภาพันธ์ 2548]
- รุ่งโรจน์ ตรินิติ. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. [Online] แหล่งที่มา : <http://www.clinicrak.com> [12 กุมภาพันธ์ 2548]
- ล้วน สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2531.
- ถัดดาวัลย์ สืบจิต. การพัฒนาแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนระดับอนุบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- วิชานันท์ สินสถาพรพงศ์. การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- วิษณุ ทรัพย์สมบัติ. ผลการประเมินความต้องการจำเป็นด้านสภาพแวดล้อมโรงเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา : การเปรียบเทียบระหว่างการใช้เทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่ม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- ศิริมา กิตติบัณฑิต. การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ตามแนวคิดของบอยเออร์ลีย์ ในสถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชนหญิง บ้านปราณี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : ครุสภาลาดพร้าว, 2542.
- ศุภร ศรีแสน. การศึกษานอกโรงเรียน. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒ, 2521.

สมพร พรหมหิตาธร และคณะ. กฎหมายค้าประเวณี. กรุงเทพมหานคร : บริษัทวิทยุภัฏรอดจำกัด, 2541.

สมาคมสุขภาพจิตแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. เพศสัมพันธ์. [Online] แหล่งที่มา <http://www.jitjai.com> [12 กุมภาพันธ์ 2548]

สมาคมสุขภาพจิตแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. สตรีระชายหญิง. [Online] แหล่งที่มา <http://www.jitjai.com> [12 กุมภาพันธ์ 2548]

สุชาติ โสมประยูร และคณะ. เพศศึกษา Sexuality Education. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2546.

สุชาติ โสมประยูร และวรรณี โสมประยูร. เพศศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2541.

สุชาติ โสมประยูร และวรรณี โสมประยูร. เพศศึกษา = Sex education. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.

สุนทร โคตรบรรเทา. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : อักษรสยามการพิมพ์, 2526.

สุพัฒน์ สุขมลสันต์. การวิเคราะห์ข้อทดสอบแนวใหม่ด้วยคอมพิวเตอร์. กรุงเทพมหานคร : นำอักษรการพิมพ์, 2538

สุพัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.

สุระศักดิ์ เพ็ญสุระ. การศึกษาความต้องการในการพัฒนาครูเรื่องราวอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมด้วยวิธีการสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อมรการพิมพ์, 2529.

เสาวภา พรศิริพงษ์. เอดส์กับกระบวนการค้าหญิง. นครปฐม : สถาบันวิจัยภาษา และวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบทมหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.

โสภณ แก้วล้อมทรัพย์. การเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศของเยาวชนชาย : กรณีศึกษาบริเวณสนามหลวง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.

อวยพร เรื่องตระกูล. สถิติการศึกษาขั้นต้น. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

อาชญญา รัตนอุบล. การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับสตรี. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

- อาชัญญา รัตนอุบล. การจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- อาชัญญา รัตนอุบล. การจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับผู้ใหญ่. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- อาชัญญา รัตนอุบล. การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- อำนาจ เลิศขันธ์. การทดสอบ – การวัดผลการศึกษา สำหรับครู – อาจารย์ – นักศึกษาครู และ ผู้ที่เกี่ยวข้อง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ เอ-พริ้นติ้ง, 2539.
- อุคม เขยทิพวงศ์. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : ดวงกมล, 2534.
- อุคม พรหมแก้วงาม. การวิจัยเชิงคุณภาพแบบการสนทนากลุ่มกับงานการศึกษานอกโรงเรียน. วารสาร การวิจัยทางการศึกษา, 17(4), 2530. หน้า 78 - 89.
- อุ้นตานพคุณ. กรอบแนวความคิดการพัฒนาโปรแกรมอย่างมีส่วนร่วมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2546.
- อุ้นตา นพคุณ. การเรียนการสอนผู้ใหญ่เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2527.
- อุ้นตา นพคุณ. การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญผล, 2523.
- อุรุวัฒน์ เขาจาวี. เรื่องเพศที่ไม่อยากให้คุณรู้ (แต่กลัวว่าคุณจะถาม). กรุงเทพมหานคร : บริษัทเนชั่นมัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด, 2547.

ภาษาอังกฤษ

- Best, Jhon W. Research in Education. 3 rd ed. Englewood Cliffs : Prentice – Hall, 1977.
- Boyle, Patrick G. Planning Better Programs. New York : Mc Graw Hill Book, 1981.
- Krueger, R.A. Focus Group : A Practical Guide for Applied Research. Thousand Oaks : CA : SAGE Publications, 1994.
- Richard Hermes, Boys Keep Swinging. Bangkok Post Outlook. 2005 January 4 : 01
- Steward, D.W., & Shamdasani, P.N. Focus Group : Theory and Practice. Newbury Park : CA : SAGE Publications, 1990.
- Tyler, R.W. Basic Principles of Curriculum and Instruction. Chicago : University of Chicago Press, 1971.

Vaughn, S., Schumm, J.S., & Sinaugub, J. Focus Group Interviews in Education and Psychology.

Thousand Oaks : CA : SAGE Publications, 1996.

Oxford Journal Online. Sex trade involvement and rates of human immunodeficiency virus positivity among young gay and bisexual men. [Online] Available from :

<http://ije.oupjournals.org/cgi/content/full/30/6/1449> [2005, March 29]

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบทดสอบความรู้ แบบสำรวจเจตคติ
และโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบทดสอบความรู้ แบบสำรวจเจตคติ
และโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อาชัญญา รัตนอุบล
ประธานสาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็น
ผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. คุณกิตติ ภาวนาภรณ์
นักวิชาการสาธารณสุข 8 ว. กลุ่มโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (ร.พ.บางรัก)
สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค กระทรวง
สาธารณสุข
3. คุณสิทธิพันธ์ บุญญาภิสมภาร
ผู้อำนวยการโครงการ สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

จดหมายขอความร่วมมือในการตรวจโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
และเก็บข้อมูลวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ.0512.6(2700.0603)/2984

งานหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330.

28 กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน คุณกิตติ ภวานาภรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายณที ภวงษ์ศักดิ์ นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง "การนำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539 และเพศศึกษา สำหรับชายชายบริการทางเพศ ในกรุงเทพมหานคร" โดยมี ศาสตราจารย์อุ้นดา นพคุณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบทดสอบถามความรู้ และสำรวจเจตคติ เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539 และเพศศึกษาและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กับชายชายบริการทางเพศ ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายณที ภวงษ์ศักดิ์ ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์)

รองคณบดี

งานหลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานหลักสูตรและการสอน (บัณฑิตศึกษา) คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ โทร.82680

ที่ ศธ.0512.6(2770.0603)/3110

วันที่ 18 มีนาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อาชัญญา รัตนอุบล

ด้วย นายณที ภววงษ์ศักดิ์ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การนำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539 และเพศศึกษา สำหรับชายขายบริการทางเพศ ในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ศาสตราจารย์อุ้นตา นพคุณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2543 และเพศศึกษา ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

 (รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์)
 รองคณบดีด้านหลักสูตรและการสอน

งานหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330.

18 มีนาคม 2548

ที่ ศธ.0512.6(2700.0603)/3111

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

เรียน คุณกิตติ ภวานาภรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายณที ภววงษ์ศักดิ์ นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การนำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539 และเพศศึกษา สำหรับชายขายบริการทางเพศ ในกรุงเทพมหานคร" โดยมี ศาสตราจารย์อุ๋นตานพคุณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญผู้เชี่ยวชาญตรวจโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2543 และเพศศึกษา ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์)

รองคณบดี

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

งานหลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680

ที่ ศธ.0512.6(2700.0603)/3112

งานหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330.

18 มีนาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

เรียน คุณสิทธิพันธ์ บุญญาภิสมภาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายณที ภวงษ์ศักดิ์ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การนำเสนอโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539 และเพศศึกษา สำหรับชายขายบริการทางเพศ ในกรุงเทพมหานคร" โดยมี ศาสตราจารย์อุ้นตานุพคุณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญผู้เชี่ยวชาญตรวจโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2543 และเพศศึกษา ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นรุตม์ สุทธิจิตต์)

รองคณบดี

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

งานหลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติ เรื่อง

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

คำชี้แจง

แบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะทราบความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ของท่าน เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้เป็นแนวทางในการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เพศศึกษา และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ข้อมูลทุกอย่างจะถือเป็นความลับ ไม่มีการเผยแพร่เป็นรายบุคคล หรือไม่มีการระบุชื่อผู้ใด จะใช้ผลเพื่อการศึกษาเท่านั้น

แบบทดสอบความรู้ และสำรวจเจตคติฉบับนี้มีทั้งหมด 6 ตอน

<u>ตอนที่ 1</u>	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบทดสอบความรู้ และเจตคติ จำนวน 8 ข้อ
<u>ตอนที่ 2</u>	แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 จำนวน 12 ข้อ
<u>ตอนที่ 3</u>	แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา จำนวน 12 ข้อ
<u>ตอนที่ 4</u>	แบบสำรวจเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 จำนวน 14 ข้อ
<u>ตอนที่ 5</u>	แบบสำรวจเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา จำนวน 14 ข้อ
<u>ตอนที่ 6</u>	แบบสำรวจพฤติกรรมทางเพศของของผู้ตอบแบบทดสอบความรู้ และเจตคติ จำนวน 6 ข้อ

ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบทดสอบความรู้ และเจตคติทุกข้อ ขอให้ท่านได้ตอบให้ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด และขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบความรู้ และเจตคติฉบับนี้เป็นอย่างดี

นที ภาวรงค์ศักดิ์
นิสิตปริญญาโท คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบทดสอบความรู้ และเจตคติ จำนวน 8 ข้อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

---

1. อายุ
 ต่ำกว่า 18 ปี   18 - 25 ปี   25 ปีขึ้นไป
2. ภูมิลำเนา
 ภาคเหนือ   ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ   ภาคตะวันออก
 ภาคตะวันตก   ภาคกลาง   ภาคใต้
 กรุงเทพมหานคร
3. วุฒิการศึกษา
 ไม่รู้หนังสือ   ไม่จบประถมศึกษา   ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษา / ปวช.   อนุปริญญา / ปวส.   ปริญญาตรี
 อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
4. สถานภาพสมรส   โสด   แต่งงาน   หย่า
5. อาชีพ
 นักเรียน , นักศึกษา   รับราชการ   ทำงานบริษัทเอกชน
 รับจ้าง   อื่นๆ โปรดระบุ .....
6. ท่านทราบหรือไม่ว่ามี พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539
 ทราบ   ไม่ทราบ (ข้ามไปตอบข้อ 8)
7. ท่านทราบข้อมูลเรื่องราวกฎหมายว่ามีกฎหมายฉบับนี้จากแหล่งข้อมูลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 วิทยุ   โทรทัศน์   หนังสือพิมพ์
 เอกสารเผยแพร่ต่างๆ   การแนะนำจากบุคคลอื่น หรือเพื่อน
 เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานราชการ   เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานเอกชน
8. ท่านทราบข้อมูลเรื่องเพศศึกษา จากแหล่งข้อมูลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 วิทยุ   โทรทัศน์   หนังสือพิมพ์
 เอกสารเผยแพร่ต่างๆ   การแนะนำจากบุคคลอื่น หรือเพื่อน
 เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานราชการ   เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานเอกชน

12. ถ้าผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มีอายุไม่เกิน 18 ปี และไม่เคยถูกดำเนินคดีมาก่อน ไม่ต้องรับโทษตามที่กฎหมายระบุได้ แต่ต้องถูกส่งตัวไปยังกรมประชาสงเคราะห์แทน

ก. ถูกต้อง

ข. ไม่ถูกต้อง

ค. ไม่ทราบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา จำนวน 12 ข้อ

คำชี้แจง ขอให้ท่านอ่านคำถามแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย **X** ลงบนตัวเลือก ก ข ค และ ง ที่ท่านเห็นว่าเป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว (ขอให้ทำทุกข้อ)

ตัวอย่างการตอบแบบทดสอบความรู้

1. ข้อใด**ไม่ใช่**โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

- ก. หนองใน
- ข. ฝีมะม่วง
- ค. ซิฟิลิส
- ง. กลาก เกลื้อน

จากคำถามท่านเห็นว่า **ง. กลาก เกลื้อน** เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุด ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย **X** ลงบนตัวเลือก **ง** ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. ข้อใด**ไม่ใช่**โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

- ก. หนองใน
- ข. ฝีมะม่วง
- ค. ซิฟิลิส
- ง. กลาก เกลื้อน

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเพศศึกษา

1. ความรู้เรื่องเพศศึกษา เป็นการเรียนรู้ในเรื่องใด

- ก. การคุมกำเนิด
- ข. แนะนำให้คนมีความสัมพันธ์ทางเพศ
- ค. ความรู้สึกของบุคคลต่างๆ ในเรื่องเพศ
- ง. ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมที่ถูกต้องในเรื่องเพศ

2. ข้อใดที่เป็นสุขอนามัยเกี่ยวกับอวัยวะเพศ

- ก. ยืมผ้าเช็ดตัวเพื่อนใช้เมื่อต้องค้างห้องเพื่อน
- ข. ถ้าสงสัยว่าเป็นกามโรค ให้รีบซื้อยามารับประทาน
- ค. ไม่สวมเสื้อผ้า และกางเกงชั้นในที่คับเกินไป
- ง. หลังมีเพศสัมพันธ์ควรทำความสะอาดอวัยวะเพศด้วยด่างทับทิม

3. จุดประสงค์ของการตัดหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชายที่ไม่สามารถเปิดถอยหลังได้สะดวกคือ อะไร
- ก. ทำตามประเพณี หรือตามแพทย์แนะนำ
  - ข. ต้องการให้รักษาความสะอาดอวัยวะเพศได้ง่ายขึ้น
  - ค. ต้องการให้ความรู้สึกทางเพศมากขึ้น
  - ง. ต้องการให้มีความรู้สึกทางเพศลดลง
4. อวัยวะใดต่อไปนี้มีหน้าที่ในการผลิตอสุจิ หรือสเปิร์มของเพศชาย
- ก. ต่อมลูกหมาก
  - ข. ลูกอัณฑะ
  - ค. องคชาติ
  - ง. ถุงพักน้ำอสุจิ

ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

5. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หมายความว่าอย่างไร
- ก. โรคที่เกิดกับอวัยวะสืบพันธุ์เท่านั้น
  - ข. โรคที่สามารถติดต่อกันได้โดยการมีเพศสัมพันธ์
  - ค. โรคติดต่อร้ายแรงไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้
  - ง. โรคที่เกิดขึ้นได้ทั่วร่างกาย รวมถึงเกิดกับอวัยวะสืบพันธุ์
6. การปฏิบัติตนของผู้ป่วยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ข้อใดไม่ถูกต้อง
- ก. กลั้นปัสสาวะอย่างน้อย 4 – 6 ชั่วโมงก่อนการตรวจโรคทุกครั้ง
  - ข. รีดอวัยวะเพศเพื่อให้หนองออกทุกวัน เพื่อให้หายเร็วขึ้น
  - ค. งดร่วมเพศ และการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
  - ง. งดดื่มเหล้า – เบียร์ และของมีแอลกอฮอล์ทุกชนิด
7. นายเอ (นามสมมติ) มีอาการ ผื่นขึ้นทั่วตัว ฝ่ามือ ฝ่าเท้า ไม่เจ็บ ไม่คัน ผม่วัง คิ้วร่วง เมื่อตรวจเลือดพบว่า “เลือดบวก” นายเอมีอาการสัมพันธ์กับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใด
- ก. เริมอวัยวะเพศ
  - ข. แผลริมอ่อน
  - ค. หนองใน
  - ง. ซิฟิลิส

8. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับถุงยางอนามัย
- ก. ถุงยางอนามัยในปัจจุบันสามารถใช้ได้กับสารหล่อลื่นทุกชนิด
  - ข. วิธีการถอดถุงยางอนามัยทำโดยการสอดนิ้วเข้าไปแล้วรูดถุงยางอนามัยออก
  - ค. ถ้าถุงยางอนามัยฉีกหลุดขณะมีเพศสัมพันธ์ สามารถนำมาใส่ต่อได้
  - ง. การใส่ถุงยางอนามัยสองชั้น จะช่วยเพิ่มความรู้สึกทางเพศมากขึ้น

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

9. โรคเอดส์ติดต่อได้โดยวิธีใด
- ก. เลือด และการสัมผัส
  - ข. เพศสัมพันธ์ และเลือด
  - ค. การแตะต้องเนื้อตัว และเพศสัมพันธ์
  - ง. การถ่ายทอดจากแม่สู่ลูก และการทานอาหารร่วมกัน
10. ข้อใดกล่าวได้ถูกต้องที่สุดเกี่ยวกับผู้ได้รับเชื้อโรคเอดส์
- ก. ผู้รับเชื้อโรคเอดส์ในระยะแรกจะแข็งแรงเหมือนปกติ แต่สามารถแพร่เชื้อให้ผู้อื่นได้ทันที
  - ข. ผู้รับเชื้อโรคเอดส์จะแพร่เชื้อให้ผู้อื่นได้เมื่ออาการถึงระยะสุดท้ายเท่านั้น
  - ค. ผู้รับเชื้อโรคเอดส์ต่อไปจะเป็นโรคเอดส์ แต่จะไม่แพร่เชื้อให้ผู้อื่น
  - ง. ผู้รับเชื้อโรคเอดส์เข้าไปจะเสียชีวิตทันที
11. บุคคลใดที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์มากที่สุด
- ก. เอ (นามสมมติ) มีสามีเป็นคนเจ้าชู้ และมีภรรยาอื่นหลายคน
  - ข. บี (นามสมมติ) เป็นบุรุษพยาบาล ต้องสัมผัสกับผู้ป่วยโรคเอดส์ระยะสุดท้าย
  - ค. ซี (นามสมมติ) นั่งรถโดยสารที่มีผู้ป่วยโรคเอดส์ที่เป็นวัณโรค และไอตลอดเวลา
  - ง. ดี (นามสมมติ) เข้าไปช่วยผู้ป่วยโรคเอดส์ที่มีอาการชัก และถูกน้ำลายของผู้ป่วย
12. สถานที่ใดที่ให้คำปรึกษา และสามารถตรวจหาเชื้อโรคเอดส์ได้แก่สถานที่ใด
- ก. คลินิกเอกชนเฉพาะที่มีการตรวจเอดส์
  - ข. สถานพยาบาลของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร
  - ค. สถานบริการสาธารณสุข และโรงพยาบาลของรัฐทั่วประเทศ
  - ง. สถานพยาบาลของรัฐในจังหวัดที่มีผู้ป่วยโรคเอดส์จำนวนมาก

ตอนที่ 4 แบบสำรวจเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

จำนวน 14 ข้อ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้แต่ละข้อความ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งให้ท่านพิจารณาตามเกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสำรวจเจตคติ

ข้อ	ข้อความ	5	4	3	2	1
1.	ระบบการศึกษาเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยลดปัญหาการค้าประเวณี					

ถ้าท่าน เห็นด้วยกับข้อความนี้มาก ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 4 ดังตัวอย่าง ต่อไปนี้

1.	ระบบการศึกษาเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยลดปัญหาการค้าประเวณี		✓			
----	---	--	---	--	--	--

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

และการค้าประเวณี

ข้อ	ข้อความ	5	4	3	2	1
1.	การขายบริการทางเพศไม่ใช่อาชญากรรมที่ร้ายแรง					
2.	อาชีพขายบริการทางเพศช่วยลดปัญหาการข่มขืนได้					
3.	ควรมีการออกกฎหมายเพื่อกำหนดให้ การค้าประเวณี หรือการขายบริการทางเพศเป็นอาชีพถูกกฎหมาย					
4.	ควรมีการจัดทำทะเบียนบัญชีรายชื่อผู้ขายบริการทางเพศ					
5.	การให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ จะช่วยให้ การค้าประเวณี หรือขายบริการทางเพศลดลง					
6.	การฝึกอบรม และพัฒนาอาชีพให้กับผู้ขายบริการทางเพศ จะช่วยให้จำนวนผู้ขายบริการทางเพศลดลง					
7.	การค้าประเวณี หรือขายบริการทางเพศไม่สามารถหมดไปจากสังคมไทย					

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**แบบสำรวจเจตคติเกี่ยวกับลักษณะการกระทำความผิด บทลงโทษการกระทำความผิด และการแก้ปัญหา
ของพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539**

ข้อ	ข้อความ	5	4	3	2	1
8.	ควรลงโทษผู้ขายบริการทางเพศ โดยใช้อายุเป็นเกณฑ์ในการลงโทษ					
9.	เด็กที่ขายบริการทางเพศถ้าอายุต่ำกว่า 18 ปี ควรได้รับโทษเบากว่าผู้ที่มีอายุเกินกว่า 18 ปี					
10.	ผู้ที่ถูกบังคับ หรือหลอกลวงให้ต้องขายบริการทางเพศไม่ควรได้รับโทษ					
11.	พ่อ แม่ และ ผู้ปกครองที่รู้เห็นเป็นใจให้ลูก หลาน หรือคนในปกครองของตนขายบริการทางเพศควรได้รับโทษ					
12.	เจ้าของสถานบริการที่มีการขายบริการทางเพศ ควรได้รับโทษหนักกว่าผู้ขายบริการทางเพศ					
13.	ผู้ที่บังคับ กักขัง หรือทำร้ายร่างกายผู้อื่นเพื่อให้ขายบริการทางเพศควรได้รับประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต					
14.	การอบรมฟื้นฟูจิตใจ บำบัดรักษาโรค ฝึกรอบรมและพัฒนาอาชีพ ให้กับผู้ขายบริการทางเพศ จะช่วยให้จำนวนผู้ขายบริการทางเพศลดลง					

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 แบบสำรวจเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา จำนวน 14 ข้อ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้แต่ละข้อความ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งให้ท่านพิจารณาตามเกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสำรวจเจตคติ

ข้อ	ข้อความ	5	4	3	2	1
1.	การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา เป็นสิ่งที่ขัดกับความรู้สึกของตนเอง เพราะเรื่องเพศเป็นเรื่องส่วนตัวไม่ควรนำมาเปิดเผย					

ถ้าท่าน **ไม่เห็นด้วยกับข้อความนี้มาก** ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 2 ดังตัวอย่าง ต่อไปนี้

1.	การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา เป็นสิ่งที่ขัดกับความรู้สึกของตนเอง เพราะเรื่องเพศเป็นเรื่องส่วนตัวไม่ควรนำมาเปิดเผย				✓	
----	--	--	--	--	---	--

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา และสุขอนามัยทางเพศ

ข้อ	ข้อความ	5	4	3	2	1
1.	เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ทุกคนควรรู้ ไม่ใช่เรื่องลึกลับหรือผิดปกติ					
2.	การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา ช่วยลดปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์					
3.	การฝืนเปียก การช่วยตนเอง และการมีเพศสัมพันธ์ เป็นเรื่องธรรมชาติที่ทุกคนสามารถปฏิบัติได้					
4.	การหมกมุ่น และให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องเพศ เพียงอย่างเดียวทำให้ร่างกายทรุดโทรม					
5.	ก่อน และหลังการมีเพศสัมพันธ์ควรอาบน้ำชำระร่างกายให้สะอาด					
6.	เราควรดูแลร่างกาย โดยเฉพาะอวัยวะเพศไม่ให้เปียกและอับชื้น เพราะอาจเกิดเชื้อรา หรือกลิ่นอับได้					
7.	เราควรดูแลเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวให้สะอาดอยู่เสมอ					

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจเจตคติเกี่ยวกับการปฏิบัติ และการป้องกันตนจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์

ข้อ	ข้อความ	5	4	3	2	1
8.	ทุกคนมีโอกาสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ ถ้าไม่รู้จักรักษาป้องกันตนเอง					
9.	หากมีความต้องการทางเพศควรใช้วิธีสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เพราะปลอดภัยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์					
10.	การใส่ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันตนเองจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ได้					
11.	เมื่อมีความผิดปกติเกิดขึ้นกับอวัยวะเพศ เช่น มีตุ่มขึ้นหรือคันบริเวณอวัยวะเพศ ควรปรึกษาแพทย์					
12.	การซื้อยามารับประทานเพื่อรักษาโรคด้วยตนเอง อาจทำให้เกิดโรคแทรกซ้อน และไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้					
13.	ควรงดมีเพศสัมพันธ์ หรือพฤติกรรมเสี่ยงเมื่อสงสัยว่าตนเองป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือโรคเอดส์					
14.	ผู้ที่ได้รับเชื้อโรคเอดส์ต้องการกำลังใจ และการให้โอกาสจากทุกคนในสังคม					

ตอนที่ 6 แบบสำรวจพฤติกรรมทางเพศของของผู้ตอบแบบทดสอบความรู้ และเจตคติ

จำนวน 6 ข้อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

-
1. ในระยะเวลา 3 เดือนมานี้ท่านเคยมีอาการป่วย และรับการตรวจรักษากามโรคหรือไม่
( ) มีอาการป่วย และไปตรวจรักษา ( ) ไม่มีอาการป่วย แต่ไปตรวจร่างกายเสมอ
( ) มีอาการป่วย แต่ซื้อยารับประทานเอง ( ) ไม่มีอาการป่วย และไม่ไปตรวจร่างกาย
  2. ในระยะเวลา 3 เดือนมานี้ ท่านมีการใช้ถุงยางอนามัยอย่างไร
( ) ใช้กับแขกที่มีการร่วมเพศทุกคน ( ) ใช้กับแขกที่มีการร่วมเพศบางคน
( ) ไม่ได้ใช้เลย เพราะไม่มีการร่วมเพศ ( ) ไม่ได้ใช้เลย แม้มีการร่วมเพศ
  3. นอกจากแขก (ลูกค้า) แล้วเมื่อท่านร่วมเพศกับผู้อื่นไม่ว่าชายหรือหญิงท่านใช้ถุงยางอนามัยอย่างไร
( ) ใช้กับคู่นอนทุกคน ( ) ใช้กับคู่นอนบางคน
( ) ไม่ได้ใช้เลย เพราะ .....
  4. ท่านจะไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอน ในกรณีใด
( ) ท่านทั้ง 2 คน เป็นแฟน หรือคู่ขาประจำกัน
( ) เมื่อคู่นอนมีหน้าตา ผิวพรรณดี และร่างกายแข็งแรง
( ) เมื่อท่านทั้ง 2 คนอยู่ด้วยกัน และตรวจเลือด 2 ครั้ง โดยแต่ละครั้งห่างกัน 3 เดือน และไม่พบ เชื้อโรคเอดส์ ซีฟิลิส และไวรัสตับอักเสบบี
( ) ทุกข้อที่กล่าวข้างต้น
  5. ท่านมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับพฤติกรรมชายรักชาย
( ) เป็นรสนิยม และความต้องการส่วนบุคคล ไม่ถือเป็นเรื่องผิดปกติ
( ) เกิดจากการเลี้ยงดูในวัยเด็ก และสิ่งแวดล้อม
( ) เป็นค่านิยม และพฤติกรรมที่เปลี่ยนแบบ
( ) เป็นเรื่องผิดธรรมชาติ
( ) อื่นๆ .....
  6. ความพึงพอใจในเรื่องเพศของท่านเป็นเช่นไร
( ) ชอบเฉพาะผู้ชายที่ถูกใจทั้งรูปร่าง และหน้าตา
( ) ชอบเฉพาะผู้หญิงที่ถูกใจทั้งรูปร่าง และหน้าตา
( ) ชอบทั้งผู้ชายและผู้หญิงที่ถูกใจทั้งรูปร่าง และหน้าตา

แบบประเมินผล
การจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

คำชี้แจง

แบบประเมินผลนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการประเมินผลการจัด โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผน ปรับปรุง และพัฒนาการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา ต่อไป

ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบประเมินผลทุกข้อ ขอให้ท่านได้ **ตอบให้ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด** และขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบความรู้ และเจตคติฉบับนี้เป็นอย่างดี

นที ภาววงษ์ศักดิ์

นิสิตปริญญาโท คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบประเมินผล

การจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และเพศศึกษา

.....

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้แต่ละข้อความ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับ
กับความพึงพอใจของท่านมากที่สุด ซึ่งให้ท่านพิจารณาตามเกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบประเมินผล

ข้อ	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	เนื้อหาที่กำหนดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					

ถ้าท่าน พึงพอใจกับข้อความนี้มาก ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 4 ดังตัวอย่าง ต่อไปนี้

1	เนื้อหาที่กำหนดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓			
---	--	--	---	--	--	--

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความพึงพอใจในกิจกรรม

ข้อ	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	กิจกรรมที่ 1 สร้างความสัมพันธ์					
2	กิจกรรมที่ 2 กฎหมายนี้ต้องเรียนรู้					
3	กิจกรรมที่ 3 น้องชายของผม					
4	กิจกรรมที่ 4 โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์					
5	กิจกรรมที่ 5 การแลกเปลี่ยน					

ความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรม และเวลา

ข้อ	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	เนื้อหาที่กำหนดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
2	เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรม มีความเหมาะสม					
3	เนื้อหา ความรู้ที่ได้รับสอดคล้องกับความต้องการ					
4	ความเหมาะสมของผู้สอน					
5	เทคนิคและวิธีการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม					
6	สื่ออุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมมีความน่าสนใจ และเหมาะสม					
7	กิจกรรมเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน					
8	รูปแบบกิจกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความเหมาะสม					
9	จำนวนผู้เรียนเหมาะกับกิจกรรม					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

ใบความรู้

- กิจกรรมที่ 2   กฎหมายนี้ต้องเรียนรู้
กิจกรรมที่ 3   น้องชายของผม
กิจกรรมที่ 4   โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์

ของ

โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539
และเพศศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
จัดทำโดย

นาย นที ภาวรงค์ศักดิ์

นิสิตปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้ที่ 2

เรื่อง กฎหมายนี้ต้องเรียนรู้

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 (สมพร พรหมพิตร, 2541)

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ฉบับนี้ประกาศขึ้นเพื่อใช้บังคับแทนพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503

วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 คือ ป้องกันและปราบปรามที่สาเหตุควบคู่ไปกับมาตรการบำบัดและส่งเสริมอาชีพแทนที่จะมุ่งปราบผู้ค้าประเวณีและผู้ดำเนินธุรกิจค้าประเวณีแต่สถานเดียวอย่างแต่ก่อน

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มีลักษณะค่อนข้างก้าวหน้า เจตนารมณ์ต้องการช่วยเหลือเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เอาผิดพ่อแม่ ผู้ปกครองที่รู้เห็นเป็นใจ เอาผิดผู้เที่ยว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องการปราบขบวนการค้าประเวณี ซึ่งเป็นธุระจัดหา พ่อเล้าแมงดา โดยมองว่าหากคนเหล่านี้ถูกปราบปรามให้หมดไป ผู้ค้าประเวณีจะลดลง

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มีทั้งหมด 45 มาตรา แต่มาตราที่ควรทราบและเรียนรู้มีดังนี้

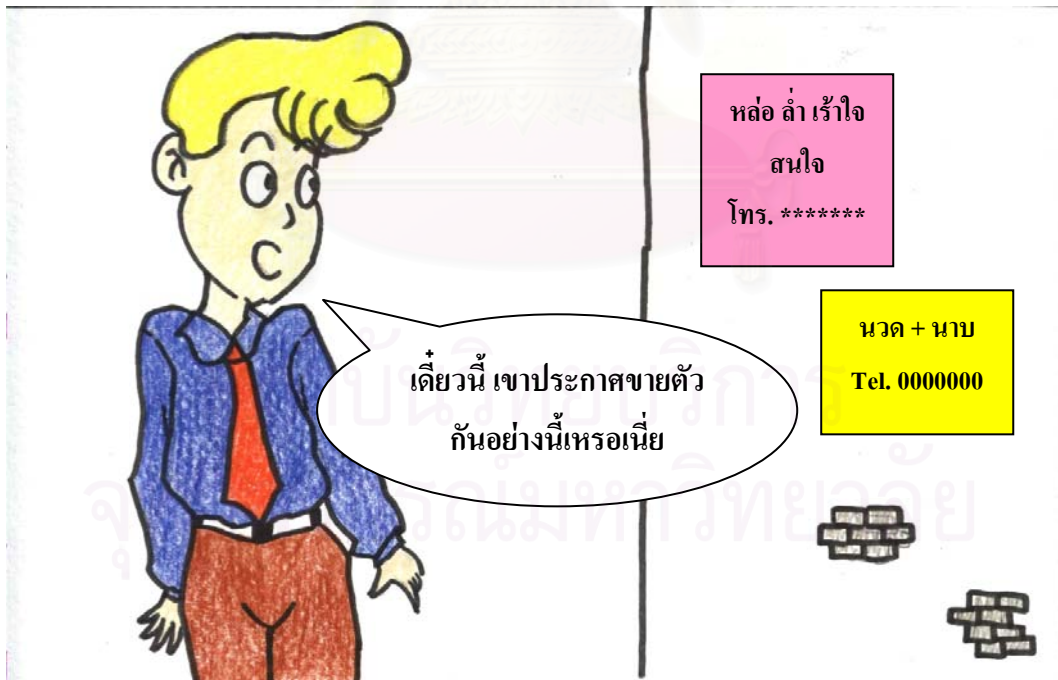

มาตรา 5 ผู้ใดเข้าติดต่อ ชักชวน แนะนำตัว ติดตาม หรือรับเร้าบุคคลตามถนน หรือสาธารณสถาน หรือกระทำการดังกล่าวในที่อื่นใด เพื่อการค้าประเวณีอันเป็นการเปิดเผย และนำอับอายหรือเป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่สาธารณชน ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท

มาตรา 6 ผู้ใดเข้าไปมั่วสุมในสถานการค้าประเวณีเพื่อประโยชน์ในการค้าประเวณีของตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำเพราะถูกบังคับ หรือตกอยู่ภายใต้อำนาจซึ่งไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้ ผู้กระทำไม่มีความผิด

มาตรา 7 ผู้ใดโฆษณาหรือรับโฆษณา ชักชวน หรือแนะนำด้วยเอกสาร สิ่งพิมพ์ หรือกระทำให้แพร่หลายด้วยวิธีใดไปยังสาธารณะในลักษณะที่เห็นได้ว่าเป็นการเรียกร้องหรือการติดต่อเพื่อการค้าประเวณีของตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือน ถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่ 10,000 บาท ถึง 40,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 8 ผู้ใดกระทำชำเราหรือกระทำอื่นใดเพื่อสำเร็จความใคร่ของตนเอง หรือผู้อื่นแก่บุคคลอายุกว่า 15 ปีแต่ยังไม่เกิน 18 ปีในสถานการค้าประเวณี โดยบุคคลนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตามต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี ถึง 3 ปีและปรับตั้งแต่ 20,000 บาท ถึง 60,000 บาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่เด็กอายุไม่เกิน 15 ปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 2 ปี ถึง 6 ปี และปรับตั้งแต่ 40,000 บาท ถึง 120,000 บาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำต่อคู่สมรสของตน โดยมีใจเพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น ผู้กระทำไม่มีความผิด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรา 9 ผู้ใดเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งบุคคลใดเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี แม้บุคคลนั้นจะยินยอมก็ตาม และไม่ว่าการกระทำต่างๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำภายในหรือนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี ถึง 10 ปี และปรับตั้งแต่ 20,000 บาท ถึง 200,000 บาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่บุคคลอายุกว่า 15 ปีแต่ยังไม่เกิน 18 ปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 5 ปี ถึง 15 ปี และปรับตั้งแต่ 100,000 บาท ถึง 200,000 บาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่บุคคลอายุยังไม่เกิน 15 ปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 10 ปี ถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 200,000 บาท ถึง 400,000 บาท

ถ้ากระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม เป็นการกระทำโดยใช้อุบาย หลอกลวงขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมหรือใช้วิธีข่มขืนจิตใจด้วยประการใดๆ ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม หนึ่งในสาม แล้วแต่กรณี

ผู้ใดเพื่อให้มีการกระทำการค้าประเวณี รับตัวบุคคลซึ่งตนรู้อยู่ว่า มีผู้จัดหาล่อไปหรือชักพาไปตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ แล้วแต่กรณี

มาตรา 10 ผู้ใดเป็นบิดามารดา หรือผู้ปกครองของบุคคลซึ่งอายุยังไม่เกิน 18 ปี รู้ว่ามีการกระทำความผิดตามมาตรา 9 วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ ต่อผู้อยู่ในความปกครองของตน และมีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจให้มีการกระทำความผิดนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 4 ปี ถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 80,000 บาท ถึง 400,000 บาท

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรา 11 ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแล หรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณีหรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 3 ปี ถึง 15 ปี และปรับตั้งแต่ 60,000 บาท ถึง 300,000 บาท

ถ้ากิจการหรือสถานการค้าประเวณีตามวรรคหนึ่ง มีบุคคลซึ่งมีอายุกว่า 15 ปี แต่ยังไม่เกิน 18 ปี ทำการค้าประเวณีอยู่ด้วย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 5 ปี ถึง 15 ปี และปรับตั้งแต่ 100,000 บาท ถึง 300,000 บาท

ถ้ากิจการหรือสถานการค้าประเวณีตามวรรคหนึ่ง มีเด็กอายุยังไม่เกิน 15 ปี ทำการค้าประเวณีอยู่ด้วยผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 10 ปี ถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 200,000 บาท ถึง 400,000 บาท

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรา 12 ผู้ใดหน่วงเหนี่ยว กักขัง กระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพ ในร่างกาย หรือทำร้ายร่างกาย หรือขู่เข็ญด้วยประการใดๆ ว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่นเพื่อ ข่มขืนใจให้ผู้อื่นนั้นกระทำการค้าประเวณี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 10 ปี ถึง 20 ปีและปรับ ตั้งแต่ 200,000 บาท ถึง 400,000 บาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

- (1) ได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต
- (2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำได้ระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ผู้ใดสนับสนุนในการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษ ตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

ถ้าผู้กระทำความผิดหรือผู้สนับสนุนการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นพนักงาน ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่ในสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพ ตามพระราชบัญญัตินี้ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 15 ปี ถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 300,000 บาท ถึง 400,000 บาท

มาตรา 13 ถ้าบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้กระทำความผิดตามมาตรา 5 มาตรา 6 หรือมาตรา 7 มีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลผู้อยู่ในความปกครองกระทำการค้าประเวณี เมื่อคณะกรรมการคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพมีคำขอให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลให้ถอนอำนาจปกครองของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้นั้นเสีย และแต่งตั้งผู้ปกครองแทนบิดา มารดา หรือผู้ปกครองนั้น

ในกรณีที่ศาลจะตั้งผู้ปกครองตามวรรคหนึ่ง และศาลเห็นว่าไม่มีผู้เหมาะสมที่จะปกครองผู้กระทำความผิด ศาลจะตั้งผู้อำนวยการสถานแรกรับหรือผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพที่ผู้กระทำความผิดนั้นอยู่ในเขตอำนาจเป็นผู้ปกครองของผู้กระทำความผิดก็ได้

ให้นำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เกี่ยวกับการตั้งผู้ปกครองมาใช้บังคับกับการตั้งผู้ปกครอง ตามมาตรานี้ด้วยโดยอนุโลม

สงวนลิขสิทธิ์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้ที่ 3

เรื่อง น่องชายของผม

ระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย (สุชาติ โสภประยูร และคณะ, 2546)

อวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายส่วนใหญ่ยื่นออกมาจนสามารถมองเห็นได้ (ดังภาพที่ 1.1) ระบบสืบพันธุ์ของเพศชาย มีความเกี่ยวข้องกับระบบการขับถ่ายปัสสาวะของร่างกายมาก อวัยวะสืบพันธุ์เพศชายที่สำคัญ ได้แก่ อัณฑะ ต่อมลูกหมาก และองคชาติ (Penis)

ภาพที่ 1.1 ภาพผ่าซีก และภาพตัดขวางแสดงส่วนต่างๆ ของอวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย

อัณฑะ เป็นต่อมเพศซึ่งมีหน้าที่ผลิตเซลล์เพศชายหรืออสุจิ มีอยู่สองข้าง (ขวา-ซ้าย) ข้างละต่อม ต่อมอัณฑะทั้งสองข้างนี้บรรจุอยู่ในถุงอัณฑะ ด้านหลังของต่อมอัณฑะแต่ละข้างมีกลุ่มของหลอดเลือดๆ อีกมากมายเข้าไปขดมา เรียกว่า **กลุ่มหลอดเลือดน้ำกามหรือก้านอัณฑะ** สำหรับให้เป็นที่เก็บชั่วคราวของตัวอสุจิที่เจริญเติบโตเต็มที่แล้ว และที่ด้านล่างของก้านอัณฑะจะเป็นหลอดเลือดๆ เรียกว่า **ถุงพักน้ำอสุจิ** เป็นที่เก็บอสุจิ จากถุงพักน้ำอสุจิก็จะมีหลอดเลือดๆ ต่อไปเชื่อมเข้ากับหลอดเลือดปัสสาวะภายในต่อมลูกหมาก ต่อมอัณฑะนั้นนอกจากผลิตเซลล์เพศแล้ว ยังผลิตฮอร์โมนอีกชนิดซึ่งทำให้ร่างกายเกิดการเปลี่ยนแปลงในวัยรุ่น เช่น เสียงแตก มีขน ขึ้นที่ใต้รักแร้ และบริเวณอวัยวะสืบพันธุ์ เป็นต้น

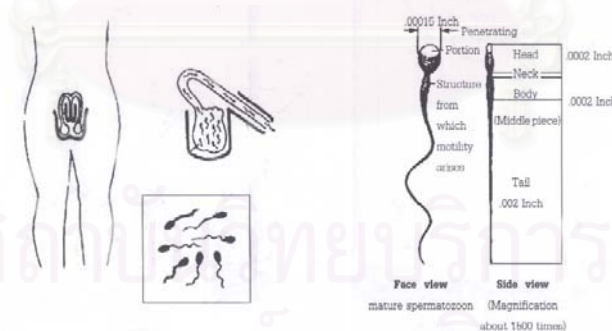
ต่อมลูกหมาก เป็นต่อมที่อยู่ด้านล่างของกระเพาะปัสสาวะ ประมาณกึ่งกลางของต่อมลูกหมากจะมีหลอดเลือดจากกระเพาะปัสสาวะ และหลอดเลือดจากถุงเก็บน้ำอสุจิทั้ง 2 ข้าง มาเปิดเข้าด้วยกัน และจากนั้นก็ปัสสาวะผ่านลงไปตามองคชาติโดยตลอด ต่อมลูกหมากนี้จะสร้างของเหลวขึ้นชนิดหนึ่งเพื่อผสมกับน้ำอสุจิซึ่งถูกส่งมาจากก้านอัณฑะ ถุงพักน้ำอสุจิและต่อมลูกหมากจะร่วมกันทำให้เกิดของเหลวขึ้นสีขาว มีตัวอสุจิผสมอยู่ด้วย เรียกว่า **น้ำอสุจิหรือน้ำเชื้อ**

องคชาติ หรือลึงค์ ประกอบไปด้วยกล้ามเนื้อซึ่งมีลักษณะคล้ายฟองน้ำ สามารถยืดและหดได้ตั้งอยู่บริเวณด้านหน้าของถุงอัณฑะ ภายในขององคชาติมีหลอดปัสสาวะอยู่โดยตลอดและมีช่องเล็กๆ เปิดอยู่ที่ตอนปลาย ที่บริเวณตอนปลายขององคชาติมีเส้นประสาทและเส้นเลือดมาหล่อเลี้ยงอยู่เป็นจำนวนมาก เรียกว่า หัวองคชาติ ซึ่งมีความไวต่อความรู้สึกมาก องคชาติจะแข็งตัวและมีขนาดโตขึ้นมากในขณะที่ผู้ชายมีอารมณ์ทางเพศ โดยเลือดจะไปคั่งอยู่เต็มกล้ามเนื้อขององคชาติ

ภาพที่ 1.3 ภาพตัดขวาง แสดงส่วนต่างๆ ภายในองคชาติ ซึ่งประกอบด้วยกล้ามเนื้อและเส้นเลือด

อสุจิ มีขนาดเล็กมาก ต้องมองด้วยกล้องจุลทรรศน์ มีรูปร่างลักษณะคล้ายลูกอ้อด ซึ่งมีส่วนหัวโต และหางยาวเรียว ลำตัวมีขนาดยาวประมาณ 0.05 มม. สามารถเคลื่อนที่แหวกว่ายไปมาได้โดยใช้อวัยวะส่วนหาง

ภาพที่ 1.4 ภาพอวัยวะเพศชาย และตัวอสุจิ

การฝืนเปียก คือ การที่เด็กชายวัยรุ่นในขณะนอนหลับ ฝัน หรือจินตนาการและมีการหลั่งอสุจิออกมาในขณะหลับ การฝืนเปียกเป็นการลดความตึงเครียดโดยตามธรรมชาติ

สุขอนามัยของเพศชาย (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2546)

สุขอนามัย คือ การรักษาความสะอาดของร่างกาย โดยเฉพาะอวัยวะสืบพันธุ์ซึ่งอยู่ในที่ลับและอับชื้น การรักษาความสะอาดของอวัยวะสืบพันธุ์ก็เหมือนกับอวัยวะอื่นๆ ของร่างกาย คือ ต้องฟอกด้วยสบู่ถูตัวและล้างด้วยน้ำจะช่วยชำระเหงื่อ คราบไคลและสิ่งสกปรกต่างๆ ออกไป การรักษาความสะอาดร่างกายของเพศชายควรปฏิบัติดังนี้

1. อาบน้ำวันละ 1 – 2 ครั้ง ในการอาบน้ำต้องฟอกตัวและอวัยวะเพศด้วยสบู่ ควรรดน้ำให้ทั่วถึงอวัยวะเพศทำความสะอาดด้วย เพื่อล้างสิ่งสกปรกที่หมักหมมอยู่
2. สวมกางเกงในที่สะอาด ไม่อับชื้น กางเกงในควรซักแห้งได้ดี ไม่รัดแน่นเกินไป สวมใส่สบาย กางเกงในที่ใส่แล้วไม่ควรใส่ซ้ำ ควรซักและตากที่มีแสงแดดส่องถึงเพื่อป้องกันเชื้อรา
3. ไม่ควรใช้เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ผ้าเช็ดตัวร่วมกับผู้อื่น
4. ไม่คลุกคลีกับผู้ป่วยที่เป็นโรคติดต่อ เช่น โรคผิวหนัง เป็นต้น
5. ระวังระวังไม่ให้อวัยวะเพศถูกระทบกระแทกอย่างรุนแรงจนเป็นอันตรายอาจทำให้อักเสบ ปวดบวมได้
6. เมื่อมีการฝืนเปียกควรลุกขึ้นไปทำความสะอาดร่างกาย กางเกง และผ้าปูที่นอนที่เปื้อนเปื้อนน้ำอสุจิควรนำไปซักขยี้กับน้ำและผงซักฟอกเหมือนเสื้อผ้าอื่นๆ
7. เมื่อความรู้สึกทางเพศ ควรหาทางออกที่ถูกต้อง เช่น ออกกำลังกาย เล่นกีฬา ทำงานอดิเรก ไม่ควรหมกหมุ่นในเรื่องเพศจนเกินไป ไม่อ่านหนังสือหรือดูภาพยนตร์วีดิโอขั้วๆ ให้เกิดอารมณ์ทางเพศ ไม่เที่ยวสถานเริงรมย์ หรือหญิงโสเภณี หากจำเป็นอาจสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ซึ่งถือว่าไม่ใช่เรื่องเสียหาย ไม่เป็นการกระทำที่ผิดและไม่เป็นบาป แต่ไม่ควรหมกหมุ่นหรือกระทำบ่อยจนเกินไปจนเป็นผลเสียต่อร่างกายและจิตใจ
8. เมื่อมีความผิดปกติเกี่ยวกับอวัยวะเพศให้รีบไปให้แพทย์ตรวจรักษา ไม่ควรอายหรือปล่อยไว้จนเป็นอันตรายและมีปัญหามากขึ้นในภายหลัง

วิธีการใช้ และข้อคิดเกี่ยวกับถุงยางอนามัย

1. วิธีการใช้ถุงยางอนามัย

	1. ดันถุงยางให้พ้นบริเวณรอยฉีก และฉีกของอย่างระมัดระวัง อย่าให้เล็บสะกิดถุงยาง
	2. บีบปลายถุงยางไล่ลมก่อนใส่เสมอ หากปล่อยให้มีฟองอากาศที่ปลายถุงจะทำให้ถุงยางแตกขณะร่วมเพศ
	3. สวมถุงยางขณะที่อวัยวะเพศแข็งตัว บีบปลายถุงยางขณะสวม แล้วรูดให้สุดโคน
	4. เมื่อเสร็จกิจให้ถอนอวัยวะเพศออกขณะที่อวัยวะเพศยังแข็งตัวอยู่ โดยใช้นิ้วสอดเข้าไปในขอบถุงยางแล้วรูดออก หรือใช้กระดาษชำระพันรอบถุงยางอนามัยแล้วรูดออก
	5. ระหว่างใช้ ถ้าลื่นหลุดหรือแตกต้องเปลี่ยนใหม่ทันที และทิ้งในถังขยะที่มีดขีด

2. ข้อคิดเกี่ยวกับถุงยางอนามัย

- ก. ก่อนซื้อต้องสังเกต “วัน เดือน ปีที่หมดอายุ” ของถุงยางที่พิมพ์ไว้บนกล่องหรือซองบรรจุ หากเป็น “วัน เดือน ปีผลิต” ให้คิดอายุการใช้งานโดยบวกเพิ่มไปไม่เกิน 5 ปี
- ข. พกถุงยางติดตัวมากกว่าหนึ่งชิ้นให้เพียงพอต่อการใช้ เช่น เพื่อเบ็ด เพื่อแตก เพื่อเพื่อน
- ค. เตรียมการให้พร้อม วางถุงยางในที่ที่หยิบง่าย จะไม่ทำให้คุณเสียจังหวะรัก
- ง. ถ้าใช้ถุงยางแล้วรู้สึกฝืด ให้หยดสารหล่อลื่นหรือเจลที่มีน้ำเป็นส่วนผสม เช่น เค-วายเจล 1-2 หยด บริเวณด้านนอกถุงยางจะช่วยให้อวัยวะเพศลื่นขึ้น
- จ. ห้ามใช้โลชั่น น้ำมันทาผิว หรือครีมทาผม เป็นสารหล่อลื่น กับถุงยาง เพราะมีน้ำมันเป็นส่วนผสม จะทำให้ถุงยางแตกและรั่วซึมได้
- ฉ. ถุงยางใช้แล้วต้องทิ้งเลย ห้ามใช้ซ้ำ
- ช. หากใช้ถุงยางอย่างถูกวิธี มั่นใจได้ว่าปลอดภัย ไม่จำเป็นต้องใส่ซ้อนหลายชั้น

ใบความรู้ที่ 4

เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และ โรคเอดส์

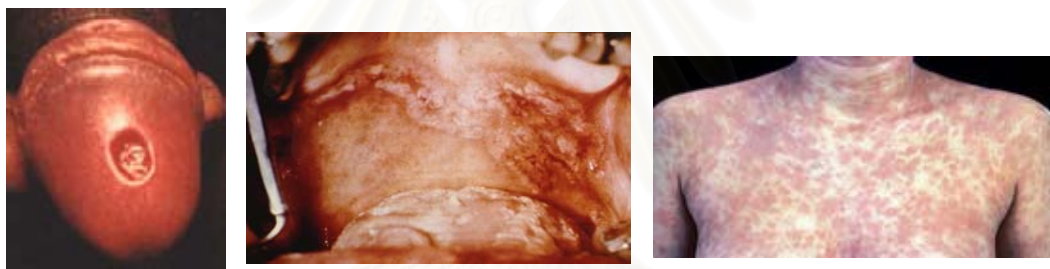
โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (ถ้ำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

กรมควบคุมโรค, 2547) คือ กลุ่มโรคที่ติดต่อจากคนหนึ่งสู่อีกคนหนึ่ง ส่วนใหญ่โดยการร่วมเพศ บางโรคอาจติดต่อกันโดยการสัมผัส หรือการถ่ายทอดสู่ลูกขณะลูกอยู่ในครรภ์ แบ่งตามลักษณะอาการดังนี้

1. แผล ได้แก่ ซิฟิลิส แผลริมอ่อน ริมฝีปากเพส
2. ฝี ได้แก่ กามโรคของต่อมและท่อน้ำเหลือง , แผลริมอ่อนที่มีฝีแทรกซ้อน
3. หนอง ได้แก่ หนองใน หนองในเทียม
4. อื่นๆ ได้แก่ หูดหงอนไก่ หูดข้าวสุก พยาธิช่องคลอด โលน หิด

1.1 โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ที่มีลักษณะอาการของ แผล

ซิฟิลิส

รูป 1 แสดงอาการของซิฟิลิสที่เกิดบริเวณต่างๆ

อาการ

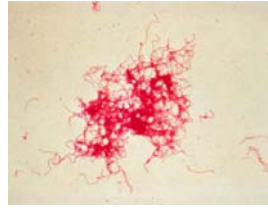
- (1) ไม่มีอาการใดๆ แต่ถ้าตรวจเลือดจะพบว่าผิดปกติ แสดงว่าติดเชื้อซิฟิลิส และเป็นส่วนใหญ่ของผู้ที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นซิฟิลิส
- (2) มีแผลที่อวัยวะเพศ และอาจเกิดที่อื่นๆ แผลไม่เจ็บ ถ้าไม่ได้รับการรักษาก็หายได้เอง
- (3) มีผื่นขึ้นทั่วตัว ฝ่ามือ ฝ่าเท้า ไม่เจ็บ ไม่คัน ผื่นร่วง ฯลฯ อาการเหล่านี้จะหายไปได้เอง แต่เชื้อยังมีอยู่ในร่างกาย ดังนั้น ถ้าตรวจเลือดจะพบว่า “เลือดบวก” ทำให้ร่างกายพิการและตายได้

ระยะฟักตัว ประมาณ 10 – 90 วัน

การติดต่อ

- (1) โดยการร่วมเพศ
- (2) มารดาที่กำลังตั้งครรภ์ และติดเชื้อซิฟิลิส ทารกจะติดเชื้อไปด้วย

แผลริมอ่อน

รูป 2 แสดงลักษณะของเชื้อ และอาการของแผลริมอ่อน

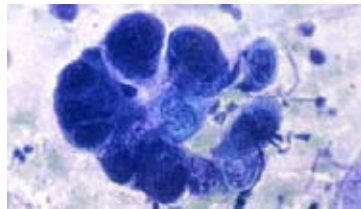
อาการ

ในเพศชาย จะมีตุ่มหนองเกิดขึ้นที่อวัยวะเพศ ต่อมาแตกเป็นแผล มักมีหลายแผล ขอบไม่แข็ง และไม่เรียบ มีเลือดออก เจ็บปวดมาก บางคนมีตุ่มน้ำเหลืองที่ขาหนีบบวมเป็นฝี เมื่อฝีแตกจะเป็นแผลใหญ่

ระยะฟักตัว ประมาณ 3 – 7 วัน

การติดต่อ โดยการร่วมเพศ

เริ่มอวัยวะเพศ

รูป 3 แสดงลักษณะของเชื้อ และอาการของเริ่มอวัยวะเพศบริเวณหัวเข้า

อาการ

(1) มักจะมีอาการแสบๆ คันๆ นามาก่อนเล็กน้อย แล้วมีตุ่มน้ำใสๆ ขึ้นอยู่เป็นกลุ่มต่อมาตุ่มนี้จะแตกเป็นสะเก็ดหายไปเองภายใน 1 – 2 สัปดาห์ บริเวณที่พบบ่อย ได้แก่ อวัยวะเพศชาย อาจพบได้ที่ท่อน้ำนม เต้านม

(2) ผู้ป่วยที่ติดเชื้อครั้งแรกจะมีอาการรุนแรงมาก ใช้เวลานานกว่าจะหาย ส่วนผู้ป่วยที่เป็นโรคซ้ำๆ กันหลายครั้ง อาการของโรคนี้จะเป็นน้อยและหายเร็ว

ระยะฟักตัว ประมาณ 3 – 14 วัน

การติดต่อ (1) โดยการร่วมเพศ

(2) การสัมผัสทางเพศกับผู้ป่วย

1.2 โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ที่มีลักษณะอาการของ ฝิ

กามโรคของต่อมและท่อน้ำเหลือง

รูป 4 แสดงอาการของกามโรคของต่อมและท่อน้ำเหลือง

อาการ

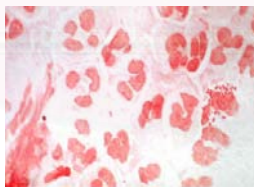
มีตุ่มหรือเป็นแผลคันๆ เกิดขึ้นที่อวัยวะเพศ ซึ่งหายไปเองภายใน 2-3 วัน ต่อมาต่อมน้ำเหลืองที่ขาหนีบจะบวมเป็นฝีเจ็บมาก ผิวหนังบริเวณที่เป็นฝี จะมีอาการอักเสบ บวม แดง ร้อน บางรายฝีอาจยุบ และหายไปเองภายใน 2-3 สัปดาห์ หรือเป็นเดือน แต่บางรายฝีอาจแตก มีหนองไหล กลายเป็นแผลเรื้อรัง ลุกلامจะทำให้ทวารหนักอักเสบ ตีบตัน ถ่ายอุจจาระไม่ออก

ระยะฟักตัว   ประมาณ 3-30 วัน

การติดต่อ   โดยการร่วมเพศ

1.3 โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ที่มีลักษณะอาการของ หนอง

หนองในแท้

รูป 5 แสดงลักษณะของเชื้อ และอาการของหนองในแท้

อาการ

มีอาการปัสสาวะขัด แสบ มีหนองไหลจากท่อปัสสาวะ บางรายมีอาการแทรกซ้อน เช่น ต่อมน้ำเหลืองอักเสบ เป็นฝีที่ผนังของท่อปัสสาวะ ท่อปัสสาวะตีบตัน อันตะอักเสบจนทำให้เป็นหมันได้

ระยะฟักตัว   ประมาณ 3-5 วัน

การติดต่อ   โดยการร่วมเพศ

หนองในเทียม

รูป 6 แสดงอาการของหนองในเทียม

อาการ

มีอาการแสบที่ปลายท่อปัสสาวะ ปัสสาวะขัดมีหนองไหล หนองมักจะเป็นมูกใส หรือมูกขุ่นๆ ไม่เป็นหนองชั้นแบบหนองใน บางรายมีอาการแสบที่ท่อปัสสาวะ และมีมูกออกเล็กน้อย โดยเฉพาะในช่วงเช้า

ระยะฟักตัว   ประมาณ 2 - 6 สัปดาห์

การติดต่อ   โดยการร่วมเพศ

1.4 โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ที่มีลักษณะอาการประเภทอื่นๆ

หูดหงอนไก่

รูป 7 แสดงอาการของหูดหงอนไก่

อาการ

เป็นติ่งเนื้อสีชมพูคล้ายหงอนไก่ ขอบขึ้นบริเวณที่อับชื้นและอุ่น บริเวณอวัยวะเพศส่วนที่อยู่ได้ หนักรุ่มปลายท่อปัสสาวะ และอวัยวะ

ระยะฟักตัว   ประมาณ 1 - 6 เดือน

การติดต่อ   (1) โดยการร่วมเพศ
(2) การสัมผัสทางเพศกับผู้ป่วย

หูดข้าวสุก

รูป 8 แสดงอาการของหูดข้าวสุกบริเวณต่างๆ

อาการ

จะเป็นตุ่ม ผิวเรียบ ขนาดเล็ก มีสีขาว ตรงกลางตุ่มมีรอยบุ๋ม จำนวนตุ่มที่เกิดขึ้นอาจมีมากหรือน้อยก็ได้ ถ้าใช้เข็มสะกิดตรงกลางแล้วบีบดู จะได้เนื้อหูดสีขาวๆ มักเป็นบริเวณท้องน้อย หัวหน่าว อวัยวะเพศ และโคนขาด้วนใน

ระยะฟักตัว ประมาณ 1 สัปดาห์ ถึง 6 เดือน

การติดต่อ ถ้าเป็นหนุ่มสาวจะติดต่อโดยการสัมผัสทางเพศกับผู้ป่วย

พยาธิช่องคลอด

รูป 9 แสดงอาการของพยาธิช่องคลอด

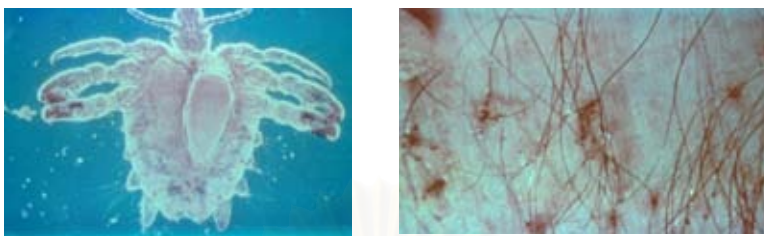
อาการ

มีของเหลวเป็นเมือกใสไหลออกมา หรือมีเมือกปนหนอง มีอาการคัน หรือเจ็บในท่อน้ำสภาวะในผู้ชายมีอาการเพียงเล็กน้อย

ระยะฟักตัว ประมาณ 1 – 6 เดือน

การติดต่อ โดยการร่วมเพศและสัมผัสทางเพศกับผู้ป่วย

โลน

รูป 10 แสดงตัวโลน และอาการของโลน

อาการ

ลักษณะคล้ายเหา อาศัยและออกไปตามรากขน ชอบดูดเลือด ทำให้คันบริเวณหัวหน้า
รอบทวารหนัก หน้าอก ลำตัว รักแร้ ขนตา คิ้ว แต่ไม่พบบริเวณศีรษะ

ระยะฟักตัว ประมาณ 30 วัน

การติดต่อ โดยสัมผัสทางเพศกับผู้ป่วย

หิด

รูป 11 แสดงอาการของหิด

อาการ

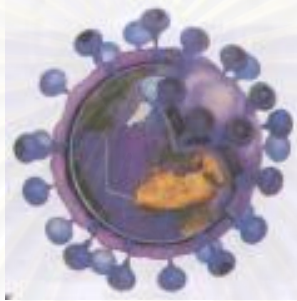
มีตุ่มน้ำใส และตุ่มหนอง ขึ้นกระจายทั้งสองด้านของร่างกาย มักจะพบที่ง่ามนิ้วมือ นิ้วเท้า
ข้อศอก รอบหัวนม ก้น อวัยวะเพศ ข้อเท้า ข้อเข่า หลังเท้า จะคันมาก โดยเฉพาะตอนกลางคืน

ระยะฟักตัว ประมาณ 2 – 6 สัปดาห์

การติดต่อ โดยการสัมผัสใกล้ชิด หรือสัมผัสทางเพศกับผู้ป่วย

โรคเอดส์ (AIDS) (สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค, 2547)

โรคเอดส์ (AIDS) หมายถึง “กลุ่มอาการของโรคที่เกิดจากภูมิคุ้มกันร่างกายเสื่อมหรือบกพร่อง” ซึ่งเกิดจากเชื้อไวรัสชนิดหนึ่งชื่อ HIV (Human Immunodeficiency Virus) เมื่อเข้าสู่ร่างกายของคนแล้วจะไปทำลายเซลล์เม็ดเลือดขาวที่ทำหน้าที่ป้องกันเชื้อโรค ทำให้ภูมิคุ้มกันโรคของคนนั้นเสื่อมสภาพหรือบกพร่องจนเป็นสาเหตุให้ร่างกายของคนนั้นอ่อนแอ มีการเจ็บป่วยบ่อยรักษาไม่หายป่วยเป็นโรคเรื้อรัง และในที่สุดก็จะตายด้วยโรคเรื้อรังนั้น

รูปที่ 12 แสดงลักษณะของเชื้อไวรัส HIV

อาการ

ผู้ที่ได้รับเชื้อไวรัส HIV จะเกิดอาการต่างๆ ของโรค ซึ่งมี 3 ระยะ ดังนี้

1. ระยะไม่ปรากฏอาการ

ผู้ที่ติดเชื้ออาจจะไม่มีอาการผิดปกติแต่อย่างใด ระหว่างนี้สุขภาพจะแข็งแรงเหมือนคนปกติ เลือดจะให้ผลบวกหลังรับเชื้อประมาณ 6 สัปดาห์ ถึง 3 เดือน ผู้ติดเชื้อจำนวนมากจะอยู่ในระยะนี้และไม่ทราบว่าตนเองติดเชื้อ เมื่อมีเพศสัมพันธ์ก็อาจจะถ่ายทอดเชื้อไวรัส HIV ต่อไปได้

2. ระยะเริ่มปรากฏอาการ หรือระยะอาการสัมพันธ์กับโรคเอดส์

ระยะนี้นอกจากเลือดจะให้ผลบวกแล้ว ยังมีอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง เช่น

- มีไข้สูงเกิน 37.8 องศาเซลเซียส เป็นพักๆ หรือติดต่อกันนานเกิน 3 เดือน โดยไม่ทราบสาเหตุ

สาเหตุ

- อูจจาระร่วงเรื้อรังนานเกิน 3 เดือน โดยไม่ทราบสาเหตุ
- น้ำหนักลดเกินร้อยละ 10 ของน้ำหนักตัวนานเกิน 3 เดือน โดยไม่ทราบสาเหตุ
- ต่อมน้ำเหลืองบริเวณคอ รักแร้ และที่ขาหนีบโตมากกว่า 1 แห่งขึ้นไป นานเกิน 3

เดือน โดยไม่ทราบสาเหตุ

- เหงื่อออกมากผิดปกติในตอนกลางคืน นานเกิน 3 เดือน โดยไม่ทราบสาเหตุ
- มีเชื้อราในช่องปาก

- มีแผลเกิดขึ้นที่ลิ้น เยื่อเมือกในปากอวัยวะเพศของสตรี โดยจะมีลักษณะนูนขาว ซึ่งเป็นอาการของมะเร็งในระยะแรก

- เป็นโรคเรื้อรัง หรือลุกลาม

3. ระยะโรคเอดส์

ผู้ป่วยจะมีโรคหรือภาวะแทรกซ้อนอื่นเข้ามา ซึ่งแสดงถึงภาวะภูมิคุ้มกันในร่างกายเสื่อม เกิดการติดเชื้อในระบบต่างๆ เช่น

- การติดเชื้อของระบบทางเดินอาหารทำให้มีอาการท้องเดินอย่างรุนแรง กลืนอาหารลำบาก ติดเชื้อราที่หลอดอาหาร

- การติดเชื้อของระบบประสาท มีอาการสมองอักเสบ เซลล์ประสาทเสื่อม ความจำเสื่อม หลงลืมง่าย อัมพาต พูดซ้าลง เคลื่อนไหวช้า คิดคำพูดไม่ออก มีอารมณ์แปรปรวน หงุดหงิด ซึม เป็นโรคจิต ปวดศีรษะมาก แขนขาไม่มีแรง

- การติดเชื้อของระบบทางเดินหายใจ เกิดปอดบวม ปอดอักเสบ วัณโรค ไอจาม หอบถี่ เจ็บคอ

- เกิดอาการต่างๆ ไป เช่น ต่อม้ำเหลืองโตหลายแห่ง อ่อนเพลียมาก น้ำหนักลด มีไข้เรื้อรัง เป็นมะเร็งบางชนิด

การติดต่อ (1) การร่วมเพศกับผู้ติดเชื้อโรคเอดส์

(2) การรับเชื้อทางเลือด โดยการถ่ายเลือด หรือ ใช้เข็มร่วมกับผู้มีเชื้อโรคเอดส์

(3) จากแม่ไปสู่ลูก (ถ้าขณะตั้งครรภ์ ผู้เป็นแม่ได้รับเชื้อโรคเอดส์)

สาเหตุ เกิดจากเชื้อไวรัส Human Immunodeficiency Virus หรือ HIV เป็นเชื้อไวรัสในตระกูลรีโทรไวรัส (Retrovirus)

อาการที่อาจแสดงว่าป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค, 2547)

1. ปัสสาวะแสบขัด หรือมีหนองไหลออกมา
2. เจ็บปวดอวัยวะเพศ
3. มีผื่น ตุ่ม แผล บริเวณอวัยวะเพศ
4. ขาหนีบบวม หรือเป็นฝี

ข้อควรปฏิบัติขณะป่วยและรักษา (ตำหนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค, 2547)

1. ควรงดร่วมเพศ รวมทั้งสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรค และการอักเสบลูกกลาม
2. ควรงดดื่มเหล้า – เบียร์ ของมีนเมาทุกชนิด
3. ควรพักผ่อนไปตรวจ และรักษาโดยเร็วที่สุด
4. รักษาความสะอาดของร่างกาย และอวัยวะเพศอย่างสม่ำเสมอ
5. **ไม่ควรซื้อยา รักษาด้วยตนเอง ควรตรวจรักษากับแพทย์เท่านั้น** เพราะอาจทำให้เชื้อดื้อยา รักษาไม่หาย , บดบังอาการ และแพร่โรคติดต่ออื่นได้
6. ไปรับการตรวจตามนัดทุกครั้ง และปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์
7. **ไม่ควรรีดอวัยวะเพศเพื่อคู่นอน** เพราะจะทำให้เกิดการอักเสบมากขึ้น
8. ให้กลิ่นปัสสาวะอย่างน้อย 4 – 6 ชั่วโมง ก่อนมาตรวจทุกครั้ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบกิจกรรม

- กิจกรรมที่ 2   กฎหมายนี้ต้องเรียนรู้
กิจกรรมที่ 3   น้องชายของผม
กิจกรรมที่ 4   โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์

ของ

โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เกี่ยวกับ
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539
และเพศศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
จัดทำโดย

นาย นที ภาวรงค์ศักดิ์

นิสิตปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบกิจกรรมที่ 2

เรื่อง กฎหมายนี้ต้องเรียนรู้

สรุปลักษณะการกระทำความผิด และโทษของผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 (สามารถเปิดใบความรู้อ่าน และตอบได้)

มาตรา	ลักษณะการกระทำความผิด	โทษของผู้กระทำความผิด
5		
6		
7		
8		
9		
10		
11		
12		
13		

ใบกิจกรรมที่ 4

เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และ โรคเอดส์

สรุปสาระสำคัญของสาเหตุและอาการของโรคแต่ละชนิด(สามารถเปิดใบความรู้อ่าน และตอบได้)

โรค	สาเหตุ	อาการ
ซิฟิลิส		
แผลริมอ่อน		
เริ่มอวัยวะเพศ		
กามโรคของต่อม และท่อน้ำเหลือง		
หนองใน		
หนองในเทียม		
หูดหงอนไก่		
หูดข้าวสุก		

โรค	สาเหตุ	อาการ
พยาธิช่องคลอด		
โณน		
หิด		
โรคเอดส์		

สรุปสาระสำคัญของข้อควรปฏิบัติขณะป่วยและรักษา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นาย นที ภววงษ์ศักดิ์ เกิดเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2523 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ภาควิชาการศึกษา นอกโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2544 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ภาควิชานโยบาย การจัดการ และ ความเป็นผู้นำทางการศึกษา เมื่อปีการศึกษา 2545

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย